

TABELA ZGODNOŚCI						
TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu				
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE				
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Termin wejścia w życie uwzględnia konieczność podjęcia niezbędnych działań zarówno przez organy informacji finansowej, jak i instytucje obowiązane w celu wdrożenia procedur koniecznych do prawidłowej realizacji obowiązków przewidzianych w projekcie.				
l.p.	jednostka redakcyjna	treść przepisu UE	konieczność wdrożenia [T/N]	jednostka redakcyjna	treść przepisu/przepisów projektu ustawy	uzasadnienie
1	art. 1	<p>1. Celem niniejszej dyrektywy jest zapobieganie wykorzystywaniu unijnego systemu finansowego do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają obowiązywanie zakazu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.</p> <p>3. Na użytek niniejszej dyrektywy za pranie pieniędzy uznaje się następujące czyny popełnione umyślnie:</p> <p>a) konwersję lub przekazywanie mienia, ze świadomością, że pochodzi ono z działalności przestępczej lub z udziału w takiej działalności, w celu ukrywania lub zatajania nielegalnego pochodzenia tego mienia lub udzielenia pomocy dowolnej osobie, która bierze udział w takiej działalności, dla umożliwienia tej osobie uniknięcia konsekwencji prawnych takiego działania;</p> <p>b) ukrycie lub zatajenie prawdziwego charakteru mienia, jego źródła, miejsca położenia, rozporządzania</p>	N		<p>Art. 299. § 1. Kto środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości, pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, przyjmuje, posiada, używa, przekazuje lub wywozi za granicę, ukrywa, dokonuje ich transferu lub konwersji, pomaga do przenoszenia ich własności lub posiadania albo podejmuje inne czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku,</p> <p>podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.</p> <p>§ 2. Karze określonej w § 1 podlega, kto będąc</p>	Przestępstwo prania pieniędzy oraz przestępstwo finansowania terroryzmu są stypizowane odpowiednio w art. 299 oraz art. 165a Kodeksu karnego.

	<p>nim, przemieszczania, praw odnoszących się do mienia lub własności mienia, ze świadomością, że mienie to pochodzi z działalności przestępczej lub z udziału w takiej działalności;</p> <p>c) nabycie, posiadanie lub użytkowanie mienia, ze świadomością w momencie jego otrzymania, że mienie to pochodzi z działalności przestępczej lub z udziału w takiej działalności;</p> <p>d) udział lub współdziałanie w popełnieniu, usiłowanie popełnienia oraz pomocnictwo, podżeganie, ułatwianie oraz doradzanie przy popełnieniu któregoś z czynów, o których mowa w lit. a), b) i c).</p> <p>4. Pranie pieniędzy zachodzi również w przypadku, gdy działania, w ramach których uzyskano mienie mające stać się przedmiotem prania, miały miejsce na terytorium innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.</p> <p>5. Na użytek niniejszej dyrektywy "finansowanie terroryzmu" oznacza bezpośrednio lub pośrednio dostarczanie lub gromadzenie środków finansowych wszelkimi sposobami z zamiarem ich użycia lub ze świadomością, że mają zostać użyte, w całości lub w części, w celu popełnienia któregoś z przestępstw określonych w art. 1-4 decyzji ramowej Rady 2002/475/WSiSW.</p> <p>6. Świadomość, zamiar lub cel stanowiące znamiona działań, o których mowa w ust. 3 i 5 mogą zostać ustalone na podstawie obiektywnych okoliczności faktycznych.</p>		<p>pracownikiem lub działając w imieniu lub na rzecz banku, instytucji finansowej lub kredytowej lub innego podmiotu, na którym na podstawie przepisów prawa ciąży obowiązek rejestracji transakcji i osób dokonujących transakcji, przyjmuje, wbrew przepisom, środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, dokonuje ich transferu lub konwersji, lub przyjmuje je w innych okolicznościach wzbudzających uzasadnione podejrzenie, że stanowią one przedmiot czynu określonego w § 1, lub świadczy inne usługi mające ukryć ich przestępne pochodzenie lub usługi w zabezpieczeniu przed zajęciem.</p> <p>§ 3. (uchylony).</p> <p>§ 4. (uchylony).</p> <p>§ 5. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 lub 2, działając w porozumieniu z innymi osobami, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.</p> <p>§ 6. Karze określonej w § 5 podlega sprawca, jeżeli dopuszczając się czynu określonego w § 1 lub 2, osiąga znaczną korzyść majątkową.</p> <p>§ 6a. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w § 1 lub 2, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>§ 7. W razie skazania za przestępstwo określone w § 1 lub 2, sąd orzeka przepadek przedmiotów pochodzących bezpośrednio albo pośrednio z przestępstwa, a także korzyści z tego przestępstwa lub ich równowartość, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy. Przepadku nie orzeka się w całości lub w części, jeżeli</p>	
--	---	--	--	--

					<p>przedmiot, korzyść lub jej równowartość podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi.</p> <p>§ 8. Nie podlega karze za przestępstwo określone w § 1 lub 2, kto dobrowolnie ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz okoliczności jego popełnienia, jeżeli zapobiegło to popełnieniu innego przestępstwa; jeżeli sprawca czynił starania zmierzające do ujawnienia tych informacji i okoliczności, sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary.</p> <p>Art. 165a. § 1. Kto gromadzi, przekazuje lub oferuje środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości w zamiarze sfinansowania przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa, o którym mowa w art. 120, art. 121, art. 136, art. 166, art. 167, art. 171, art. 252, art. 255a lub art. 259a, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.</p> <p>§ 2. Tej samej karze podlega, kto udostępnia mienie określone w § 1 zorganizowanej grupie lub związkowi mającym na celu popełnienie przestępstwa, o którym mowa w tym przepisie, osobie biorącej udział w takiej grupie lub związku lub osobie, która ma zamiar popełnienia takiego przestępstwa.</p> <p>§ 3. Kto, nie będąc do tego obowiązany na mocy ustawy, pokrywa koszty związane z zaspokojeniem potrzeb lub wykonaniem zobowiązań finansowych grupy, związku lub</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					osoby, o których mowa w § 2, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. § 4. Tej samej karze podlega sprawca czynu określonego w § 1 lub 2, który działa nieumyślnie.	
2	art. 2 ust. 1	<p>1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do następujących podmiotów zobowiązanych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) instytucji kredytowych; 2) instytucji finansowych; 3) następujących osób fizycznych lub prawnych podczas wykonywania ich działalności zawodowej: <ol style="list-style-type: none"> a) biegłych rewidentów, zewnętrznych księgowych i doradców podatkowych; b) notariuszy oraz innych przedstawicieli wolnych zawodów prawniczych, gdy uczestniczą, działając w imieniu i na rzecz swojego klienta, w dowolnych transakcjach finansowych lub transakcjach dotyczących nieruchomości lub gdy udzielają klientowi pomocy w planowaniu lub przeprowadzaniu transakcji dotyczących: <ol style="list-style-type: none"> (i) kupna i sprzedaży nieruchomości lub podmiotów gospodarczych; (ii) zarządzania pieniędzmi, papierami wartościowymi lub innymi aktywami klienta; (iii) otwierania rachunków bankowych, rachunków oszczędnościowych lub rachunków papierów wartościowych i zarządzania tymi rachunkami; (iv) organizacji wkładu niezbędnego do tworzenia spółek, prowadzenia przez nie działalności lub zarządzania nimi; (v) tworzenia trustów, spółek, fundacji lub podobnych struktur, prowadzenia przez nie działalności lub zarządzania nimi; c) podmiotów świadczących usługi na rzecz trustów lub spółek, nieobjętych lit. a) lub b); 	T	art. 2 ust. 1	<p>Art. 2. 1. Instytucjami obowiązanyymi są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, oddziały instytucji kredytowych, instytucje finansowe mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz oddziały instytucji finansowych niemających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo Bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988 z późn. zm.); 2) spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2016 r. 1910, z późn. zm.); 3) krajowe instytucje płatnicze, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały unijnych instytucji płatniczych, oddziały unijnych i zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, biura usług płatniczych oraz agentów rozliczeniowych w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1572 i 1997); 4) firmy inwestycyjne i banki powiernicze w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 724, 768 i 791); 	

		<p>d) pośredników w obrocie nieruchomościami;</p> <p>e) innych osób prowadzących handel towarami w zakresie, w jakim płatności są dokonywane lub otrzymywane w gotówce w kwocie 10 000 EUR lub wyższej, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane;</p> <p>f) podmiotów świadczących usługi w zakresie gier hazardowych.</p>			<p>5) zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską oraz towarowe domy maklerskie w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 719, z późn. zm.) oraz spółki handlowe, o których mowa w art. 50a tej ustawy;</p> <p>6) spółki prowadzącej rynek regulowany – w zakresie w jakim prowadzą platformę aukcyjną, o której mowa w art. 3 pkt 10a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>7) fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne (ASI), o których mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768 i 791);</p> <p>8) zakłady ubezpieczeń wykonujące działalność, o której mowa w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844, z 2016 r. poz. 615 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 768), w tym krajowe zakłady ubezpieczeń, główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej oraz oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń mające siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej;</p> <p>9) pośrednicy ubezpieczeniowi wykonujący czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do umów</p>	
--	--	---	--	--	--	--

					<p>ubezpieczenia, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej z wyłączeniem agenta ubezpieczeniowego, który:</p> <p>a) nie jest agentem ubezpieczeniowym wykonującym czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego, na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz</p> <p>b) nie pobiera od klienta składki z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia, ani nie pobiera od zakładu ubezpieczeń kwot należnych klientowi;</p> <p>oraz oddziały takich pośredników mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej;</p> <p>10) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. (KDPW) oraz spółka, której KDPW przekazał wykonywanie czynności z zakresu, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, w zakresie w jakim prowadzą rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze;</p> <p>11) podmioty prowadzące działalność kantorową w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 679) oraz inni przedsiębiorcy świadczący usługę wymiany walut lub usługę pośrednictwa w wymianie walut, niebędący innymi instytucjami obowiązany;</p> <p>12) podmioty prowadzące działalność</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>gospodarczą polegającą na świadczeniu usług w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi i środkami płatniczymi, b) wymiany pomiędzy walutami wirtualnymi, c) pośrednictwa w wymianie, o której mowa w lit. a i b, d) prowadzenia rachunków, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 20 lit. e; <p>13) notariusze - w zakresie czynności dokonywanych w formie aktu notarialnego, obejmujących:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przeniesienie własności wartości majątkowej, w tym sprzedaż ruchomości lub nieruchomości, zamianę ruchomości lub nieruchomości, darowiznę ruchomości lub nieruchomości, b) zawarcie umowy działu spadku, c) zawarcie umowy zniesienia współwłasności, d) zawarcie umowy dożywocia, e) zawarcie umowy renty w zamian za przeniesienie własności nieruchomości, f) zawarcie umowy o podział majątku wspólnego, g) przeniesienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, prawa użytkowania wieczystego oraz ekspektatywy odrębnej własności lokalu, h) wniesienie wkładu niepieniężnego po założeniu spółki, i) zawarcie umowy dokumentującej wniesienie lub podwyższenie wkładów do spółki albo wniesienie lub podwyższenie kapitału 	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>zakładowego,</p> <p>j) przekształcenie lub połączenie spółek,</p> <p>k) zbycie przedsiębiorstwa,</p> <p>l) zbycie udziałów w spółce;</p> <p>14) adwokaci, radcowie prawni, prawnicy zagraniczni, doradcy podatkowi w zakresie, w jakim świadczą na rzecz klienta pomoc prawną lub czynności doradztwa podatkowego dotyczące:</p> <p>a) kupna lub sprzedaży nieruchomości, przedsiębiorstw lub ich zorganizowanych części,</p> <p>b) zarządzania środkami pieniężnymi, instrumentami finansowymi lub innymi aktywami klienta,</p> <p>c) zawierania umów o prowadzenie rachunków bankowych, rachunków papierów wartościowych lub wykonywania czynności związanych z prowadzeniem tych rachunków,</p> <p>d) utworzenia lub podwyższenia kapitału zakładowego,</p> <p>e) utworzenia, prowadzenia działalności lub zarządzania spółkami kapitałowymi lub trustami</p> <p>- z wyjątkiem radców prawnych oraz prawników zagranicznych wykonujących zawód w ramach stosunku pracy w urzędach obsługujących organy administracji publicznej oraz innych państwowych lub samorządowych jednostkach organizacyjnych oraz w podmiotach innych niż spółki, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych oraz doradców podatkowych zawód w ramach stosunku pracy w podmiotach innych, niż te o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>podatkowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 794 i 1948);</p> <p>15) biegli rewidenci oraz doradcy podatkowi w zakresie innych czynności doradztwa podatkowego niż wymienione w pkt 14;</p> <p>16) przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, niebędący innymi instytucjami obowiązanymi, świadczący usługi polegające na:</p> <p>a) tworzeniu osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, w tym spółek,</p> <p>b) pełnieniu funkcji lub umożliwianiu innej osobie pełnienia funkcji, członka zarządu spółki lub podobnej funkcji w stosunku do innych osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej,</p> <p>c) zapewnianiu siedziby, adresu prowadzenia działalności lub adresu korespondencyjnego, i innych pokrewnych usług dla osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, w tym spółek,</p> <p>d) działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania, jako powiernik trustu, który powstał w drodze czynności prawnej, lub podobnego porozumienia prawnego,</p> <p>e) działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania, jako osoba wykonująca prawa z akcji lub udziałów na rzecz podmiotu, innego niż spółka notowana na rynku regulowanym podlegającej wymogom dotyczącym ujawniania informacji zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub podlegająca równoważnym standardom międzynarodowym;</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>17) podmioty prowadzące działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych;</p> <p>18) przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami;</p> <p>19) operatorzy pocztowi w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo Pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113,1250, 1823 i 1948);</p> <p>20) podmioty prowadzące działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier w karty i gier na automatach w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 88);</p> <p>21) fundacje utworzone na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. z 2016 r. poz. 40) w zakresie w jakim przyjmują lub dokonują płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy płatność jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane;</p> <p>22) stowarzyszenia posiadające osobowość prawną, utworzone na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2017 r. poz. 210) w zakresie w jakim przyjmują lub dokonują płatności w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy płatność jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane;</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>23) przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, w zakresie w jakim przyjmują lub dokonują płatności za towary w gotówce o wartości równej lub przekraczającej równowartość 10 000 euro, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja, czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane;</p> <p>24) przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej w zakresie w jakim prowadzą działalność polegającą na udostępnianiu skrytek sejfowych;</p> <p>25) instytucje pożyczkowe w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528).</p>	
3	art. 2 ust. 2-9	<p>2. Z wyjątkiem kasyn i po przeprowadzeniu stosownej oceny ryzyka, państwa członkowskie mogą zdecydować o wyłączeniu w całości lub w części podmioty świadczące określone usługi w zakresie gier hazardowych z krajowych przepisów transponujących niniejszą dyrektywę na podstawie wykazanego niskiego ryzyka, z jakim wiąże się charakter i, w stosownych przypadkach, skala funkcjonowania takich usług.</p> <p>Pośród czynników uwzględnianych w dokonywanych przez nie ocenach ryzyka państwa członkowskie oceniają stopień podatności mających zastosowanie transakcji, w tym w odniesieniu do stosowanych metod płatności.</p> <p>W swojej ocenie ryzyka państwa członkowskie wskazują, w jaki sposób uwzględniły wszelkie stosowne ustalenia w sprawozdaniach wydanych przez</p>	N			

		<p>Komisję na mocy art. 6.</p> <p>O każdej decyzji podjętej przez dane państwo członkowskie na mocy akapitu pierwszego powiadamia się Komisję, a powiadomieniu towarzyszy uzasadnienie, którego podstawą jest szczegółowa ocena ryzyka. Komisja informuje o przedmiotowej decyzji pozostałe państwa członkowskie.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wyłączeniu z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy osób, które prowadzą działalność finansową w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie, gdy występuje niewielkie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące kryteria:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) działalność finansowa jest ograniczona w ujęciu bezwzględnym; b) działalność finansowa ma ograniczony zakres pod względem transakcji; c) działalność finansowa nie jest główną działalnością takich osób; d) działalność finansowa jest działalnością pomocniczą bezpośrednio związaną z główną działalnością takich osób; e) główna działalność takich osób nie jest działalnością, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a)-d) lub f); f) działalność finansowa wykonywana jest wyłącznie na rzecz klientów korzystających z głównej działalności takich osób i zasadniczo nie jest oferowana na szerszą skalę. <p>Akapit pierwszy nie ma zastosowania do osób prowadzących działalność w zakresie świadczenia usług przekazu pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 13 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.</p>				
--	--	--	--	--	--	--

	<p>4. Na użytek ust. 3 lit. a) państwa członkowskie wymagają, aby całkowite obroty z działalności finansowej nie przekraczały określonego progu, który musi być wystarczająco niski. Próg ten ustalany jest na szczeblu krajowym, a jego poziom jest zróżnicowany w zależności od rodzaju działalności finansowej.</p> <p>5. Na użytek ust. 3 lit. b) państwa członkowskie stosują maksymalny próg w odniesieniu do każdego klienta i każdej transakcji, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane. Ten maksymalny próg ustalany jest na szczeblu krajowym dla poszczególnych rodzajów działalności finansowej. Jest on wystarczająco niski w celu zapewnienia, by dane rodzaje transakcji stanowiły niepraktyczną i nieefektywną metodę prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, i nie przekracza 1 000 EUR.</p> <p>6. Do celów ust. 3 lit. c) państwa członkowskie wymagają, aby obroty z działalności finansowej nie przekraczały 5 % całkowitych obrotów danej osoby fizycznej lub prawnej.</p> <p>7. Oceniając ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu na użytek niniejszego artykułu, państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na wszelką działalność finansową, w odniesieniu do której, ze względu na jej charakter, uznaje się za szczególnie prawdopodobne wykorzystywanie jej lub nadużywanie jej do celów prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.</p> <p>8. Decyzje podjęte przez państwa członkowskie na mocy ust. 2 muszą zawierać uzasadnienie. Państwa członkowskie mogą zdecydować o cofnięciu takich decyzji w razie zmiany okoliczności. Informują one Komisję o każdej takiej decyzji. Komisja powiadamia</p>				
--	--	--	--	--	--

		o takich decyzjach pozostałe państwa członkowskie. 9. Państwa członkowskie wprowadzają monitorowanie oparte na analizie ryzyka lub stosują inne odpowiednie środki w celu zapewnienia, by wyłączenie przyznane decyzją przyjętą na podstawie niniejszego artykułu nie było nadużywane.				
4	art. 3 pkt. 1	1) "instytucja kredytowa" oznacza instytucję kredytową, zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013, w tym jej oddziały, zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 17 tego rozporządzenia, znajdujące się w Unii, bez względu na to, czy siedziba zarządu tej instytucji znajduje się w obrębie Unii czy w państwie trzecim	T	art. 2 ust. 1 pkt 1	1) banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, oddziały instytucji kredytowych , instytucje finansowe mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz oddziały instytucji finansowych niemających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo Bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988 z późn. zm.);	
5	art. 3 pkt 2	"instytucja finansowa" oznacza: a) przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, które prowadzi co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w pkt 2-12 oraz w pkt 14 i 15 załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE, w tym działalność kantorów wymiany walut; b) zakład ubezpieczeń, zgodnie z definicją w art. 13 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE, w zakresie, w jakim prowadzi on działalność dotyczącą ubezpieczeń na życie objętą przepisami tej dyrektywy; c) przedsiębiorstwo inwestycyjne, zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady; d) przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania wprowadzające do obrotu swoje jednostki lub akcje; e) pośrednik ubezpieczeniowy, zgodnie z definicją w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2002/92/WE	T	art. 2 ust. 1 pkt 1, pkt 2-5, pkt 7-11 oraz pkt 24 i 25	Art. 2. 1. Instytucjami obowiązanyymi są: 1) banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, oddziały instytucji kredytowych, instytucje finansowe mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz oddziały instytucji finansowych niemających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo Bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988 z późn. zm.); 2) spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2016 r. 1910, z późn. zm.); 3) krajowe instytucje płatnicze, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały	Instytucjami finansowymi w rozumieniu Dyrektywy 2015/849 są instytucje obowiązane wskazane w art. 2 ust. 1 pkt 1 z wyjątkiem oddziałów instytucji kredytowych, pkt 2-5, pkt 24 i 25

		<p>Parlamentu Europejskiego i Rady, gdy działa on w odniesieniu do usług ubezpieczenia na życie i innych usług związanych z inwestycjami, z wyjątkiem zależnych pośredników ubezpieczeniowych, zdefiniowanych w pkt 7 tego artykułu;</p> <p>f) znajdujące się w Unii oddziały instytucji finansowych, o których mowa w lit. a)-e), posiadające siedziby zarządu w państwie członkowskim lub w państwie trzecim;</p>			<p>unijnych instytucji płatniczych, oddziały unijnych i zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, biura usług płatniczych oraz agentów rozliczeniowych w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1572 i 1997);</p> <p>4) firmy inwestycyjne i banki powiernicze w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 724, 768 i 791);</p> <p>5) zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską oraz towarowe domy maklerskie w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 719, z późn. zm.) oraz spółki handlowe, o których mowa w art. 50a tej ustawy; (...)</p> <p>7) fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne (ASI), o których mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768 i 791);</p> <p>8) zakłady ubezpieczeń wykonujące działalność, o której mowa w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844, z 2016 r. poz. 615 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 768), w tym krajowe zakłady ubezpieczeń, główne oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii</p>	
--	--	---	--	--	--	--

					<p>Europejskiej oraz oddziały zagranicznych zakładów ubezpieczeń mające siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej;</p> <p>9) pośrednicy ubezpieczeniowi wykonujący czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do umów ubezpieczenia, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej z wyłączeniem agenta ubezpieczeniowego, który:</p> <p>a) nie jest agentem ubezpieczeniowym wykonującym czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego, na rzecz więcej niż jednego zakładu ubezpieczeń w zakresie tego samego działu zgodnie z załącznikiem do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz</p> <p>b) nie pobiera od klienta składki z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia, ani nie pobiera od zakładu ubezpieczeń kwot należnych klientowi;</p> <p>oraz oddziały takich pośredników mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej;</p> <p>10) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. (KDPW) oraz spółka, której KDPW przekazał wykonywanie czynności z zakresu, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, w zakresie w jakim prowadzą rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze;</p> <p>11) podmioty prowadzące działalność kantorową w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 679) oraz inni przedsiębiorcy świadczący usługę wymiany walut lub usługę pośrednictwa w wymianie walut, niebędący innymi instytucjami obowiązany; (...)</p> <p>24) przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej w zakresie w jakim prowadzą działalność polegającą na udostępnianiu skrytek sejfowych;</p> <p>25) instytucje pożyczkowe w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528).</p>	
6	art. 3 pkt 3	<p>3) "mienie" oznacza wszelkiego rodzaju aktywa, materialne lub niematerialne, ruchomości lub nieruchomości, rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne oraz dokumenty lub instrumenty prawne w jakiegokolwiek formie, łącznie z elektroniczną lub cyfrową, zaświadczające o tytule prawnym do tych aktywów lub udziale w tych aktywach;</p>	T	art. 3 ust. 2 pkt 30	<p>30) wartościach majątkowych – rozumie się przez to nieruchomości i rzeczy ruchome, materialne i niematerialne prawa majątkowe, środki płatnicze, instrumenty finansowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, inne papiery wartościowe lub wartości dewizowe;</p>	
7	art.3 pkt 4	<p>4) "działalność przestępcza" oznacza jakiegokolwiek przestępczy udział w popełnieniu następujących poważnych przestępstw:</p> <p>a) czynów określonych w art. 1-4 decyzji ramowej 2002/475/WSiSW;</p> <p>b) wszelkich przestępstw, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r.;</p> <p>c) działalności organizacji przestępczych, zgodnie z definicją w art. 1 wspólnego działania Rady</p>	N			<p>Zawarta w art. 299 Kodeksu karnego definicja przestępstwa prania pieniędzy nie określa katalogu czynów zabronionych, z których mogą</p>

		98/733/WSiSW; d) nadużyć finansowych, co najmniej poważnych, mających wpływ na interesy finansowe Unii, zgodnie z definicją w art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich; e) korupcji; f) wszelkich przestępstw, w tym przestępstw podatkowych odnoszących się do podatków bezpośrednich i pośrednich - zgodnie z definicją w prawie krajowym państw członkowskich - których maksymalne zagrożenie karą przekracza rok pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności, lub - w przypadku państw członkowskich, których systemy prawne określają w odniesieniu do przestępstw minimalny próg zagrożenia karą - wszystkich przestępstw, których dolna granica zagrożenia karą jest wyższa niż sześć miesięcy pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności;				pochodzić podlegające legalizacji wartości majątkowe (tzw. „all crime approach”).
8	art.3 pkt 5	5) "organ samorządu zawodowego" oznacza organ, który reprezentuje członków grup zawodowych i odgrywa pewną rolę w ich regulowaniu, wykonywaniu określonych funkcji w zakresie nadzoru lub monitorowania i w zapewnianiu egzekwowania dotyczących ich przepisów;	N			Organy samorządu zawodowego określone są w poszczególnych ustawach regulujących zasady wykonywania zawodów, które mogą tworzyć organy samorządu zawodowego.
9	art. 3 pkt 6	"beneficjent rzeczywisty" oznacza osobę fizyczną lub	T	art. 2 ust. 2	1) beneficjent rzeczywisty – osoba	

	<p>osoby fizyczne będące ostatecznymi właścicielami klienta lub sprawujące kontrolę nad tym klientem lub osobę fizyczną lub osoby fizyczne, w imieniu których przeprowadzana jest transakcja lub działalność i obejmuje co najmniej:</p> <p>a) w przypadku podmiotów o charakterze korporacyjnym:</p> <p>(i) osobę fizyczną lub osoby fizyczne, które ostatecznie są właścicielami podmiotu prawnego lub go kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio posiadając wystarczający odsetek udziałów lub praw głosu lub udziałów własnościowych w danym podmiocie, w tym za pomocą pakietów akcji na okaziciela, lub poprzez kontrolę w inny sposób, z wyjątkiem spółek notowanych na rynku regulowanym, podlegających wymogom dotyczącym ujawniania informacji zgodnym z prawem Unii lub podlegających równoważnym standardom międzynarodowym, które zapewniają odpowiednią przejrzystość informacji na temat własności.</p> <p>Pakiet akcji lub udziałów wynoszący co najmniej 25 % plus jedna akcja (udział) lub udział własnościowy większy niż 25 % w podmiocie będącym klientem, posiadane przez osobę fizyczną wskazują na własność bezpośrednią. Pakiet akcji lub udziałów wynoszący co najmniej 25 % plus jedna akcja (udział) lub udział własnościowy większy niż 25 % w podmiocie będącym klientem, posiadane przez podmiot o charakterze korporacyjnym - kontrolowany przez osobę lub osoby fizyczne - lub przez liczne podmioty o charakterze korporacyjnym, kontrolowane przez tę samą osobę lub osoby fizyczne, wskazują na własność pośrednią. Powyższe stosuje się bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do zadecydowania o tym, że niższy odsetek może wskazywać na własność</p>		<p>pkt 1</p>	<p>fizyczna lub osoby fizyczne, sprawujące kontrolę nad klientem poprzez wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego posiadania uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na czynności lub działania podejmowane przez klienta albo osobę fizyczną lub osoby fizyczne, w imieniu których stosunki gospodarcze są nawiązywane lub przeprowadzana jest transakcja okazjonalna, w tym:</p> <p>a) w przypadku osób prawnych innych niż spółka, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegających wymogom ujawniania informacji wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej lub odpowiadającym im przepisom prawa państwa trzeciego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - osoba fizyczna będąca udziałowcem lub akcjonariuszem klienta, której przysługuje prawo własności więcej niż 25% ogólnej liczby udziałów lub akcji tej osoby prawnej, - osoba fizyczna dysponująca więcej niż 25% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym klienta, także jako zastawnik albo użytkownik lub na podstawie porozumień z innymi uprawnionymi do głosu, lub 	
--	--	--	--------------	--	--

	<p>lub sprawowanie kontroli. Pojęcie kontroli w inny sposób można określić m.in. zgodnie z kryteriami w art. 22 ust. 1-5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE;</p> <p>(ii) jeżeli - po wyczerpaniu wszystkich możliwych sposobów i pod warunkiem że nie ma podstaw do podejrzeń - nie określono żadnej osoby zgodnie z ppkt (i) lub jeżeli są jakiegokolwiek wątpliwości, czy określona osoba lub określone osoby są beneficjentem rzeczywistym lub beneficjentami rzeczywistymi - osobę fizyczną lub osoby fizyczne, które zajmują wyższe stanowisko kierownicze, podmioty zobowiązane przechowywać dokumentację dotyczącą działań podjętych w celu określenia beneficjentów rzeczywistych na mocy ppkt (i) i niniejszej litery;</p> <p>b) w przypadku trustów:</p> <p>(i) założyciela;</p> <p>(ii) powiernika (powierników);</p> <p>(iii) sprawującego nadzór, o ile taka osoba istnieje;</p> <p>(iv) beneficjentów; lub - w przypadku gdy osoby fizyczne czerpiące korzyści z danego porozumienia prawnego lub podmiotu prawnego nie zostały jeszcze określone - kategorię osób, w których głównym interesie powstały lub działają dane porozumienie prawne lub podmiot prawny;</p> <p>(v) dowolną inną osobę fizyczną sprawującą ostateczną kontrolę nad trustem w drodze własności bezpośredniej lub pośredniej lub w inny sposób;</p> <p>c) w przypadku podmiotów prawnych, takich jak fundacje, oraz w przypadku porozumień prawnych podobnych do trustów - osobę fizyczną lub osoby fizyczne zajmujące stanowiska równoważne ze stanowiskami, o których mowa w lit. b), lub do nich podobne;</p>		<p>- osoba fizyczna sprawująca kontrolę nad osobą prawną lub osobami prawnymi, którym: łącznie przysługuje prawo własności więcej niż 25% ogólnej liczby udziałów lub akcji klienta lub łącznie dysponującą więcej niż 25% ogólnej liczby głosów w organie klienta, także jako zastawnik albo użytkownik lub na podstawie porozumień z innymi uprawnionymi do głosu,</p> <p>- osoba fizyczna sprawująca kontrolę nad osobą prawną w inny sposób, w tym poprzez posiadanie, w stosunku do tej osoby prawnej uprawnień, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 37 lit. a-e ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,</p> <p>- osoba fizyczna lub osoby fizyczne zajmujące wyższe stanowiska kierownicze, w przypadku udokumentowanego braku możliwości ustalenia tożsamości osób fizycznych określonych w tiret 1- 4 oraz w przypadku niestwierdzenia podejrzeń prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.</p> <p>b) w przypadku trustów:</p> <p>- założyciel,</p> <p>- powiernik lub powiernicy,</p> <p>- nadzorca, o ile został ustanowiony,</p> <p>- beneficjent lub beneficjenci,</p> <p>- inne osoby sprawujące kontrolę nad trustem,</p> <p>c) w przypadku osób fizycznych lub osób fizycznych prowadzących działalność</p>	
--	--	--	---	--

					gospodarczą wobec, których nie stwierdzono przesłanek lub okoliczności mogących wskazywać na fakt sprawowania kontroli nad klientem przez inną osobę fizyczną lub osoby fizyczne, przyjmuje się, że klient jest jednocześnie beneficjentem rzeczywistym.	
10	art. 3 pkt 7		T	art. 2 ust. 1 pkt 16	<p>16) przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, niebędący innymi instytucjami obowiązanymi, świadczący usługi polegające na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) tworzeniu osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, w tym spółek, b) pełnieniu funkcji lub umożliwianiu innej osobie pełnienia funkcji, członka zarządu spółki lub podobnej funkcji w stosunku do innych osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, c) zapewnianiu siedziby, adresu prowadzenia działalności lub adresu korespondencyjnego, i innych pokrewnych usług dla osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, w tym spółek, d) działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania, jako powiernik trustu, który powstał w drodze czynności prawnej, lub podobnego porozumienia prawnego, e) działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania, jako osoba wykonująca prawa z akcji lub udziałów na rzecz podmiotu, innego niż spółka notowana na rynku regulowanym 	

					podlegającej wymogom dotyczącym ujawniania informacji zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub podlegająca równoważnym standardom międzynarodowym;	
11	art. 3 pkt 8	<p>8) "relacje korespondenckie" oznaczają:</p> <p>a) świadczenie usług bankowych przez jeden bank jako "korespondenta" na rzecz innego banku jako "respondenta", w tym świadczenie usług rachunku bieżącego lub innego rachunku zobowiązań oraz usług pokrewnych, takich jak usługi związane z zarządzaniem środkami pieniężnymi, z międzynarodowymi transferami środków pieniężnych, rozliczaniem czeków, rachunkami przejściowymi oraz usługi wymiany walut;</p> <p>b) relacje między instytucjami kredytowymi, instytucjami finansowymi oraz między instytucjami kredytowymi i finansowymi, w tym relacje w ramach których świadczone są podobne usługi przez instytucję będącą korespondentem na rzecz instytucji będącej respondentem, oraz relacje, które zostały ustanowione na potrzeby transakcji dotyczących papierów wartościowych lub na potrzeby transferów środków pieniężnych;</p>	T	art. 2 ust. 2 pkt 21	<p>21) relacjach korespondenckich – rozumie się przez to:</p> <p>a) świadczenie usług bankowych przez jeden bank, jako „korespondenta”, na rzecz innego banku, jako „respondenta”,</p> <p>b) relacje między instytucjami kredytowymi, instytucjami finansowymi, w tym relacje w ramach których świadczone są podobne usługi przez instytucję będącą korespondentem na rzecz instytucji będącej respondentem, oraz relacje, które zostały ustanowione na potrzeby transakcji dotyczących papierów wartościowych lub na potrzeby transferów środków pieniężnych;</p>	
12	art. 3 pkt 9	<p>9) "osoba zajmująca eksponowane stanowisko polityczne" oznacza osobę fizyczną, której powierza się lub której powierzono znaczące funkcje publiczne, w tym:</p> <p>a) szefów państw, szefów rządów, ministrów oraz wiceministrów lub sekretarzy stanu;</p> <p>b) członków parlamentu lub podobnych organów ustawodawczych;</p> <p>c) członków organów zarządzających partii politycznych;</p> <p>d) członków sądów najwyższych, trybunałów</p>	T	art. 2 ust. 2 pkt 14	<p>14) osobach zajmujących eksponowane stanowiska polityczne – rozumie się przez to osoby fizyczne zajmujące znaczące stanowiska lub pełniące znaczące funkcje, w tym:</p> <p>a) szefów państw, szefów rządów, ministrów, wiceministrów lub sekretarzy stanu, w tym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów, ministrów członków Rady Ministrów, ministrów, sekretarzy stanu lub podsekretarzy stanu;</p> <p>b) członków parlamentu lub podobnych</p>	

	<p>konstytucyjnych oraz innych organów sądowych wysokiego szczebla, których decyzje nie podlegają zaskarżeniu, z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności;</p> <p>e) członków trybunałów obrachunkowych lub zarządów banków centralnych;</p> <p>f) ambasadorów, chargés d'affaires oraz wyższych oficerów sił zbrojnych;</p> <p>g) członków organów administracyjnych, zarządczych lub nadzorczych przedsiębiorstw państwowych;</p> <p>h) dyrektorów, ich zastępców oraz członków organów spółki lub osoby pełniące równoważną funkcję w organizacji międzynarodowej.</p> <p>Do żadnej z kategorii stanowisk publicznych, o których mowa w lit. a)-h), nie zalicza się urzędników średniego lub niższego szczebla;</p>		<p>organów ustawodawczych, w tym posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej i Senatorów Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>c) członków organów zarządzających partii politycznych,</p> <p>d) członków sądów najwyższych, trybunałów konstytucyjnych oraz innych organów sądowych wysokiego szczebla, których decyzje nie podlegają zaskarżeniu, z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności, w tym prezesa Sądu Najwyższego, prezesa Trybunału Konstytucyjnego, prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego oraz prezesów sądów apelacyjnych;</p> <p>e) członków trybunałów obrachunkowych lub zarządów banków centralnych, w tym Prezesa oraz członków Zarządu NBP;</p> <p>f) ambasadorów, chargés d'affaires oraz wyższych oficerów sił zbrojnych,</p> <p>g) członków organów administracyjnych, zarządczych lub nadzorczych przedsiębiorstw państwowych, w tym dyrektorów przedsiębiorstw państwowych;</p> <p>h) dyrektorów, zastępców dyrektorów oraz członków organów lub osoby pełniące równoważne funkcje w organizacjach międzynarodowych;</p> <p>i) dyrektorów generalnych w urzędach naczelnych i centralnych organów państwowych, dyrektorów generalnych urzędów wojewódzkich, kierowników urzędów terenowych organów rządowej administracji specjalnej</p> <p>– z wyłączeniem urzędników średniego i</p>	
--	---	--	---	--

					niższego szczebla;	
13	art. 3 pkt 10	10) "członkowie rodziny" obejmują następujące osoby: a) małżonka lub osobę uznawaną za równoważną małżonkowi osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne; b) dzieci osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne i ich małżonków lub osoby uznawane za równoważne takim małżonkom; c) rodziców osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne;	T	art. 2 ust. 2 pkt 3	33) członkach rodziny osoby zajmującej eksponowane stanowiska polityczne – rozumie się przez to: a) małżonka lub osobę pozostającą we wspólnym pożyciu z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne, b) dzieci osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne i ich małżonków lub osoby uznawane za równoważne takim małżonkom, c) rodziców osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne;	
14	art. 3 pkt 11	11) "osoby znane jako bliscy współpracownicy" oznaczają następujące osoby: a) osoby fizyczne, o których wiadomo, że są beneficjentami rzeczywistymi podmiotów prawnych lub porozumień prawnych wspólnie z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne, lub że utrzymują dowolne inne bliskie stosunki gospodarcze z taką osobą; b) osoby fizyczne będące jedynym beneficjentem rzeczywistym podmiotu prawnego lub porozumienia prawnego, o których wiadomo, że zostały utworzone w celu uzyskania faktycznej korzyści przez osobę zajmującą eksponowane stanowisko polityczne;	T	art. 2 ust. 2 pkt 15	15) osobach znanych jako bliscy współpracownicy osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne rozumie się przez to: a) osoby fizyczne będące beneficjentami rzeczywistymi osób prawnych, jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej lub porozumień prawnych wspólnie z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne, lub utrzymujące z taką osobą inne bliskie stosunki związane z prowadzoną działalnością gospodarczą; b) osoby fizyczne będące jedynym beneficjentem rzeczywistym osób prawnych, jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej lub porozumienia prawnego, o których wiadomo, że zostały utworzone w celu uzyskania faktycznej korzyści przez osobę zajmującą eksponowane stanowisko polityczne;	
15	art. 3 pkt 12	12) "kadra kierownicza wyższego szczebla" oznacza dyrektora lub pracownika mających	T	art. 2 ust. 2 pkt 11	12) kadrze kierowniczej wyższego szczebla – rozumie się przez to członka zarządu,	

		wystarczającą wiedzę na temat ekspozycji danej instytucji na ryzyko związane z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu oraz wystarczająco wysokie stanowisko, by podejmować decyzje mające wpływ na ekspozycję danej instytucji na ryzyko; nie jest wymagane by taka osoba była członkiem zarządu;			dyrektora lub pracownika instytucji obowiązanej, posiadającego wiedzę z zakresu ryzyka prania pieniędzy -oraz finansowania terroryzmu związanego z działalnością instytucji obowiązanej oraz podejmującego decyzje mające wpływ na to ryzyko;	
16	art. 3 pkt 13	13) "stosunki gospodarcze" oznaczają stosunki biznesowe, zawodowe lub handlowe, związane z działalnością zawodową podmiotów zobowiązanych, które w momencie ich nawiązywania wykazują element trwałości;	T	art. 2 ust. 1 pkt 23	23) stosunkach gospodarczych – rozumie się przez to stosunki instytucji obowiązanej z klientem związane z działalnością zawodową instytucji obowiązanej, które w chwili ich nawiązywania wykazują element trwałości;	
17	art. 3 pkt 14	14) "usługi hazardowe" oznaczają usługi związane z obstawianiem stawek mających wartość pieniężną w grach losowych, w tym w grach, w których istotne są określone umiejętności, takich jak loterie, gry w kasynach, gry pokerowe oraz zakłady wzajemne, świadczone w fizycznej lokalizacji, lub w dowolny sposób na odległość, za pomocą środków elektronicznych lub dowolnej innej technologii ułatwiającej komunikację, oraz na indywidualną prośbę odbiorcy usług;	N			Projekt odwołuje się definiując instytucje obowiązane z „branży hazardowej” do gier losowych, zakładów wzajemnych, gier w karty i gier na automatach w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych
18	art. 3 pkt 15	15) "grupa" oznacza grupę jednostek, która składa się z jednostki dominującej, jej jednostek zależnych oraz podmiotów, w których jednostka dominująca lub jej jednostki zależne mają udział, jak również jednostek, powiązanych ze sobą jednym ze związków	T	art. 2 ust. 1 pkt 7	7) grupie – rozumie się przez to jednostkę dominującą wraz z jej jednostkami podporządkowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047, 2255 oraz z 2017 r. poz.	

		w rozumieniu art. 22 dyrektywy 2013/34/UE;			61, 245 i 791);	
19	art. 3 ust. 16	16) "pieniądz elektroniczny" oznacza pieniądz elektroniczny zdefiniowany w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2009/110/WE;	N		21a) pieniądz elektroniczny - wartość pieniężną przechowywaną elektronicznie, w tym magnetycznie, wydawaną, z obowiązkiem jej wykupu, w celu dokonywania transakcji płatniczych, akceptowaną przez podmioty inne niż wyłącznie wydawca pieniądza elektronicznego	Definicja pieniądza elektronicznego zawarta jest w art. 2 pkt 21a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.
20	art. 3 ust. 17	17) "bank fikcyjny" oznacza instytucję kredytową lub finansową lub instytucję, która prowadzi działalność równoważną działalności instytucji kredytowych i finansowych, utworzoną zgodnie z prawem obowiązującym na terytorium, na którym nie jest ona fizycznie obecna, w taki sposób, by miało miejsce faktyczne podejmowanie decyzji i zarządzanie, przy czym dana instytucja nie jest powiązana z regulowaną grupą finansową.	T	art. 42 ust. 2 pkt 1	1) z instytucją kredytową, finansową oraz podmiotem prowadzącym równoważną działalność, nie będącymi częścią grupy, które nie posiadają siedziby oraz nie są rzeczywiste zarządzanie i kierowanie, na terytorium państwa, według prawa którego zostały utworzone (bank fikcyjny);	
21	art. 4	1. Państwa członkowskie, zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka, zapewniają całkowite lub częściowe rozszerzenie zakresu stosowania niniejszej dyrektywy na zawody i kategorie jednostek inne niż podmioty zobowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1, prowadzące rodzaje działalności, których wykorzystanie do celów prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu jest szczególnie prawdopodobne. 2. W przypadku gdy dane państwo członkowskie rozszerza zakres stosowania niniejszej dyrektywy na zawody lub kategorie jednostek inne niż określone w art. 2 ust. 1, informuje o tym fakcie Komisję.	N			
22	art. 5	W celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu państwa członkowskie mogą przyjąć lub	N			

		utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne przepisy w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą, w granicach prawa Unii.				
23	art. 6	<p>1. Komisja przeprowadza ocenę ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, które to ryzyko ma wpływ na rynek wewnętrzny i jest związane z działalnością transgraniczną.</p> <p>W tym celu Komisja do dnia 26 czerwca 2017 r. sporządzi sprawozdanie określające, analizujące i oceniające to ryzyko na szczeblu Unii. Następnie Komisja uaktualnia to sprawozdanie co dwa lata lub, w stosownych przypadkach, częściej.</p> <p>2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) obszary rynku wewnętrznego, które są najbardziej zagrożone; b) ryzyko związane z każdym odnośnym sektorem; c) najpowszechniejsze metody wykorzystywane przez przestępców do prania nielegalnych dochodów. <p>3. Komisja udostępnia sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, państwom członkowskim i podmiotom zobowiązanym, aby pomóc im w identyfikowaniu i zrozumieniu ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, zarządzaniu tym ryzykiem i ograniczaniu go, oraz aby pozwolić innym zainteresowanym podmiotom, w tym ustawodawcom krajowym, Parlamentowi Europejskiemu, europejskim urzędom nadzoru i przedstawicielom jednostek analityki finansowej, lepiej zrozumieć ryzyko.</p> <p>4. Komisja wydaje państwom członkowskim zalecenia w sprawie środków odpowiednich do celów zajęcia się zidentyfikowanym ryzykiem. W przypadku gdy państwa członkowskie zdecydują o niestosowaniu któregośkolwiek z zaleceń w swoich krajowych</p>	N			

		<p>systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, powiadamiają o tym Komisję i przedstawiają uzasadnienie swojej decyzji.</p> <p>5. Do dnia 26 grudnia 2016 r. europejskie urzędy nadzoru wydają poprzez Wspólny Komitet opinie na temat ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, które to ryzyko ma wpływ na sektor finansowy Unii (zwaną dalej "wspólną opinią"). Następnie europejskie urzędy nadzoru wydają poprzez Wspólny Komitet kolejne opinie co dwa lata.</p> <p>6. Przy przeprowadzaniu oceny, o której mowa w ust. 1, Komisja organizuje prace na szczeblu Unii i uwzględnia wspólne opinie, o których mowa w ust. 5, oraz włącza w prace ekspertów państw członkowskich w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, przedstawicieli jednostek analityki finansowej oraz, w stosownych przypadkach, przedstawicieli innych organów na szczeblu Unii. Komisja udostępnia wspólne opinie państwom członkowskim i podmiotom zobowiązanym, aby pomóc im w identyfikowaniu ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, zarządzaniu tym ryzykiem i ograniczaniu go.</p> <p>7. Co dwa lata lub, w stosownych przypadkach, częściej Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z ustaleń będących wynikiem regularnych ocen ryzyka i z działań podjętych w oparciu o te ustalenia.</p>				
24	art. 7 ust. 1 i 2	<p>1. Każde państwo członkowskie podejmuje odpowiednie działania w celu zidentyfikowania, ocenienia, zrozumienia i ograniczenia ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu i mających wpływ na dane państwo członkowskie, a także wszelkich problemów z zakresu ochrony danych w tym kontekście. Państwo</p>	T	art. 22 ust. 1	Art. 22. 1. Generalny Inspektor opracowuje krajową ocenę ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, zwaną dalej "krajową oceną ryzyka", we współpracy z Komitetem, jednostkami współpracującymi i instytucjami obowiązany.	

		członkowskie aktualizuje tę ocenę ryzyka.				
25	art. 7 ust. 3	3. Przeprowadzając oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie korzystają z ustaleń sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 1.	T	art. 21 ust. 2	2. Przy przygotowywaniu krajowej oceny ryzyka Generalny Inspektor bierze pod uwagę sprawozdanie Komisji Europejskiej z ponadnarodowej oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 dyrektywy 2015/849.	
26	art. 7 ust. 4	4. W odniesieniu do oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie: a) wykorzystuje ją do poprawy swojego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności poprzez identyfikowanie wszelkich obszarów, w których podmioty zobowiązane mają obowiązek zastosowania wzmocnionych środków oraz, w stosownych przypadkach, poprzez precyzowanie, jakie środki należy przedsięwziąć; b) identyfikuje, w stosownych przypadkach, sektory lub obszary, dla których ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu jest niższe lub wyższe; c) wykorzystuje ją jako wsparcie podczas przydziału zasobów i ustalania priorytetów w odniesieniu do zasobów przeznaczonych na zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; d) wykorzystuje ją do zapewnienia opracowania stosownych zasad dla każdego sektora lub obszaru, odpowiednio do ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; e) niezwłocznie udostępnia stosowne informacje podmiotom zobowiązanym, aby ułatwić im przeprowadzenie własnych ocen ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu;	T	art. 26 ust. 1, art. 28 ust. 1	Art. 26. 1. Krajowa ocena ryzyka zawiera w szczególności: 1) opis metodyki krajowej oceny ryzyka; 2) opis zjawiska prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; 3) opis obowiązujących przepisów dotyczących prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu; 4) poziom ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w Rzeczypospolitej Polskiej wraz z jego uzasadnieniem; 5) wnioski wynikające z oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; 6) identyfikację zagadnień dotyczących ochrony danych osobowych związanych z przeciwdziałaniem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Art. 28. 1. Generalny Inspektor, na podstawie krajowej oceny ryzyka, przygotowuje strategię przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zawierającą plan działań mających na celu ograniczenie ryzyka związanego z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu.	
27	art. 7 ust. 5	5. Państwa członkowskie udostępniają wyniki swoich ocen ryzyka Komisji, europejskim urzędom nadzoru	T	art. 27 ust. 2 i 3	2. Krajowa ocena ryzyka po akceptacji, o której mowa w ust. 1, bez części zawierającej	

		oraz pozostałym państwom członkowskim.			informacje niejawne, podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. 3. Generalny Inspektor udostępnia wnioski z krajowej oceny ryzyka Komisji Europejskiej, europejskim urzędom nadzoru, a także organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej.	
28	art. 8 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają podjęcie przez podmioty zobowiązane odpowiednich działań w celu zidentyfikowania i oceny ich ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, z uwzględnieniem czynników ryzyka obejmujących ryzyko dotyczące klientów, państw lub obszarów geograficznych, produktów, usług, transakcji lub kanałów dostaw. Działania te są proporcjonalne do charakteru i wielkości podmiotów zobowiązanych.	T	art. 24 ust. 1	Art. 24. 1. Instytucje obowiązane identyfikują i oceniają ryzyka związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu odnoszące się do ich działalności, z uwzględnieniem czynników ryzyka dotyczących klientów, państw lub obszarów geograficznych, produktów, usług, transakcji lub kanałów ich dostaw. Działania te są proporcjonalne do charakteru i wielkości instytucji obowiązanej.	
29	art. 8 ust. 2	2. Oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, są dokumentowane, aktualizowane i udostępniane odpowiednim właściwym organom oraz zainteresowanym organom samorządu zawodowego. Właściwe organy mogą zdecydować, że pojedyncze udokumentowane oceny ryzyka nie są wymagane, jeżeli konkretne ryzyko typowe dla danego sektora jest jasne i zrozumiałe.	T	art. 24 ust. 3 i 4	3. Oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, instytucje obowiązane sporządzają w formie papierowej lub elektronicznej i aktualizują w razie potrzeby, w szczególności w związku ze zmianami czynników ryzyka dotyczących klientów, państw lub obszarów geograficznych, produktów, usług, transakcji lub kanałów ich dostaw albo dokumentów, o których mowa w ust. 2 – nie rzadziej niż co 2 lata. 4. Oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, instytucje obowiązane mogą udostępniać organom samorządów zawodowych lub stowarzyszeń, skupiających te instytucje obowiązane.	
30	art. 8 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez podmioty zobowiązane strategii, środków kontroli oraz procedur służących skutecznemu ograniczaniu ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem	T	art. 46 ust. 1	Art. 46. 1. Instytucje obowiązane w celu ograniczenia ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu i właściwego zarządzania zidentyfikowanym ryzykiem prania	

		terroryzmu oraz skutecznemu zarządzaniu tym ryzykiem zidentyfikowanym na poziomie Unii, państwa członkowskiego oraz na poziomie podmiotu zobowiązanego. Te strategie, środki kontroli oraz procedury muszą być proporcjonalne do charakteru i wielkości podmiotów zobowiązanych.			pieniędzy lub finansowania terroryzmu wprowadzają wewnętrzną procedurę w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, zwaną dalej „wewnętrzną procedurą instytucji obowiązanej” oraz wyznaczają osobę zajmującą stanowisko kierownicze odpowiedzialną za realizację obowiązków określonych w ustawie.	
31	art. 8 ust. 4	<p>4. Strategie, środki kontroli i procedury, o których mowa w ust. 3, obejmują:</p> <p>a) opracowanie wewnętrznych strategii, środków kontroli i procedur, obejmujących wzorcowe praktyki dotyczące zarządzania ryzykiem, zasady należytej staranności wobec klienta, procedury zgłaszania, przechowywanie dokumentacji, kontrolę wewnętrzną, zarządzanie zgodnością z przepisami, w tym, o ile jest to stosowne z uwagi na wielkość i charakter działalności, wyznaczenie pracownika odpowiedzialnego za zapewnienie zgodności z odpowiednimi przepisami na szczeblu kadry kierowniczej, oraz kontrole pracowników;</p> <p>b) o ile jest to stosowne z uwagi na wielkość i charakter działalności - zapewnienie niezależnej funkcji audytu w celu sprawdzenia wewnętrznych strategii, środków kontroli i procedur, o których mowa w lit. a).</p>	T	art. 46 ust. 2	<p>2. Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej określa – z uwzględnieniem charakteru, rodzaju i rozmiaru prowadzonej działalności – zasady postępowania stosowane w instytucji obowiązanej podejmowane w celu rozpoznania oraz oceny ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, o której mowa w art. 29 ust. 2 i obejmuje:</p> <p>1) określenie czynności lub działań podejmowanych w celu, o którym mowa w ust. 1;</p> <p>2) określenie zasad rozpoznawania oraz oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związanego z danymi stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną, w tym zasad weryfikacji i aktualizacji uprzednio dokonanej oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;</p> <p>3) środki stosowane w celu właściwego zarządzania rozpoznany ryzykiem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związanym z danymi stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną;</p> <p>4) określenie zasad stosowania środków bezpieczeństwa finansowego;</p>	

					<p>5) określenie zasad przechowywania dokumentów oraz informacji;</p> <p>6) określenie zasad wykonywania obowiązków obejmujących przekazywanie Generalnemu Inspektorowi informacji o transakcjach oraz zawiadomieniach;</p> <p>7) określenie zasad upowszechniania wśród pracowników instytucji obowiązanej wiedzy z zakresu przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>8) określenie zasad zgłaszania przez pracowników rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>9) określenie zasad kontroli wewnętrznej lub nadzoru zgodności działalności instytucji obowiązanej z przepisami o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz zasadami postępowania określonymi w wewnętrznej procedurze.</p>	
32	art. 8 ust. 5	5. Państwa członkowskie wymagają od podmiotów zobowiązanych uzyskania zgody kadry kierowniczej wyższego szczebla na wprowadzenie przez te podmioty strategii, środków kontroli i procedur oraz monitorowania i wzmacniania zastosowanych środków, w stosownych przypadkach.	T	art. 46 ust. 3	3. Wewnętrzna procedura instytucji obowiązanej przed jej wprowadzeniem do stosowania, uzyskuje akceptację kadry kierowniczej wyższego szczebla.	
33	art. 9	<p>1. W celu ochrony właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego identyfikuje się jurysdykcje państw trzecich mające strategiczne braki w ich krajowych systemach przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które to braki stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii (zwane dalej "państwami trzecimi wysokiego ryzyka").</p> <p>2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 64 w celu</p>	N			

	<p>zidentyfikowania państw trzecich wysokiego ryzyka przy uwzględnieniu strategicznych braków, w szczególności w odniesieniu do:</p> <p>a) prawnych i instytucjonalnych ram danego państwa trzeciego dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zwłaszcza:</p> <p>(i) kryminalizacji prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;</p> <p>(ii) środków należytej staranności wobec klienta;</p> <p>(iii) wymogów dotyczących przechowywania dokumentacji; oraz</p> <p>(iv) obowiązku zgłaszania podejrzanych transakcji;</p> <p>b) uprawnień właściwych organów danego państwa trzeciego i procedur przez nie stosowanych do celów zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;</p> <p>c) skuteczności systemu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w zakresie zajmowania się ryzykiem, na które narażone jest dane państwo trzecie, związanym z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu.</p> <p>3. Akty delegowane, o których mowa w ust. 2, przyjmuje się w terminie jednego miesiąca od zidentyfikowania strategicznych braków, o których mowa w tym ustępie.</p> <p>4. Przy przygotowywaniu aktów delegowanych, o których mowa w ust. 2, Komisja uwzględnia, w stosownych przypadkach, odpowiednie oceny lub sprawozdania sporządzone przez międzynarodowe organizacje i organy normalizacyjne posiadające kompetencje w dziedzinie zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu w odniesieniu do ryzyka stwarzanego przez poszczególne państwa trzecie.</p>				
--	---	--	--	--	--

34	art. 10	<p>1. Państwa członkowskie zakazują swoim instytucjom kredytowym i finansowym prowadzenia anonimowych rachunków lub anonimowych książeczek oszczędnościowych. Państwa członkowskie w każdym przypadku wymagają, aby wobec posiadaczy i beneficjentów istniejących anonimowych rachunków lub anonimowych książeczek oszczędnościowych zastosowano środki należytej staranności tak szybko, jak to możliwe, a w każdym przypadku przed skorzystaniem z takich rachunków lub książeczek oszczędnościowych w jakikolwiek sposób.</p> <p>2. Państwa członkowskie podejmują środki służące zapobieganiu niewłaściwemu wykorzystywaniu akcji na okaziciela i warrantów na akcje na okaziciela.</p>	N			<p>Zgodnie z art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe obligatoryjnym elementem umowy o prowadzenia rachunku bankowego jest określeni stron umowy. Umowy o prowadzenie rachunków anonimowych wygasły (art. 19 ust. 1) z mocy prawa po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości</p>
----	---------	---	---	--	--	---

						majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz o zmianie niektórych innych ustaw
35	art. 11	<p>Państwa członkowskie zapewniają stosowanie przez podmioty zobowiązane środków należytej staranności wobec klienta w następujących okolicznościach:</p> <p>a) przy nawiązywaniu stosunków gospodarczych;</p> <p>b) przy przeprowadzaniu sporadycznej transakcji:</p> <p>(i) na kwotę 15 000 EUR lub większą, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane; lub</p> <p>(ii) która stanowi transfer środków pieniężnych zdefiniowany w art. 3 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 na kwotę przekraczającą 1 000 EUR;</p> <p>c) w odniesieniu do osób prowadzących handel towarami - przy przeprowadzaniu sporadycznych transakcji gotówkowych na kwotę 10 000 EUR lub większą, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane;</p> <p>d) w odniesieniu do podmiotów świadczących usługi w zakresie gier hazardowych, w momencie odbioru wygranych, obstawiania stawek lub w obu tych przypadkach - przy przeprowadzaniu</p>	T	art. 34 ust. 1	<p>Art. 34. 1. Instytucje obowiązane stosują środki bezpieczeństwa finansowego, w przypadku:</p> <p>1) nawiązywania stosunków gospodarczych;</p> <p>2) przeprowadzania transakcji okazjonalnej:</p> <p>a) o równowartości 15 000 euro lub większej, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane, lub</p> <p>b) która stanowi transfer środków pieniężnych, o którym mowa w art. 3 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847, na kwotę przekraczającą równowartość 1 000 euro;</p> <p>3) przeprowadzania gotówkowej transakcji okazjonalnej o równowartości 10 000 euro lub większej, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane - w przypadku instytucji obowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1</p>	

		<p>sporadycznych transakcji na kwotę 2 000 EUR lub większą, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane;</p> <p>e) gdy istnieje podejrzenie prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, bez względu na jakiegokolwiek odstępstwo, wyłączenie lub próg;</p> <p>f) gdy istnieją wątpliwości co do prawdziwości lub odpowiedniości wcześniej otrzymanych danych dotyczących ustalenia tożsamości klienta.</p>			<p>pkt 23;</p> <p>4) obstawiania stawek oraz odbioru wygranych o równowartości 2 000 euro lub większej, bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, które wydają się być ze sobą powiązane - w przypadku instytucji obowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20;</p> <p>5) podejrzenia prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;</p> <p>6) wątpliwości co do prawdziwości lub kompletności dotychczas uzyskanych danych identyfikacyjnych klienta.</p>	
36	art. 12	<p>1. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c) oraz art. 14 i na podstawie stosownej oceny ryzyka wykazującej niskie ryzyko, państwa członkowskie mogą zezwolić podmiotom zobowiązanym na niestosowanie określonych środków należytej staranności wobec klienta w odniesieniu do pieniądza elektronicznego, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki ograniczające ryzyko:</p> <p>a) danego instrumentu płatniczego nie można doładować lub instrument ten ma maksymalny miesięczny limit transakcji płatniczych w wysokości 250 EUR, którą to kwotę można wykorzystać wyłącznie w tym państwie członkowskim;</p> <p>b) maksymalna kwota przechowywana elektronicznie nie przekracza 250 EUR;</p> <p>c) dany instrument płatniczy jest wykorzystywany wyłącznie do zakupu towarów lub usług;</p> <p>d) dany instrument płatniczy nie może być sfinansowany przez anonimowy pieniądz</p>	T		<p>Art. 35. 1. Instytucje obowiązane przy uwzględnieniu rozpoznanego ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu mogą odstąpić od stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 31 ust. 1-3 w odniesieniu do pieniądza elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki ograniczające ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu:</p> <p>1) instrument płatniczy nie może być doładowany lub instrument ten ma maksymalny miesięczny limit transakcji płatniczych w wysokości równowartości 250 euro, która to kwota może być wykorzystana wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>2) maksymalna kwota przechowywana elektronicznie nie przekracza równowartości 250 euro lub 500 euro w przypadku, gdy</p>	<p>Ze względu na specyfikę określonych produktów pieniądza elektronicznego uznano potrzebę wprowadzenia do projektu zapisów, mającego charakter fakultatywny art. 12 Dyrektywy 2015/849</p>

		<p>elektroniczny;</p> <p>e) emitent prowadzi wystarczające monitorowanie transakcji lub stosunków gospodarczych, aby umożliwić wykrycie nietypowych lub podejrzanych transakcji.</p> <p>Dla celów akapitu pierwszego lit. b) państwo członkowskie może podwyższyć limit do 500 EUR w odniesieniu do instrumentów płatniczych, które mogą być używane wyłącznie w tym państwie członkowskim.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by odstępowo przewidziane w ust. 1 nie miało zastosowania w przypadku wykupu gotówkowego lub podjęcia w gotówce wartości pieniężnej pieniądza elektronicznego, gdy kwota podlegająca wykupowi przekracza 100 EUR.</p>			<p>instrument płatniczy może być wykorzystywany wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>3) instrument płatniczy może być wykorzystywany wyłącznie do zakupu towarów lub usług;</p> <p>4) instrument płatniczy nie może być sfinansowany przez anonimowy pieniądz elektroniczny;</p> <p>5) wydawca pieniądza elektronicznego prowadzi bieżącą analizę przeprowadzanych transakcji lub monitoruje stosunki gospodarcze w sposób umożliwiający identyfikację transakcji nietypowych lub transakcji lub transakcji, których okoliczności wskazują, że mogą mieć one związek z przestępstwem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wykupu pieniądza elektronicznego lub podjęcia w gotówce wartości pieniądza elektronicznego, gdy kwota podlegająca wykupowi przekracza równowartość 100 euro.</p>	
37	art. 13 ust. 1	<p>1. Środki należytej staranności wobec klienta obejmują:</p> <p>a) identyfikację klienta i weryfikację jego tożsamości na podstawie dokumentów, danych lub informacji pochodzących z rzetelnego i niezależnego źródła;</p> <p>b) identyfikację beneficjenta rzeczywistego i podejmowanie uzasadnionych środków weryfikacji jego tożsamości, tak aby podmiot zobowiązany był przekonany, że wie, kim jest beneficjent rzeczywisty, wraz z - w przypadku osób prawnych, trustów, przedsiębiorstw, fundacji i podobnych porozumień</p>	T	art. 31 ust. 1 i 2	<p>Art. 31. 1. Środki bezpieczeństwa finansowego obejmują:</p> <p>1) identyfikację klienta oraz weryfikację jego tożsamości;</p> <p>2) identyfikację beneficjenta rzeczywistego oraz podejmowanie uzasadnionych czynności w celu:</p> <p>a) weryfikacji jego tożsamości,</p> <p>b) ustalenia struktury własności i kontroli – w przypadku klienta będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;</p>	

		<p>prawnych - podejmowaniem uzasadnionych środków w celu zrozumienia struktury własności i kontroli klienta;</p> <p>c) ocenę i, stosownie do sytuacji, uzyskanie informacji na temat celu i zamierzonego charakteru stosunków gospodarczych;</p> <p>d) prowadzenie bieżącego monitorowania stosunków gospodarczych, włącznie z badaniem transakcji podejmowanych w trakcie trwania tych stosunków w celu zapewnienia, by prowadzone transakcje były zgodne z wiedzą podmiotu zobowiązanego na temat klienta, profilu działalności oraz ryzyka, w tym, w razie konieczności, źródeł pochodzenia środków, jak również zapewnienie, by posiadane dokumenty, dane lub informacje były na bieżąco uaktualniane.</p> <p>Przy wykonywaniu środków określonych w akapicie pierwszym lit. a) i b) podmioty zobowiązane weryfikują również, czy każda osoba, która twierdzi, że działa w imieniu klienta, jest do tego upoważniona, oraz identyfikują i weryfikują tożsamość takiej osoby.</p>			<p>3) ocenę i w przypadkach uzasadnionych okolicznościami uzyskanie informacji o celu i zamierzonym charakterze stosunków gospodarczych;</p> <p>4) bieżące monitorowanie stosunków gospodarczych, w tym:</p> <p>a) analizę transakcji przeprowadzanych w ramach stosunków gospodarczych w celu zapewnienia, że transakcje te są zgodne z wiedzą instytucji obowiązanej o kliencie, rodzaju i zakresie prowadzonej przez niego działalności oraz zgodne z ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związanym z tym klientem,</p> <p>b) badanie źródła pochodzenia wartości majątkowych będących w dyspozycji klienta - w przypadkach uzasadnionych okolicznościami,</p> <p>c) zapewnienie by posiadane dokumenty, dane lub informacje dotyczące stosunków gospodarczych były na bieżąco aktualizowane.</p> <p>2. Instytucje obowiązane stosując środki bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, identyfikują osobę upoważnioną do działania w imieniu klienta i weryfikują jej tożsamość oraz umocowanie do działania w imieniu klienta.</p>	
38	art. 13 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie przez podmioty zobowiązane każdego z wymogów dotyczących należytej staranności wobec klienta określonych w ust. 1. Podmioty zobowiązane mogą jednak określić zakres podejmowanych środków z uwzględnieniem ryzyka.</p>	T	art. 30 ust. 1-2 i 4	<p>Art. 30. 1. Instytucje obowiązane stosują wobec swoich klientów środki bezpieczeństwa finansowego.</p> <p>2. Instytucje obowiązane rozpoznają ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związane ze stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną oraz oceniają poziom rozpoznanego ryzyka.</p> <p>4. Zakres stosowanych środków bezpieczeństwa</p>	

					finansowego uwzględnia rozpoznane ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związane ze stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną oraz jego ocenę.	
39	art. 13 ust. 3	3. Państwa członkowskie wymagają, aby - przy dokonywaniu oceny ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu - podmioty zobowiązane uwzględniały co najmniej elementy zmienne określone w załączniku I.	T	art. 30 ust. 3	poziom rozpoznanego ryzyka. 3. Dokonując rozpoznania oraz oceny ryzyka, o których mowa w ust. 2, instytucja obowiązana uwzględnia w szczególności czynniki dotyczące: 1) rodzaju klienta; 2) obszaru geograficznego; 3) przeznaczenia rachunku; 4) rodzaju produktów, usług i sposobów ich dystrybucji; 5) poziomu wartości majątkowych pozostających w dyspozycji klienta lub wysokości przeprowadzonych transakcji; 6) celu, regularności lub czasu trwania stosunków gospodarczych.	
40	art. 13 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty zobowiązane były w stanie wykazać właściwym organom lub organom samorządu zawodowego, że odnośne środki są odpowiednie, biorąc pod uwagę zidentyfikowane ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu.	T	art. 30 ust 5, art. 31 ust. 3	5. Instytucje obowiązane dokumentują rozpoznane ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związane ze stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną oraz jego ocenę. 3. Instytucje obowiązane dokumentują zastosowane środki bezpieczeństwa finansowego oraz wyniki bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji. Na żądanie organów, o których mowa w art. 124 ust. 1 i 2, wykazują że przy uwzględnieniu poziomu rozpoznanego ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu związanego z danymi stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną zastosowały odpowiednie środki bezpieczeństwa finansowego.	

41	art. 13 ust. 5	<p>5. W odniesieniu do działalności ubezpieczeniowej związanej z ubezpieczeniami na życie lub innej działalności ubezpieczeniowej związanej z inwestycjami, państwa członkowskie zapewniają stosowanie przez instytucje kredytowe i instytucje finansowe, oprócz środków należytej staranności wobec klienta wymaganych w stosunku do klienta i beneficjenta rzeczywistego, następujących środków należytej staranności wobec klienta w stosunku do beneficjentów polis ubezpieczeniowych na życie oraz innych polis ubezpieczeniowych o charakterze inwestycyjnym, niezwłocznie po zidentyfikowaniu lub wyznaczeniu takich beneficjentów:</p> <p>a) w przypadku beneficjentów zidentyfikowanych jako osoby wymienione z nazwiska lub nazwy lub w odniesieniu do porozumień prawnych - uzyskanie nazwiska lub nazwy danej osoby;</p> <p>b) w przypadku beneficjentów wyznaczonych za pomocą charakterystyki, kategorii lub w inny sposób - uzyskanie wystarczających informacji dotyczących tych beneficjentów, aby instytucja kredytowa lub instytucja finansowa uzyskały pewność, że będą w stanie ustalić tożsamość beneficjenta w momencie wypłaty.</p> <p>W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. a) i b), weryfikacja tożsamości beneficjentów ma miejsce w momencie wypłaty. W przypadku całkowitego lub częściowego przeniesienia ubezpieczenia na życie lub innego ubezpieczenia o charakterze inwestycyjnym na osobę trzecią, instytucje kredytowe i instytucje finansowe mające wiedzę o przeniesieniu identyfikują beneficjenta rzeczywistego w momencie przeniesienia na daną osobę fizyczną lub prawną lub porozumienie prawne otrzymujące na własną korzyść wartość przenoszonych polis.</p>	T	art. 37 ust. 1 i 2	<p>Art. 37. 1. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8, będące stronami umowy ubezpieczenia, stosują wobec uprawnionych z tytułu tych umów środki bezpieczeństwa finansowego polegające na identyfikacji i weryfikacji ich tożsamości. Środki te stosowane są niezwłocznie po ustaleniu uprawnionych z tytułu umów ubezpieczeń, nie później niż w momencie wypłaty świadczenia. Art. 32 ust. 1 pkt 1 oraz art. 33 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. W przypadku uzyskania informacji o częściowym lub całkowitym przeniesieniu praw z tytułu umowy ubezpieczenia instytucje obowiązane wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 8 stosują wobec uprawnionych z tytułu tych umów środków bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2.</p>	
----	----------------	--	---	--------------------	---	--

42	art. 13 ust. 6	6. W przypadku beneficjentów trustów lub podobnych porozumień prawnych wyznaczonych na podstawie szczególnych cech charakterystycznych lub kategorii, podmiot zobowiązany uzyskuje wystarczające informacje dotyczące beneficjenta, aby upewnić się, że będzie w stanie ustalić tożsamość beneficjenta w momencie wypłaty lub w momencie wykonywania przez beneficjenta nabytych przez niego praw.	T	art. 36 ust. 4	4. W przypadku trustów lub innych podobnych porozumień, w których beneficjenci określani są na podstawie szczególnych cech, instytucje obowiązane uzyskują informacje dotyczące rodzaju tych beneficjentów pozwalające im na identyfikację beneficjenta w momencie dokonywania wypłaty wartości majątkowych lub wykonywania przez beneficjenta przysługujących mu praw.	
43	art. 14 ust. 1	1. Państwa członkowskie wymagają, aby weryfikacja tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego odbywała się przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przed przeprowadzeniem transakcji.	T	art. 36 ust. 1	Art. 36. 1. Weryfikacja tożsamości klienta oraz beneficjenta rzeczywistego następuje przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przeprowadzeniem transakcji okazjonalnej.	
44	art. 14 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na zakończenie weryfikacji tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego podczas nawiązywania stosunków gospodarczych, jeżeli jest to konieczne, aby nie przerywać normalnego prowadzenia działalności gospodarczej, oraz o ile występuje niewielkie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. W takich sytuacjach procedury te są finalizowane jak najszybciej po nawiązaniu pierwszego kontaktu.	T	art. 36 ust. 2	2. Weryfikacja tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego, może być zakończona podczas nawiązywania stosunków gospodarczych, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia ciągłości prowadzenia działalności gospodarczej oraz gdy występuje niskie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. W takich przypadkach weryfikacja jest dokonywana w możliwie krótkim terminie od momentu rozpoczęcia nawiązywania stosunków gospodarczych.	
45	art. 14 ust. 3	3. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na otwarcie rachunku w instytucji kredytowej lub finansowej, w tym rachunków umożliwiających transakcje dotyczące zbywalnych papierów wartościowych, pod warunkiem że istnieją odpowiednie zabezpieczenia zapewniające, by transakcje nie były przeprowadzane przez klienta lub w jego imieniu dopóki nie zostaną w pełni spełnione wymogi należytej staranności wobec klienta określone w art. 13 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b).	T	art. 36 ust. 3	3. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem oddziałów instytucji kredytowych, pkt 2-5, pkt 7-11 oraz pkt 24 i 25, mogą zawrzeć umowę o prowadzenie rachunku bankowego, rachunku papierów wartościowych lub rachunku zbiorczego pod warunkiem, że środki bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1 i 2, zostaną zastosowane przed przeprowadzeniem transakcji z	

					wykorzystaniem tych rachunków.	
46	art. 14 ust. 4	<p>4. W przypadku gdy podmiot zobowiązany nie jest w stanie spełnić wymogów należytej staranności wobec klienta określonych w art. 13 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) lub c), państwa członkowskie wymagają, aby nie przeprowadzał on transakcji za pomocą rachunku bankowego, nie nawiązywał stosunków gospodarczych ani nie przeprowadzał transakcji, oraz aby rozwiązał stosunek gospodarczy i rozważył przekazanie jednostce analityki finansowej zgłoszenia o podejrzanej transakcji w odniesieniu do danego klienta zgodnie z art. 33.</p> <p>Państwa członkowskie nie stosują przepisów akapitu pierwszego do notariuszy, innych przedstawicieli wolnych zawodów prawniczych, biegłych rewidentów, zewnętrznych księgowych i doradców podatkowych jedynie w ścisłym zakresie, w jakim osoby te ustalają sytuację prawną swojego klienta lub wykonują obowiązki polegające na obronie lub reprezentowaniu tego klienta w postępowaniu sądowym lub w związku z takim postępowaniem, włącznie z udzielaniem porad w sprawie wszczęcia lub uniknięcia takiego postępowania.</p>	T	art. 38 ust. 1-3	<p>Art. 38. 1. W przypadku, gdy instytucja obowiązana, nie może zastosować jednego z środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1-3:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie nawiązuje stosunków gospodarczych; 2) nie przeprowadza transakcji okazjonalnej; 3) nie przeprowadza transakcji za pośrednictwem rachunku bankowego; 4) rozwiązuje stosunki gospodarcze. <p>2. Instytucja obowiązana ocenia, czy brak możliwości zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego o którym mowa w ust. 1, stanowi podstawę do przekazania Generalnemu Inspektorowi zawiadomienia, o którym mowa w art. 70 lub art. 83.</p> <p>3. Przepisów ust. 1 i 2, nie stosuje się do instytucji obowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14, w zakresie w jakim instytucje te, ustalają sytuację prawną klienta w związku z postępowaniem sądowym, wykonywaniem obowiązków polegających na obronie, reprezentowaniu lub zastępowaniu klienta w postępowaniu sądowym albo udzielaniu klientowi porady prawnej dotyczącej wszczęcia postępowania sądowego lub uniknięcia takiego postępowania.</p>	
47	art. 14 ust. 5	<p>5. Państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane stosowały środki należytej staranności nie tylko wobec wszystkich nowych klientów, lecz także - w stosownych sytuacjach i z uwzględnieniem</p>	T	art. 34 ust. 2	<p>2. Instytucje obowiązane stosują środki bezpieczeństwa finansowego również w odniesieniu do klientów, z którymi utrzymują stosunki gospodarcze, z uwzględnieniem</p>	

		ryzyka - wobec obecnych klientów, w tym w przypadkach gdy stosowne okoliczności dotyczące klienta ulegają zmianie.			rozpoznanego ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, w szczególności gdy doszło do zmiany uprzednio ustalonego charakteru lub okoliczności stosunków gospodarczych.	
48	art. 15 ust. 1	1. W przypadku zidentyfikowania przez państwo członkowskie lub podmiot zobowiązany obszarów niższego ryzyka, dane państwo członkowskie może zezwolić na stosowanie przez podmioty zobowiązane uproszczonych środków należytej staranności wobec klienta.	T	art. 39 ust. 1 - i 3	Art. 39. 1. Instytucje obowiązane mogą stosować uproszczone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach, w których ocena ryzyka, o której mowa w art. 30 ust. 2, potwierdziła występowanie niższego ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. 2. Uproszczonych środków bezpieczeństwa finansowego nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 5 i 6. 3. O niższym ryzyku prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu może świadczyć: 1) klient będący: a) jednostką sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.), b) przedsiębiorstwem państwowym, albo spółką z większościovym udziałem Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków, c) spółką, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu zorganizowanego oraz podlegającej wymogom zapewnienia dostępności informacji o jej beneficjencie rzeczywistym albo spółką z większościovym udziałem takiej spółki, d) rezydentem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu	

					<p>(EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,</p> <p>e) rezydentem państwa trzeciego określanym przez wiarygodne źródła, jako państwo o niskim poziomie korupcji lub innej działalności przestępczej,</p> <p>f) rezydentem państwa trzeciego, w którym według danych pochodzących z wiarygodnych źródeł obowiązują przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu odpowiadające wymogom wynikającym z przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu Unii Europejskiej;</p> <p>2) zawarcie umowy ubezpieczenia, gdy składka roczna nie przekracza równowartości 1.000 euro lub składka jednorazowa nie przekracza 2.500 euro. W przypadku grupowych umów ubezpieczenia wskazana wartość składek liczona jest w odniesieniu do każdego ubezpieczonego;</p> <p>3) przystąpienie i uczestnictwo w pracowniczym programie emerytalnym, zawarcie umowy i gromadzenie oszczędności na indywidualnym koncie emerytalnym lub indywidualnym koncie zabezpieczenia emerytalnego;</p> <p>4) oferowanie produktów lub usług w celu zapewnienia odpowiednio zdefiniowanego i ograniczonego dostępu do systemu finansowego klientom cechującym się ograniczonym dostępem do produktów lub usług oferowanych w ramach tego systemu;</p> <p>5) oferowanie produktów lub usług powiązanych z klientem w przypadku, których</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu ograniczane jest za pomocą innych czynników, w tym jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych lub określonych rodzajów pieniądza elektronicznego;</p> <p>6) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z:</p> <p>a) państwem członkowskim Unii Europejskiej, państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,</p> <p>b) państwem trzecim określonym przez wiarygodne źródła, jako państwo o niskim poziomie korupcji lub innej działalności przestępczej,</p> <p>c) państwem trzecim, w którym według danych pochodzących z wiarygodnych źródeł obowiązują przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu odpowiadające wymogom wynikającym z przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu Unii Europejskiej.</p>	
49	art. 15 ust. 2	2. Przed zastosowaniem uproszczonych środków należytej staranności wobec klienta podmioty zobowiązane upewniają się, że stosunki gospodarcze lub dana transakcja charakteryzują się niższym stopniem ryzyka.	T	art. 39 ust. 1	Art. 39. 1. Instytucje obowiązane mogą stosować uproszczone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach, w których ocena ryzyka, o której mowa w art. 30 ust. 2, potwierdziła występowanie niższego ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.	
50	art. 15 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają prowadzenie przez podmioty zobowiązane wystarczającego	T	art. 40 ust. 3	3. Instytucje obowiązane prowadzą bieżącą analizę przeprowadzanych transakcji. W	

		monitorowania transakcji oraz stosunków gospodarczych, aby umożliwić wykrycie nietypowych lub podejrzanych transakcji.			<p>przypadku ujawnienia transakcji nietypowych, nienaturalnie złożonych oraz opiewających na wysokie kwoty, które wydają się nie mieć uzasadnienia prawnego lub gospodarczego, instytucje obowiązane:</p> <p>1) podejmują działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich przeprowadzono te transakcje;</p> <p>2) stosują wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4, w odniesieniu do stosunków gospodarczych, w ramach których te transakcje zostały przeprowadzone.</p>	
51	art. 16	Oceniając ryzyko prania pieniędzy i finansowania terroryzmu związane z pewnymi rodzajami klientów, obszarami geograficznymi oraz poszczególnymi produktami, usługami, transakcjami lub kanałami dostawy, państwa członkowskie i podmioty zobowiązane uwzględniają co najmniej czynniki sytuacji o potencjalnie niższym ryzyku określone w załączniku II.	T	art. 39 ust. 3	<p>3. O niższym ryzyku prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu może świadczyć:</p> <p>1) klient będący:</p> <p>a) jednostką sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.),</p> <p>b) przedsiębiorstwem państwowym, albo spółką z większościowym udziałem Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków,</p> <p>c) spółką, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu zorganizowanego oraz podlegającej wymogom zapewnienia dostępności informacji o jej beneficjencie rzeczywistym albo spółką z większościowym udziałem takiej spółki,</p> <p>d) rezydentem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim</p>	

					<p>Obszarze Gospodarczym,</p> <p>e) rezydentem państwa trzeciego określonym przez wiarygodne źródła, jako państwo o niskim poziomie korupcji lub innej działalności przestępczej,</p> <p>f) rezydentem państwa trzeciego, w którym według danych pochodzących z wiarygodnych źródeł obowiązują przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu odpowiadające wymogom wynikającym z przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu Unii Europejskiej;</p> <p>2) zawarcie umowy ubezpieczenia, gdy składka roczna nie przekracza równowartości 1.000 euro lub składka jednorazowa nie przekracza 2.500 euro. W przypadku grupowych umów ubezpieczenia wskazana wartość składek liczona jest w odniesieniu do każdego ubezpieczonego;</p> <p>3) przystąpienie i uczestnictwo w pracowniczym programie emerytalnym, zawarcie umowy i gromadzenie oszczędności na indywidualnym koncie emerytalnym lub indywidualnym koncie zabezpieczenia emerytalnego;</p> <p>4) oferowanie produktów lub usług w celu zapewnienia odpowiednio zdefiniowanego i ograniczonego dostępu do systemu finansowego klientom cechującym się ograniczonym dostępem do produktów lub usług oferowanych w ramach tego systemu;</p> <p>5) oferowanie produktów lub usług powiązanych z klientem w przypadku, których ryzyko prania pieniędzy lub finansowania</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>terroryzmu ograniczane jest za pomocą innych czynników, w tym jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych lub określonych rodzajów pieniądza elektronicznego;</p> <p>6) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z:</p> <p>a) państwem członkowskim Unii Europejskiej, państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,</p> <p>b) państwem trzecim określanym przez wiarygodne źródła, jako państwo o niskim poziomie korupcji lub innej działalności przestępczej,</p> <p>c) państwem trzecim, w którym według danych pochodzących z wiarygodnych źródeł obowiązują przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu odpowiadające wymogom wynikającym z przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu Unii Europejskiej.</p>	
52	art. 17	Do dnia 26 czerwca 2017 r. europejskie urzędy nadzoru wydają wytyczne skierowane do właściwych organów i instytucji kredytowych i finansowych zgodnie z art. 16 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 oraz (UE) nr 1095/2010 dotyczące czynników ryzyka, które należy uwzględnić, oraz środków, które należy podjąć, w sytuacjach, w których właściwe są uproszczone środki należytej staranności wobec klienta. Przedmiotem szczególnej uwagi są charakter i wielkość działalności gospodarczej, a w	N			

		przypadkach, w których jest to właściwe i proporcjonalne, określa się środki szczególne.				
53	art. 18 ust. 1	<p>1. W przypadkach, o których mowa w art. 19-24, i w przypadku osób fizycznych lub podmiotów prawnych mających siedzibę w państwach trzecich, określonych przez Komisję jako państwa trzecie wysokiego ryzyka oraz w innych przypadkach wyższego ryzyka określonych przez państwa członkowskie lub podmioty zobowiązane, państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane stosowały wzmocnione środki należytej staranności wobec klienta w celu właściwego zarządzania przedmiotowym ryzykiem i ograniczania ich.</p> <p>Wzmocnione środki należytej staranności wobec klienta nie muszą być stosowane automatycznie w odniesieniu do oddziałów podmiotów zobowiązanych mających siedzibę w Unii lub jednostek zależnych z większościowym udziałem tych podmiotów, które to oddziały lub jednostki zależne znajdują się w państwach trzecich wysokiego ryzyka, jeżeli przedmiotowe oddziały lub jednostki zależne w pełni stosują się do strategii i procedur obejmujących całą grupę zgodnie z art. 45. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty zobowiązane traktowały te przypadki z zastosowaniem podejścia opartego na analizie ryzyka.</p>	T	art. 40 ust. 1 i 2, art. 41 ust. 1 i 2	<p>Art. 40. 1. Instytucje obowiązane w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnych związanych z wyższym ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz w przypadkach, o których mowa w art. 41-43, w celu ograniczenia tego ryzyka oraz zarządzania tym ryzykiem stosują wzmoczone środki bezpieczeństwa finansowego.</p> <p>2. O wyższym ryzyku prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu może świadczyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nawiązywanie stosunków gospodarczych w nietypowych okolicznościach; 2) klient będący: <ol style="list-style-type: none"> a) osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej przeznaczoną do przechowywania aktywów osobistych, b) spółką, w której wydano akcje na okaziciela, której papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu zorganizowanego lub spółką, w której prawa z akcji lub udziałów są wykonywane przez podmioty inne niż akcjonariusze lub udziałowcy; 3) przedmiot prowadzonej działalności gospodarczej obejmujący przeprowadzanie transakcji gotówkowych znacznej ilości lub opiewających na wysokie kwoty; 4) nietypowa lub nadmiernie złożona struktura własnościowa, biorąc pod uwagę rodzaj i zakres prowadzonej działalności gospodarczej; 5) korzystanie z usług lub produktów 	

					<p>oferowanych w ramach bankowości prywatnej;</p> <p>6) korzystanie z usług lub produktów sprzyjających anonimowości lub utrudniających identyfikację klienta, w tym z usługi polegającej na tworzeniu dodatkowych numerów rachunków, zgodnie z zasadami wskazanymi w zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego, wydanym na podstawie art. 68 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, powiązanych z posiadanym rachunkiem bankowym, w celu ich udostępniania innym podmiotom dla identyfikacji płatności lub zleceniodawców tych płatności;</p> <p>7) nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych lub przeprowadzanie transakcji okazjonalnej bez fizycznej obecności klienta – w przypadku gdy związane z tym wyższe ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu nie zostało ograniczone w innych sposób, w tym poprzez wymóg stosowania kwalifikowanego podpisu elektronicznego lub potwierdzonego profilu zaufanego ePUAP;</p> <p>8) zlecenie przez nieznane lub niepowiązane podmioty trzecie transakcji, których beneficjentem jest klient;</p> <p>9) objęcie stosunkami gospodarczymi lub transakcjami nowych produktów lub usług albo oferowanie produktów lub usług przy wykorzystaniu nowych kanałów dystrybucji;</p> <p>10) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z:</p> <p>a) państwem trzecim wysokiego ryzyka,</p> <p>b) państwem określanym przez wiarygodne</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>źródła, jako państwo:</p> <ul style="list-style-type: none"> – o wysokim poziomie korupcji lub innego rodzaju działalności przestępczej, – finansujące lub wspierające popełnianie czynów o charakterze terrorystycznym, lub z którym łączona jest działalność organizacji o charakterze terrorystycznym, c) państwem w stosunku, do którego Organizacja Narodów Zjednoczonych lub Unia Europejska podjęły decyzję o nałożeniu sankcji lub szczególnych środków ograniczających. <p>2. Obowiązek stosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego wyłącznie ze względu na siedzibę w państwie trzecim wysokiego ryzyka nie dotyczy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oddziałów instytucji obowiązanych, 2) jednostek zależnych z większościowym udziałem instytucji obowiązanych, 3) oddziałów i jednostek zależnych z większościowym udziałem, podmiotów mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej podlegających obowiązkom wynikającym z przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849 <ul style="list-style-type: none"> – stosujących procedury z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu obowiązujące w grupie w skład, której wchodzi. <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zakres stosowanych środków bezpieczeństwa finansowego określany jest z uwzględnieniem oceny ryzyka, o której mowa w art. 30 ust. 2.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

54	art. 18 ust. 2	2. Państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane analizowały w jak największym możliwym stopniu kontekst i cel wszystkich skomplikowanych i nietypowych transakcji o dużej wartości oraz wszelkich nietypowych rodzajów transakcji, które nie mają wyraźnego celu gospodarczego lub celu zgodnego z prawem. W szczególności podmioty zobowiązane zwiększają stopień i wzmacniają charakter monitorowania stosunków gospodarczych w celu stwierdzenia, czy przedmiotowe transakcje lub działania wydają się podejrzane.	T	art. 40 ust. 3	3. Instytucje obowiązane prowadzą bieżącą analizę przeprowadzanych transakcji. W przypadku ujawnienia transakcji nietypowych, nienaturalnie złożonych oraz opiewających na wysokie kwoty, które wydają się nie mieć uzasadnienia prawnego lub gospodarczego, instytucje obowiązane: 1) podejmują działania w celu wyjaśnienia okoliczności, w jakich przeprowadzono te transakcje; 2) stosują wzmożone środki bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4, w odniesieniu do stosunków gospodarczych, w ramach których te transakcje zostały przeprowadzone.	
55	art. 18 ust. 3	3. Oceniając ryzyka związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, państwa członkowskie i podmioty zobowiązane uwzględniają co najmniej czynniki dotyczące sytuacji o potencjalnie wyższym ryzyku określone w załączniku III.	T	art. 40 ust. 2	2. O wyższym ryzyku prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu może świadczyć: 1) nawiązywanie stosunków gospodarczych w nietypowych okolicznościach; 2) klient będący: a) osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej przeznaczoną do przechowywania aktywów osobistych, b) spółką, w której wydano akcje na okaziciela, której papiery wartościowe nie są dopuszczone do obrotu zorganizowanego lub spółką, w której prawa z akcji lub udziałów są wykonywane przez podmioty inne niż akcjonariusze lub udziałowcy; 3) przedmiot prowadzonej działalności gospodarczej obejmujący przeprowadzanie transakcji gotówkowych znacznej ilości lub opiewających na wysokie kwoty; 4) nietypowa lub nadmiernie złożona	

					<p>struktura własnościowa, biorąc pod uwagę rodzaj i zakres prowadzonej działalności gospodarczej;</p> <p>5) korzystanie z usług lub produktów oferowanych w ramach bankowości prywatnej;</p> <p>6) korzystanie z usług lub produktów sprzyjających anonimowości lub utrudniających identyfikację klienta, w tym z usługi polegającej na tworzeniu dodatkowych numerów rachunków, zgodnie z zasadami wskazanymi w zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego, wydanym na podstawie art. 68 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, powiązanych z posiadaniem rachunkiem bankowym, w celu ich udostępniania innym podmiotom dla identyfikacji płatności lub zleceniodawców tych płatności;</p> <p>7) nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych lub przeprowadzanie transakcji okazjonalnej bez fizycznej obecności klienta – w przypadku gdy związane z tym wyższe ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu nie zostało ograniczone w innych sposób, w tym poprzez wymóg stosowania kwalifikowanego podpisu elektronicznego lub potwierdzonego profilu zaufanego ePUAP;</p> <p>8) zlecenie przez nieznane lub niepowiązane podmioty trzeciej transakcji, których beneficjentem jest klient;</p> <p>9) objęcie stosunkami gospodarczymi lub transakcjami nowych produktów lub usług albo oferowanie produktów lub usług przy wykorzystaniu nowych kanałów dystrybucji;</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>10) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z:</p> <p>a) państwem trzecim wysokiego ryzyka,</p> <p>b) państwem określanym przez wiarygodne źródła, jako państwo:</p> <ul style="list-style-type: none"> – o wysokim poziomie korupcji lub innego rodzaju działalności przestępczej, – finansujące lub wspierające popełnianie czynów o charakterze terrorystycznym, lub z którym łączona jest działalność organizacji o charakterze terrorystycznym, <p>c) państwem w stosunku, do którego Organizacja Narodów Zjednoczonych lub Unia Europejska podjęły decyzję o nałożeniu sankcji lub szczególnych środków ograniczających.</p>	
56	art. 18 ust. 4	<p>4. Do dnia 26 czerwca 2017 r. europejskie urzędy nadzoru wydają wytyczne skierowane do właściwych organów i instytucji kredytowych i finansowych zgodnie z art. 16 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 oraz (UE) nr 1095/2010, dotyczące czynników ryzyka, które należy uwzględnić, oraz środków, które należy podjąć, w sytuacjach, w których właściwe są wzmocnione środki należytej staranności wobec klienta. Przedmiotem szczególnej uwagi są charakter i wielkość działalności gospodarczej, a w przypadkach, w których jest to właściwe i proporcjonalne, określa się środki szczególne.</p>	N			
57	art. 19	<p>W odniesieniu do transgranicznych relacji korespondenckich z instytucją respondentem z państwa trzeciego, państwa członkowskie wymagają, aby oprócz stosowania środków należytej staranności wobec klienta określonych w art. 13 instytucje kredytowe i finansowe działające w państwach członkowskich wykonywały następujące działania:</p> <p>a) gromadziły wystarczające informacje o</p>	T	art. 42 ust. 1	<p>Art. 42. 1. W przypadku transgranicznych relacji korespondenckich z instytucją-respondentem z państwa trzeciego instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-5, pkt 7-11, pkt 24 i 25, będące instytucją-korespondentem, stosują środki bezpieczeństwa finansowego oraz:</p> <p>1) pozyskują informacje o instytucji-</p>	

		<p>instytucji będącej respondentem w celu zrozumienia w pełni charakteru jej działalności oraz ustalenia na podstawie publicznie dostępnych informacji wiarygodności instytucji oraz jakości nadzoru;</p> <p>b) oceniały środki kontroli w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu stosowane przez instytucję będącą respondentem;</p> <p>c) uzyskiwały zgodę kadry kierowniczej wyższego szczebla przed ustanowieniem nowej relacji korespondenckiej;</p> <p>d) sporządzały dokumentację określającą zakres odpowiedzialności każdej instytucji;</p> <p>e) w odniesieniu do rachunków przejściowych upewniały się, że instytucja będąca respondentem przeprowadziła weryfikację tożsamości i na bieżąco stosowała środki należytej staranności wobec klientów mających bezpośredni dostęp do rachunków instytucji będącej korespondentem oraz że ma ona możliwość udostępnienia na żądanie instytucji będącej korespondentem stosownych danych dotyczących środków należytej staranności wobec klienta.</p>			<p>respondencie w celu zrozumienia charakteru działalności prowadzonej przez tę instytucję;</p> <p>2) ustalają na podstawie powszechnie dostępnych informacji wiarygodność instytucji-respondenta oraz jakość sprawowanego nad nią nadzoru;</p> <p>3) oceniają procedury w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania stosowane przez instytucję-respondenta;</p> <p>4) uzyskują przed nawiązaniem relacji korespondenckiej akceptację kadry kierowniczej wyższego szczebla;</p> <p>5) określają oraz dokumentują zakres odpowiedzialności instytucji obowiązanej oraz instytucji-respondenta za wykonanie obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu;</p> <p>6) w odniesieniu do rachunków potwierdzają, że instytucja-respondent zastosowała wobec klientów mających bezpośredni dostęp do tych rachunków prowadzonych w instytucji obowiązanej środki bezpieczeństwa finansowego, w tym w szczególności środki bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1 oraz zapewniają, iż instytucja-respondent udostępnia na ich żądanie informacje dotyczące zastosowanych środków bezpieczeństwa finansowego.</p>	
58	art. 20	W odniesieniu do transakcji lub stosunków gospodarczych z osobami zajmującymi eksponowane stanowiska polityczne, państwa członkowskie, oprócz stosowania środków należytej staranności wobec	T	art. 43 ust. 1 i 2	Art. 43. 1. W celu ustalenia, czy klient lub beneficjent rzeczywisty jest osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne instytucje obowiązane wdrażają procedury oparte na	

		<p>klienta określonych w art. 13, wprowadzają wobec podmiotów zobowiązanych następujące wymogi:</p> <p>a) posiadania odpowiednich systemów zarządzania ryzykiem, w tym procedur opartych na analizie ryzyka, w celu ustalenia, czy klient lub beneficjent rzeczywisty danego klienta jest osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne;</p> <p>b) w przypadkach stosunków gospodarczych z osobami zajmującymi eksponowane stanowiska polityczne - stosowania następujących środków:</p> <p>(i) uzyskania zezwolenia kadry kierowniczej wyższego szczebla na nawiązanie lub kontynuowanie stosunków gospodarczych z takimi osobami;</p> <p>(ii) podjęcia odpowiednich środków w celu ustalenia źródła majątku i źródła pochodzenia środków zaangażowanych w ramach stosunków gospodarczych lub transakcji z takimi osobami;</p> <p>(iii) prowadzenia wzmożonego monitorowania tych stosunków gospodarczych w sposób ciągły.</p>			<p>analizie ryzyka, w tym mogą przyjmować od klienta oświadczenie na piśmie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie oświadczenia niezgodnego ze stanem faktycznym. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”.</p> <p>2. W przypadku stosunków gospodarczych z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne instytucje obowiązane stosują wobec tych osób środki bezpieczeństwa finansowego oraz:</p> <p>1) uzyskują zezwolenie kadry kierowniczej wyższego szczebla na nawiązanie lub kontynuację stosunków gospodarczych z osobą zajmującą eksponowane stanowisko polityczne;</p> <p>2) stosują właściwe środki w celu ustalenia źródła majątku klienta i źródła pochodzenia wartości majątkowych pozostających w dyspozycji klienta w ramach stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej;</p> <p>3) intensyfikują stosowanie środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4.</p>	
59	art. 21	<p>Państwa członkowskie wymagają, by podmioty zobowiązane podejmowały racjonalne środki w celu określenia, czy beneficjenci polis ubezpieczeniowych na życie lub innych polis ubezpieczeniowych o charakterze inwestycyjnym lub, gdy jest to wymagane, beneficjent rzeczywisty beneficjenta są osobami zajmującymi eksponowane stanowiska polityczne. Wspomniane środki podejmuje się najpóźniej w momencie wypłaty lub w momencie przeniesienia, w całości lub częściowo, danej polisy. W przypadku gdy</p>	T	art. 43 ust. 3 i 4	<p>3. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8, będące stronami umów ubezpieczenia, nie później niż w momencie wypłaty świadczenia, podejmują odpowiednie środki w celu ustalenia, czy uprawnieni z tytułu tych umów lub ich beneficjenci rzeczywiście są osobami zajmującymi eksponowane stanowiska polityczne.</p> <p>4. W przypadku stwierdzenia wyższego ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu</p>	

		<p>zidentyfikowano wyższy stopień ryzyka, oprócz zastosowania środków należytej staranności wobec klienta określonych w art. 13, państwa członkowskie wprowadzają wobec podmiotów zobowiązanych wymogi:</p> <p>a) poinformowania kadry kierowniczej wyższego szczebla przed wypłatą przychodów z tytułu polisy;</p> <p>b) przeprowadzenia wzmożonej kontroli całości stosunków gospodarczych z danym ubezpieczającym.</p>			instytucje obowiązane, przed wypłatą świadczenia z tytułu umowy ubezpieczenia lub przeniesienia polisy, stosują środki bezpieczeństwa finansowego oraz informują o wypłacie tego świadczenia kadrę kierowniczą wyższego szczebla oraz przeprowadzają wzmożoną kontrolę stosunków gospodarczych z klientem.	
60	art. 22	<p>W przypadku gdy osoba zajmująca eksponowane stanowiska polityczne przestała sprawować znaczącą funkcję publiczną w państwie członkowskim lub państwie trzecim lub znaczącą funkcję publiczną w organizacji międzynarodowej, podmioty zobowiązane muszą podlegać obowiązkowi uwzględniania przez okres co najmniej 12 miesięcy ryzyka, jakie taka osoba nadal stwarza, i stosować odpowiednie środki uwzględniające ryzyko do czasu, gdy uzna się, że osoba ta nie stwarza dalszego ryzyka związanego z zajmowaniem eksponowanego stanowiska politycznego.</p>	T	art. 43 ust. 5	<p>5. W okresie od dnia zaprzestania zajmowania przez osobę, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 14, eksponowanego stanowiska politycznego do dnia ustalenia, że nie wiąże się z tą osobą wyższe ryzyko, jednak nie krócej niż przez 12 miesięcy, instytucja obowiązana stosuje wobec takiej osoby środki uwzględniające to ryzyko.</p>	
61	art. 23	<p>Środki, o których mowa w art. 20 i 21 mają zastosowanie również do członków rodziny lub osób znanych jako bliscy współpracownicy osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne.</p>	T	art. 43 ust. 6	<p>6. Przepisy ust. 1-5, stosuje się odpowiednio do członków rodziny osoby zajmującej eksponowane stanowiska polityczne oraz osób znanych jako bliscy współpracownicy osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne.</p>	
62	art. 24	<p>Państwa członkowskie zabraniają instytucjom kredytowym i finansowym nawiązywania lub kontynuowania relacji korespondenckich z bankiem fikcyjnym. Państwa członkowskie wymagają podejmowania przez te instytucje odpowiednich środków w celu zapewnienia, by nie nawiązywały one ani nie kontynuowały relacji korespondenckich z</p>	T	art. 42 ust. 2	<p>2. Instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem oddziałów instytucji kredytowych, pkt 2-5, pkt 7-11 oraz pkt 24 i 25, nie nawiązują lub nie utrzymują relacji korespondenckich:</p> <p>1) z instytucją kredytową, finansową oraz podmiotem prowadzącym równoważną</p>	

		instytucją kredytową lub finansową, o której wiadomo, że pozwala ona na wykorzystywanie swych rachunków przez bank fikcyjny.			działalność, nie będącymi częścią grupy, które nie posiadają siedziby oraz nie są rzeczywiste zarządzanie i kierowanie, na terytorium państwa, według prawa którego zostały utworzone (bank fikcyjny); 2) z instytucjami kredytowymi i finansowymi, o których wiadomo, że zawierają umowy o prowadzenie rachunków z bankiem fikcyjnym.	
63	art. 25	Państwa członkowskie mogą zezwolić podmiotom zobowiązanym na korzystanie z usług osób trzecich w celu spełnienia wymogów należytej staranności wobec klienta określonych w art. 13 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c). Ostateczną odpowiedzialność za spełnienie tych wymogów ponosi jednak podmiot zobowiązany, który korzysta z usług osoby trzeciej.	T	art. 44 ust. 1 i 2	Art. 44. 1. Instytucje obowiązane mogą korzystać z usług podmiotu trzeciego przy stosowaniu środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1-3, pod warunkiem niezwłocznego przekazywania przez ten podmiot, na żądanie instytucji obowiązanej, niezbędnych informacji oraz dokumentów dotyczących zastosowanych środków bezpieczeństwa finansowego, w tym kopii dokumentów uzyskanych podczas stosowania środków bezpieczeństwa finansowego polegających na identyfikacji klienta i beneficjenta rzeczywistego oraz weryfikacji ich tożsamości. 2. Korzystanie z usług podmiotu trzeciego nie zwalnia instytucji obowiązanej z odpowiedzialności za zastosowanie środków bezpieczeństwa finansowego.	
64	art. 26 ust 1	1. Do celów niniejszej sekcji "osoby trzecie" oznaczają podmioty zobowiązane wymienione w art. 2, organizacje członkowskie lub federacje tych podmiotów zobowiązanych, lub inne instytucje lub osoby znajdujące się w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, które: a) stosują wymogi należytej staranności wobec	T	art. 44 ust. 3	3. Podmiotem trzecim, o którym mowa w ust. 1, może być: 1) instytucja obowiązana; 2) podmiot z siedzibą w innym państwie lub organizacja członkowska lub federacja zrzeszająca podmiot, zobowiązany na podstawie właściwych przepisów tego państwa z	

		<p>klienta i wymogi dotyczące przechowywania dokumentacji zgodne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie; oraz</p> <p>b) podlegają nadzorowi w zakresie spełniania przez siebie wymogów niniejszej dyrektywy w sposób zgodny z przepisami rozdziału VI sekcja 2.</p>			<p>zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego i przechowywania dokumentów i informacji oraz podlegający nadzorowi właściwych organów tego państwa w sposób odpowiadający wymogom wynikającym z przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu Unii Europejskiej.</p>	
65	art. 26 ust 2	<p>2. Państwa członkowskie zakazują podmiotom zobowiązanym korzystania z usług osób trzecich mających siedzibę w państwach trzecich wysokiego ryzyka. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z tego zakazu oddziały podmiotów zobowiązanych mających siedzibę w Unii i jednostki zależne z większościowym udziałem tych podmiotów, jeżeli przedmiotowe oddziały i jednostki zależne w pełni stosują się do strategii i procedur obejmujących całą grupę zgodnie z art. 45.</p>	T	art. 44 ust. 4	<p>4. Instytucje obowiązane nie korzystają z usług, o których mowa w ust. 1, podmiotu posiadającego siedzibę w państwie trzecim wysokiego ryzyka. Zakaz ten nie dotyczy przypadków korzystania z usług:</p> <p>1) oddziałów instytucji obowiązanych lub jednostek zależnych z większościowym udziałem instytucji obowiązanych,</p> <p>2) oddziałów lub jednostek zależnych z większościowym udziałem podmiotów mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz podlegającym obowiązkom wynikającym z przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, wydanych na podstawie dyrektywy 2015/849</p> <p>- jeżeli stosują procedury grupowe, o których mowa w art. 47 ust. 1, albo strategię i procedury obejmujące całą grupę, o których mowa w art. 45 ust. 1 dyrektywy 2015/849.</p>	
66	art. 27 ust. 1 i 2	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają uzyskanie przez podmioty zobowiązane od osoby trzeciej, z której usług te podmioty korzystają, niezbędnych informacji dotyczących wymogów należytej staranności wobec klienta określonych w art. 13 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c).</p>	T	art. 44 ust. 1	<p>Art. 44. 1. Instytucje obowiązane mogą korzystać z usług podmiotu trzeciego przy stosowaniu środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1-3, pod warunkiem niezwłocznego przekazywania przez ten podmiot, na żądanie</p>	

		2. Państwa członkowskie zapewniają podejmowanie przez podmioty zobowiązane, do których kierowany jest klient, stosownych kroków, aby zapewnić niezwłoczne przekazanie - na żądanie - przez osobę trzecią odpowiednich kopii danych z identyfikacji i weryfikacji oraz innej stosownej dokumentacji dotyczącej tożsamości klienta lub beneficjenta rzeczywistego.			instytucji obowiązanej, niezbędnych informacji oraz dokumentów dotyczących zastosowanych środków bezpieczeństwa finansowego, w tym kopii dokumentów uzyskanych podczas stosowania środków bezpieczeństwa finansowego polegających na identyfikacji klienta i beneficjenta rzeczywistego oraz weryfikacji ich tożsamości.	
67	art. 28	Państwa członkowskie zapewniają możliwość uznania przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia (w odniesieniu do strategii i procedur obejmujących całą grupę) i właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego (w odniesieniu do oddziałów i jednostek zależnych), że podmiot zobowiązany stosuje się do przepisów przyjętych na mocy art. 26 i 27 w ramach programu grupowego, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki: a) podmiot zobowiązany polega na informacjach przedłożonych przez osobę trzecią będącą częścią tej samej grupy; b) grupa ta stosuje środki należytej staranności wobec klienta, zasady dotyczące przechowywania dokumentacji oraz programy przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu zgodnie z niniejszą dyrektywą lub równoważne zasady; c) właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub państwa trzeciego nadzoruje na szczeblu grupy skuteczne przestrzeganie wymogów, o których mowa w lit. b).	T	art. 44 ust. 5	5. Instytucja obowiązana wchodząca w skład grupy, która stosuje środki bezpieczeństwa finansowego, zasady przechowywania dokumentów i informacji, wdrożyła wewnętrzną procedurę na poziomie grupy oraz podlega nadzorowi właściwych organów państwa członkowskiego lub państwa trzeciego na zasadach i w sposób odpowiadających wymogom wynikającym z przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu Unii Europejskiej może uznać, że obowiązek stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1-3, został wykonany, jeżeli środki bezpieczeństwa finansowego zostały zastosowane przez podmiot, wchodzący w skład tej samej grupy. W tych przypadkach, warunki określone w ust. 1 dotyczące przekazywania informacji i dokumentów oraz zasad odpowiedzialności znajdują zastosowanie.	
68	art. 29	Przepisy niniejszej sekcji nie mają zastosowania w przypadku zlecenia zadań na zasadzie outsourcingu ani w przypadku pośrednictwa, gdy na podstawie umowy usługodawca świadczący usługi na zasadzie outsourcingu lub pośrednik mają być traktowani jako	T	art. 44 ust. 6	6. Przepisy ust. 1 i 2 nie znajdują zastosowania w przypadku, w którym instytucja obowiązana przy zachowaniu odpowiedzialności za zastosowanie środków bezpieczeństwa finansowego, powierza, na podstawie pisemnej	

		część podmiotu zobowiązanego.			umowy, wykonanie tych obowiązków osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, działającej w imieniu i na rzecz instytucji obowiązanej.	
69	art. 30 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają obowiązek otrzymywania i posiadania przez podmioty o charakterze korporacyjnym i inne podmioty prawne utworzone na ich terytorium odpowiednich, dokładnych i aktualnych informacji o ich beneficjentach rzeczywistych, łącznie ze szczegółowymi informacjami o stosunkach łączących je z beneficjentami rzeczywistymi.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty te miały obowiązek przedstawić podmiotom zobowiązanym, oprócz informacji o ich właścicielu prawnym, informacje dotyczące beneficjentów rzeczywistych, w sytuacjach gdy podmioty zobowiązane podejmują środki należytej staranności wobec klienta zgodnie z rozdziałem II.</p>	T	art. 54-55	<p>Art. 54. 1. Organ, o którym mowa w art. 53, jest administratorem danych zgromadzonych w Rejestrze.</p> <p>2. Do zadań organu, o którym mowa w ust. 1, należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzenie Rejestru oraz określanie organizacyjnych warunków i technicznych sposobów jego prowadzenia; 2) przetwarzanie informacji o beneficjentach rzeczywistych; 3) opracowywanie analiz statystycznych dotyczących informacji przetwarzanych w Rejestrze; <p>Art. 55. Do zgłoszenia informacji o beneficjentach rzeczywistych i ich aktualizacji są obowiązane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spółki jawne; 2) spółki komandytowe; 3) spółki komandytowo-akcyjne; 4) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością; 5) spółki akcyjne z wyjątkiem spółek publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 452, 724 i 791); 	

70	art. 30 ust. 2	2. Państwa członkowskie wymagają, by właściwe organy i jednostki analityki finansowej mogły mieć terminowy dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1.	T	art. 56 i 64	<p>Art. 57. 1. Informacje, o których mowa w art. 56, są zgłaszane do Rejestru nie później niż w terminie 7 dni od wpisu podmiotu, o którym mowa w art. 55, w Krajowym Rejestrze Sądowym a w przypadku zmiany przekazanych informacji – w terminie 7 dni od ich zmiany.</p> <p>2. Do liczenia terminów, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się sobót i dni ustawowo wolnych od pracy.</p> <p>3. W przypadku awarii lub zakłóceń funkcjonowania systemu teleinformatycznego organ właściwy w sprawach Rejestru, o którym mowa w art. 53, informuje o ich wystąpieniu i usunięciu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W takim przypadku podmiot zobowiązany przekazuje informacje, w ciągu 24 godzin od zamieszczenia informacji o usunięciu awarii lub zakłóceń.</p> <p>Art. 64. Rejestr jest jawny.</p>	
71	art. 30 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają przechowywanie informacji, o których mowa w ust. 1, w centralnym rejestrze w każdym państwie członkowskim, np. w rejestrze handlowym lub w rejestrze spółek, o których to rejestrach mowa w art. 3 dyrektywy 2009/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, lub w rejestrze publicznym. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o specyfice tych krajowych mechanizmów. Informacje o beneficjentach rzeczywistych zawarte w tej bazie danych można gromadzić zgodnie z systemami krajowymi.	T	art. 52, art. 179	<p>Art. 52. Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych zwany dalej „Rejestrem” jest systemem teleinformatycznym służącym przetwarzaniu informacji o beneficjentach rzeczywistych podmiotów wymienionych w art. 55.</p> <p>Art. 179. Tworzy się Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych.</p>	
72	art. 30 ust. 4	4. Państwa członkowskie wymagają, by informacje	T	art. 58 ust. 1	Art. 58. 1. Zgłoszenia do Rejestru dokonuje,	

		przechowywane w centralnym rejestrze, o którym mowa w ust. 3, były odpowiednie, dokładne i aktualne.		i 4	osoba uprawniona do reprezentacji podmiotu, o którym mowa w art. 55, zwana dalej „zgłaszającym”. 4. Zgłoszenie zawiera dodatkowo oświadczenie o prawdziwości danych zgłaszanych do Rejestru pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.	
73	art. 30 ust. 5	<p>5. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje o beneficjentach rzeczywistych były we wszystkich przypadkach udostępniane:</p> <p>a) właściwym organom i jednostkom analityki finansowej, bez żadnych ograniczeń;</p> <p>b) podmiotom zobowiązanym, w ramach stosowania zasad należytej staranności wobec klienta zgodnie z rozdziałem II;</p> <p>c) wszelkim osobom lub organizacjom, które mogą wykazać uzasadniony interes.</p> <p>Osoby lub organizacje, o których mowa w lit. c), mają dostęp co najmniej do informacji obejmujących: imię i nazwisko, miesiąc i rok urodzenia, obywatelstwo, oraz państwo zamieszkania beneficjenta rzeczywistego, jak również informacji o charakterze i skali posiadanego udziału.</p> <p>Na użytek niniejszego ustępu informacje o beneficjentach rzeczywistych muszą być udostępniane zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony danych i mogą podlegać rejestracji <i>online</i> i opłacie. Opłaty pobierane za uzyskanie informacji nie mogą przewyższać kosztów administracyjnych takiego</p>	T	art. 56 i 64	<p>Art. 56. Informacje podlegające zgłoszeniu do Rejestru obejmują:</p> <p>1) w przypadku podmiotu zobowiązanego:</p> <p>a) nazwę (firmę),</p> <p>b) formę organizacyjną podmiotu zobowiązanego,</p> <p>c) siedzibę,</p> <p>d) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym,</p> <p>e) numer identyfikacji podatkowej;</p> <p>2) w przypadku beneficjenta rzeczywistego i członka organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu zobowiązanego:</p> <p>a) imię i nazwisko,</p> <p>b) obywatelstwo,</p> <p>c) państwo zamieszkania,</p> <p>d) numer PESEL albo datę urodzenia – w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL,</p> <p>e) informację o skali i charakterze posiadanego udziału przez beneficjenta rzeczywistego.</p>	

		uzyskania.			Art. 64. Rejestr jest jawny.	
74	art. 30 ust. 6	6. Centralny rejestr, o którym mowa w ust. 3, zapewnia właściwym organom i jednostkom analityki finansowej terminowy i nieograniczony dostęp, bez powiadamiania zainteresowanego podmiotu. Umożliwia on także terminowy dostęp podmiotom zobowiązanym w ramach stosowania środków należytej staranności wobec klienta.	T	art. 64	Art. 64. Rejestr jest jawny.	
75	art. 30 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy i jednostki analityki finansowej były w stanie terminowo dostarczyć informacje, o których mowa w ust. 1 i 3, właściwym organom i jednostkom analityki finansowej w innych państwach członkowskich.	T	art. 104 ust. 1, art. 105 ust. 1-3	Art. 104. 1. Generalny Inspektor udostępnia, na wniosek lub z urzędu, zagranicznym jednostkom analityki finansowej oraz pozyskuje od tych jednostek informacje związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, w tym informacje o czynach zabronionych, z których mogą pochodzić wartości majątkowe. Art. 105. 1. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje i dokumenty jednostkom analityki finansowej państw członkowskich Unii Europejskiej. 2. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje jednostkom analityki finansowej z państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, na zasadzie wzajemności. 3. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje jednostkom państw będących stornami Konwencji Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu, sporządzonej w Warszawie dnia 16 maja 2005 r. (Dz. U. z 2008 r. poz. 1028) na zasadach określonych w Konwencji.	
76	art. 30 ust. 8	8. Państwa członkowskie wymagają, by podmioty zobowiązane nie polegały wyłącznie na centralnym	T	art. 30 ust. 1, 2 i 4	Art. 30. 1. Instytucje obowiązane stosują wobec swoich klientów środki bezpieczeństwa	

		rejestrze, o którym mowa w ust. 3, jeśli chodzi o spełnienie przez nie wymogów należytej staranności wobec klienta zgodnie z rozdziałem II. Wymogi te spełnia się z zastosowaniem podejścia opartego na analizie ryzyka.			finansowego. 2. Instytucje obowiązane rozpoznają ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związane ze stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną oraz oceniają poziom rozpoznanego ryzyka. 4. Zakres stosowanych środków bezpieczeństwa finansowego uwzględnia rozpoznane ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu związane ze stosunkami gospodarczymi lub transakcją okazjonalną oraz jego ocenę.	
77	art. 30 ust. 9	9. Państwa członkowskie mogą w indywidualnych przypadkach i w wyjątkowych okolicznościach przewidzieć wyłączenie co do dostępu, o którym mowa w ust. 5 lit. b) i c), do całości lub części informacji o beneficjentach rzeczywistych, jeżeli taki dostęp narażałby beneficjenta rzeczywistego na ryzyko nadużycia finansowego, porwania, szantażu, przemocy lub zastraszania, bądź jeżeli beneficjent rzeczywisty jest osobą małoletnią lub z innych względów niezdolną do działania. Wyłączenia przyznane na mocy niniejszego ustępu nie mają zastosowania do instytucji kredytowych i finansowych, ani do podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. b), które są urzędnikami publicznymi.	N			Zgodnie z art. 64 rejestr jest jawny.
78	art. 30 ust. 10	10. Do dnia 26 czerwca 2019 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające warunki oraz specyfikacje techniczne i procedury dotyczące zapewnienia bezpiecznej i wydajnej integracji rejestrów centralnych, o których mowa w ust. 3, za pomocą europejskiej centralnej platformy ustanowionej w art. 4a ust. 1 dyrektywy 2009/101/WE. W stosownych przypadkach, sprawozdaniu temu będzie towarzyszyć wniosek	N			

		ustawodawczy.				
79	art. 31	<p>1. Państwa członkowskie wymagają, by powiernicy jakiegokolwiek trustu, który powstał w drodze czynności prawnej, regulowanego ich prawem, uzyskiwali i posiadali odpowiednie, dokładne i aktualne informacje o beneficjentach rzeczywistych w odniesieniu do przedmiotowego trustu. Informacje te obejmują tożsamość:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ustanawiającego; b) powiernika lub powierników; c) sprawującego nadzór (o ile taka osoba istnieje); d) beneficjentów lub kategorii beneficjentów; oraz e) wszelkich innych osób fizycznych sprawujących faktyczną kontrolę nad trustem. <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by powiernicy terminowo ujawniali podmiotom zobowiązanym informacje na temat swojego statusu oraz by terminowo przedstawiali tym podmiotom informacje, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy powiernik nawiązuje, w charakterze powiernika, stosunki gospodarcze lub przeprowadza sporadyczną transakcję przewyższającą próg określony w art. 11 lit. b), c) i d).</p> <p>3. Państwa członkowskie wymagają, by właściwe organy i jednostki analityki finansowej mogły mieć terminowy dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Państwa członkowskie wymagają, by informacje, o których mowa w ust. 1, były przechowywane w centralnym rejestrze, w przypadku gdy dany trust generuje skutki podatkowe. Centralny rejestr zapewnia właściwym organom i jednostkom analityki finansowej terminowy i nieograniczony dostęp, bez</p>	N			Ze względu na fakt, że polskie prawo nie rozpoznaje trustów, w ocenie projektodawcy art. 31 nie wymaga implementacji do krajowego porządku prawnego.

		<p>powiadamiania stron danego trustu. Może także umożliwiać terminowy dostęp podmiotom zobowiązanym w ramach środków należytej staranności wobec klienta zgodnie z rozdziałem II. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o specyfice tych krajowych mechanizmów.</p> <p>5. Państwa członkowskie wymagają, by informacje przechowywane w centralnym rejestrze, o którym mowa w ust. 4, były odpowiednie, dokładne i aktualne.</p> <p>6. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty zobowiązane nie polegały wyłącznie na centralnym rejestrze, o którym mowa w ust. 4, jeśli chodzi o spełnienie przez nie wymogów należytej staranności wobec klienta określonych w rozdziale II. Wymogi te wypełnia się z zastosowaniem podejścia opartego na analizie ryzyka.</p> <p>7. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy i jednostki analityki finansowej były w stanie terminowo dostarczyć informacje, o których mowa w ust. 1 i 4, właściwym organom i jednostkom analityki finansowej w innych państwach członkowskich.</p> <p>8. Państwa członkowskie zapewniają, by środki przewidziane w niniejszym artykule były stosowane do innych rodzajów porozumień prawnych o strukturze lub funkcjach podobnych do trustów.</p> <p>9. Do dnia 26 czerwca 2019 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające warunki oraz specyfikacje techniczne i procedury dotyczące zapewnienia bezpiecznej i wydajnej integracji rejestrów centralnych. W stosownych przypadkach, sprawozdaniu temu będzie towarzyszyć wniosek ustawodawczy.</p>				
80	art. 32 ust. 1	1. Każde państwo członkowskie ustanawia jednostkę analityki finansowej w celu zapobiegania przypadkom prania pieniędzy i finansowania terroryzmu,	T	art. 6 ust. 1 pkt 2, art. 8 ust. 1 i 2	Art. 6. 1. Organami administracji rządowej właściwymi w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,	

		wykrywania takich przypadków oraz ich skutecznego zwalczania.			<p>zwanymi dalej „organami informacji finansowej”, są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych, jako naczelny organ informacji finansowej; 2) Generalny Inspektor Informacji Finansowej, zwany dalej „Generalnym Inspektorem”. <p>2. Generalnego Inspektora powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych po zasięgnięciu opinii ministra - członka Rady Ministrów właściwego do spraw koordynowania działalności służb specjalnych, jeżeli został wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów.</p> <p>3. Generalny Inspektor jest sekretarzem lub podsekretarzem stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p>Art. 8. 1. Do zadań Generalnego Inspektora należy przetwarzanie informacji w trybie określonym w ustawie oraz podejmowanie działań w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) analizowanie informacji dotyczących wartości majątkowych, co do których Generalny Inspektor powziął podejrzenia, że mają one związek z przestępstwem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu; 2) przeprowadzanie procedury wstrzymania transakcji lub blokady rachunku; 3) żądanie przekazania informacji o transakcjach i ich udostępnianie; 	
--	--	---	--	--	--	--

					<p>4) przekazywanie uprawnionym organom informacji i dokumentów uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa;</p> <p>5) wymianę informacji z jednostkami współpracującymi;</p> <p>6) sporządzanie krajowej oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz strategii przeciwdziałania tym przestępstwom we współpracy z jednostkami współpracującymi i instytucjami obowiązany;</p> <p>7) sprawowanie kontroli przestrzegania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>8) wydawanie decyzji w przedmiocie stosowania szczególnych środków ograniczających;</p> <p>9) współpraca z właściwymi organami innych państw, a także zagranicznymi instytucjami i międzynarodowymi organizacjami zajmującymi się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu;</p> <p>10) nakładanie kar administracyjnych, o których mowa w ustawie oraz w rozporządzeniu nr 2015/847;</p> <p>11) udostępnianie wiedzy i informacji z zakresu przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu na stronie podmiotowej Generalnego Inspektora;</p> <p>12) inicjowanie i podejmowanie innych działań w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p> <p>2. Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy komórki organizacyjnej wyodrębnionej w tym celu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					finansów publicznych.	
81	art. 32 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji na piśmie nazwę i adres odnośnych jednostek analityki finansowej.	N			
82	art. 32 ust. 3	3. Każda jednostka analityki finansowej musi być niezależna i autonomiczna pod względem operacyjnym, co oznacza, że musi posiadać uprawnienia i możliwości, by swobodnie wykonywać swoje funkcje, w tym być w stanie podejmować autonomiczne decyzje w zakresie analizowania, żądania i rozpowszechniania określonych informacji. Jako centralna jednostka krajowa, jednostka analityki finansowej odpowiada za przyjmowanie oraz analizowanie zgłoszeń o podejrzanym transakcjach i innych informacji dotyczących prania pieniędzy, powiązanych przestępstw źródłowych lub finansowania terroryzmu. Jednostka analityki finansowej jest odpowiedzialna za ujawnianie wyników swoich analiz oraz wszelkich innych stosownych informacji właściwym organom, jeżeli istnieją podstawy, by podejrzewać pranie pieniędzy, powiązane przestępstwa źródłowe lub finansowanie terroryzmu. Musi być w stanie uzyskać dodatkowe informacje od podmiotów zobowiązanych.		art. 6 ust. 1, art. 8 ust. 1	<p>1. Organami administracji rządowej właściwymi w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zwanymi dalej „organami informacji finansowej”, są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych, jako naczelny organ informacji finansowej; 2) Generalny Inspektor Informacji Finansowej, zwany dalej „Generalnym Inspektorem”. <p>Art. 8. 1. Do zadań Generalnego Inspektora należy przetwarzanie informacji w trybie określonym w ustawie oraz podejmowanie działań w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) analizowanie informacji dotyczących wartości majątkowych, co do których Generalny Inspektor powziął podejrzenia, że mają one związek z przestępstwem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu; 2) przeprowadzanie procedury wstrzymania transakcji lub blokady rachunku; 3) żądanie przekazania informacji o transakcjach i ich udostępnianie; 4) przekazywanie uprawnionym organom informacji i dokumentów uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa; 5) wymianę informacji z jednostkami 	

					<p>współpracującymi;</p> <p>6) sporządzanie krajowej oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz strategii przeciwdziałania tym przestępstwom we współpracy z jednostkami współpracującymi i instytucjami obowiązany;</p> <p>7) sprawowanie kontroli przestrzegania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>8) wydawanie decyzji w przedmiocie stosowania szczególnych środków ograniczających;</p> <p>9) współpraca z właściwymi organami innych państw, a także zagranicznymi instytucjami i międzynarodowymi organizacjami zajmującymi się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu;</p> <p>10) nakładanie kar administracyjnych, o których mowa w ustawie oraz w rozporządzeniu nr 2015/847;</p> <p>11) udostępnianie wiedzy i informacji z zakresu przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu na stronie podmiotowej Generalnego Inspektora;</p> <p>12) inicjowanie i podejmowanie innych działań w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p>	
83	art. 32 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, by ich jednostki analityki finansowej miały w odpowiednim czasie bezpośredni lub pośredni dostęp do informacji finansowych, informacji administracyjnych i informacji od organów ścigania, które są im niezbędne do właściwego wykonywania ich zadań. Jednostki analityki finansowej muszą być w stanie odpowiadać na wnioski o informacje składane przez właściwe	T	art. 73, art. 79, art. 99	<p>Art. 73. 1. Na żądanie Generalnego Inspektora instytucja obowiązana niezwłocznie przekazuje lub udostępnia posiadane informacje lub dokumenty, w tym dotyczące:</p> <p>1) wskazanych klientów;</p> <p>2) przeprowadzonych transakcji, w zakresie określonym w art. 69 ust. 8;</p> <p>3) wskazanych wartości majątkowych, w</p>	

		organy w ich odpowiednich państwach członkowskich, gdy podstawą tych wniosków są przestępstwa źródłowe powiązane z praniem pieniędzy lub kwestie związane z finansowaniem terroryzmem. Decyzja o przeprowadzeniu analizy lub rozpowszechnieniu informacji pozostaje w gestii jednostki analityki finansowej.		zakresie określonym w art. 70 ust. 3 pkt 3; 4) stosowania środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4; 5) adresów IP, z których następowało połączenie z systemem teleinformatycznym instytucji obowiązanej oraz czasów połączeń z tym systemem. 2. Instytucja obowiązana, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 13, na żądanie Generalnego Inspektora przekazuje również informacje i dokumenty w zakresie innych czynności notarialnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 13. 3. Generalny Inspektor w żądaniu, o którym mowa w ust. 1 i 2, może wskazać: 1) termin oraz formę przekazania lub udostępnienia informacji lub dokumentów; 2) zakres informacji oraz termin do ich pozyskania przez instytucję obowiązaną w związku ze stosowaniem środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4, lub w związku z określonymi transakcjami okazjonalnymi. 4. Informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane i udostępniane nieodpłatnie. Art. 79. 1. Na wniosek Generalnego Inspektora jednostki współpracujące w granicach swoich ustawowych kompetencji przekazują lub udostępniają posiadane informacje lub dokumenty. We wniosku Generalny Inspektor może wskazać termin oraz formę ich przekazania lub udostępnienia. 2. W celu przekazania lub udostępnienia	
--	--	--	--	---	--

					<p>informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 1 w drodze teletransmisji, Generalny Inspektor może zawrzeć porozumienie z jednostką współpracującą określające warunki techniczne przekazania lub udostępnienia informacji lub dokumentów.</p> <p>Art. 99. 1. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje na pisemny i uzasadniony wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Komendanta Głównego Policji, 2) Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji , 3) Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, 4) Komendanta Głównego Straży Granicznej, 5) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, 6) Szefa Agencji Wywiadu, 7) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, 8) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, 9) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, <p>– lub osób przez nich upoważnionych, w zakresie ich ustawowych zadań.</p> <p>2. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje również na pisemny i uzasadniony wniosek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie nadzoru sprawowanego na podstawie ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym; 2) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia 	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>postępowania kontrolnego określonego w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli;</p> <p>3) krajowego administratora, o którym mowa w art. 3 pkt 22 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013 r., str. 1) – w zakresie jego kompetencji;</p> <p>4) ministra właściwego do spraw zagranicznych – w związku z żądaniem, o którym mowa w art. 117;</p> <p>5) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – w związku z wnioskiem, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r o grach hazardowych.</p> <p>3. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje na pisemny i uzasadniony wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego w zakresie ich ustawowych zadań.</p> <p>4. Przepisu art. 93 ust. 7, z wyjątkiem informacji niejawnych w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, nie stosuje się do informacji udostępnianych na podstawie ust. 1 ust. 2 pkt 5 i ust. 3.</p>	
84	art. 32 ust. 5	5. Jeżeli istnieją obiektywne przesłanki, aby zakładać, że udzielenie takich informacji miałoby negatywny wpływ na trwające dochodzenia lub analizy, lub, w	T	art. 99	<p>Art. 99. 1. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje na pisemny i uzasadniony wniosek:</p>	

		<p>wyjątkowych okolicznościach, gdy ujawnienie takich informacji byłoby wyraźnie nieproporcjonalne do uzasadnionych interesów osoby fizycznej lub prawnej lub nieistotne z punktu widzenia celów, dla których złożono wniosek o ich udzielenie, dana jednostka analityki finansowej nie ma obowiązku przychylenia się do takiego wniosku o informacje.</p>		<p>1) Komendanta Głównego Policji, 2) Komendanta Centralnego Biura Śledczego Policji , 3) Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, 4) Komendanta Głównego Straży Granicznej, 5) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, 6) Szefa Agencji Wywiadu, 7) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, 8) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, 9) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, – lub osób przez nich upoważnionych, w zakresie ich ustawowych zadań. 2. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje również na pisemny i uzasadniony wniosek: 1) Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie nadzoru sprawowanego na podstawie ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym; 2) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania kontrolnego określonego w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli; 3) krajowego administratora, o którym mowa w art. 3 pkt 22 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013 r., str. 1) – w zakresie jego kompetencji;</p> <p>4) ministra właściwego do spraw zagranicznych – w związku z żądaniem, o którym mowa w art. 117;</p> <p>5) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – w związku z wnioskiem, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r o grach hazardowych.</p> <p>3. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje na pisemny i uzasadniony wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej lub naczelnika urzędu celno-skarbowego w zakresie ich ustawowych zadań.</p> <p>4. Przepisu art. 93 ust. 7, z wyjątkiem informacji niejawnych w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, nie stosuje się do informacji udostępnianych na podstawie ust. 1 ust. 2 pkt 5 i ust. 3.</p> <p>5. Generalny Inspektor w szczególnie uzasadnionych przypadkach może odmówić udostępnienia posiadanych informacji, podmiotom, o których mowa w ust. 1-3, gdy ich udostępnienie:</p> <p>1) mogłoby negatywnie wpłynąć na proces analizowania przez Generalnego Inspektora informacji dotyczących wartości majątkowych, co do których powzięto podejrzenie, że mogą mieć związek z przestępstwem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;</p> <p>2) mogłoby narazić na niewspółmierną</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					szkodę osobę fizyczną lub prawną.	
85	art. 32 ust. 6	6. Państwa członkowskie wymagają od właściwych organów, by przekazywały jednostce analityki finansowej informacje zwrotne na temat wykorzystania informacji przekazanych zgodnie z niniejszym artykułem i na temat wyników dochodzeń lub kontroli przeprowadzonych na podstawie tych informacji.	T	art. 101-102	<p>Art. 101. 1. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 83 ust. 5, art. 84 ust. 4 lub art. 97 ust. 1, prokurator w terminie 30 dni informuje Generalnego Inspektora o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wszczęciu postępowania lub odmowie wszczęcia postępowania, 2) wydaniu postanowienia, o blokadzie rachunku lub wstrzymaniu transakcji, 3) zawieszeniu postępowania, 4) podjęciu zawieszonego postępowania; 5) umorzeniu postępowania, 6) podjęciu na nowo umorzonego postępowania, 7) przedstawieniu zarzutu popełnienia przestępstwa, 8) wniesieniu aktu oskarżenia, 9) wydaniu wyroku. <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sygnaturę akt sprawy; 2) znak i datę zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1. <p>Art. 102. 1. W przypadku otrzymania informacji, o których mowa w art. 100, jednostka współpracująca przekazuje informację zwrotną o sposobie ich wykorzystania, w terminie do 90 dni od dnia jej otrzymania.</p> <p>2. Informacja zwrotna zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sygnaturę akt jednostki współpracującej; 2) znak i datę pisma, którym Generalny Inspektor przekazał te informacje; 3) wskazanie sposobu wykorzystania informacji. 	

86	art. 32 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają, by jednostki analityki finansowej były uprawnione do podjęcia - bezpośrednio lub pośrednio - niezwłocznych działań, gdy zachodzi podejrzenie, że dana transakcja ma związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, a także do zawieszenia lub wstrzymania zgody na kontynuowanie realizowanej transakcji w celu przeanalizowania danej transakcji, potwierdzenia podejrzeń i ujawnienia wyników analizy właściwym organom. Jednostka analityki finansowej jest uprawniona do podjęcia takich działań, bezpośrednio lub pośrednio, na wniosek jednostki analityki finansowej z innego państwa członkowskiego, w odniesieniu do okresów i na warunkach określonych w prawie krajowym jednostki analityki finansowej, która otrzymała wniosek.	T	art. 83-84, art.106 ust. 3	<p>Art. 83. 1. Instytucja obowiązana w przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że określona transakcja lub wartości majątkowe będące przedmiotem tej transakcji mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, niezwłocznie zawiadamia Generalnego Inspektora o tym fakcie. Zawiadomienie, instytucja obowiązana przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. W zawiadomieniu instytucja obowiązana przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje związane z powziętym podejrzeniem że określona transakcja lub wartości majątkowe będące przedmiotem tej transakcji mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu oraz informację o przewidywanym terminie przeprowadzenia transakcji, o której mowa w ust. 1. Do zawiadomienia przepisy art. 70 ust 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Po otrzymaniu zawiadomienia Generalny Inspektor dokonuje niezwłocznie potwierdzenia jego przyjęcia, podając datę i godzinę przyjęcia zawiadomienia. Potwierdzenie przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>4. Do czasu otrzymania żądania, o którym mowa w ust. 5 lub zwolnienia, o którym mowa w ust. 6, nie dłużej niż przez 24 godzin, od momentu potwierdzenia przyjęcia zawiadomienia, o którym mowa ust. 3, instytucja obowiązana nie przeprowadza transakcji, o której mowa w ust. 1.</p> <p>5. Generalny Inspektor w przypadku uznania, że transakcja, o których mowa w ust. 1,</p>	
----	----------------	--	---	----------------------------	--	--

					<p>może mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu przekazuje instytucji obowiązanej żądanie wstrzymania transakcji lub blokady rachunku na okres nie dłuższy niż 96 godziny od daty i godziny wskazanych w potwierdzeniu, o którym mowa w ust. 3. Niezwłocznie po otrzymaniu tego żądania instytucja obowiązana wstrzymuje transakcję lub blokuje rachunek. W żądaniu Generalny Inspektor określa wartości majątkowe, objęte żądaniem.</p> <p>6. Generalny Inspektor może zwolnić instytucję obowiązaną z obowiązku, o którym mowa w ust. 4, w przypadku, gdy posiadane informacje nie dają podstaw do zawiadomienia prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu albo w przypadku uznania, że wstrzymanie transakcji lub blokada rachunku, mogłoby utrudnić wykonywanie zadań służbom lub instytucjom odpowiedzialnym za ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa obywateli lub ściganie sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz organom wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>7. Generalny Inspektor przekazuje instytucji obowiązanej żądanie, o którym mowa w ust. 5, lub zwolnienie, o którym mowa w ust. 6, za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>8. Niezwłocznie po przekazaniu żądania, o którym mowa w ust. 5, Generalny Inspektor zawiadamia właściwego prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.</p> <p>9. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>mowa w ust. 8, prokurator może postanowieniem wstrzymać transakcję lub dokonać blokady rachunku na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy od otrzymania tego zawiadomienia.</p> <p>10. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 9, określa się zakres, sposób i termin wstrzymania transakcji lub blokady rachunku. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.</p> <p>11. Wstrzymanie transakcji lub blokady rachunku upada, jeżeli przed upływem 6 miesięcy od otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 8, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym lub postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych.</p> <p>Art. 84. 1. Generalny Inspektor w przypadku uznania, że określona transakcja lub określone wartości majątkowe zgromadzone na rachunku mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, przekazuje instytucji obowiązanej żądanie wstrzymania transakcji lub blokady rachunku. W żądaniu blokady rachunku Generalny Inspektor określa wartości majątkowe objęte żądaniem. Żądanie przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. Instytucja obowiązana wstrzymuje transakcję lub dokonuje blokady rachunku na okres nie dłuższy niż 96 godzin od momentu otrzymania żądania, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Niezwłocznie po przekazaniu żądania, o którym mowa w ust. 1, Generalny Inspektor zawiadamia właściwego prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>pieniędzy lub finansowania terroryzmu.</p> <p>4. Przepisy art. 83 ust. 8-11 stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. W przypadku, gdy informacje przekazane Generalnemu Inspektorowi w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 70 ust. 1, w art. 83 ust. 1, w art. 85 ust. 7 lub art. 86, dotyczą innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Generalny Inspektor nie później niż w terminie 30 dni przekazuje te informacje z własnej inicjatywy do jednostki analityki finansowej właściwego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.</p>	
87	art. 32 ust. 8	<p>8. Analityczna funkcja jednostki analityki finansowej obejmuje następujące elementy:</p> <p>a) analizę operacyjną koncentrującą się na poszczególnych przypadkach i szczegółowych celach lub na odpowiednich wybranych informacjach, w zależności od rodzaju i ilości ujawnionych informacji oraz spodziewanego wykorzystania informacji po rozpowszechnieniu; oraz</p> <p>b) analizę strategiczną dotyczącą tendencji i schematów działania w dziedzinie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.</p>	T	<p>art. 8 ust. 1 pkt 1 i 6, art. 22, art. 26</p>	<p>Art. 8. 1. Do zadań Generalnego Inspektora należy przetwarzanie informacji w trybie określonym w ustawie oraz podejmowanie działań w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności:</p> <p>1) analizowanie informacji dotyczących wartości majątkowych, co do których Generalny Inspektor powziął podejrzenia, że mają one związek z przestępstwem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;</p> <p>(...)</p> <p>6) sporządzanie krajowej oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz strategii przeciwdziałania tym przestępstwom we współpracy z jednostkami współpracującymi i instytucjami obowiązany;</p> <p>Art. 22. 1. Generalny Inspektor opracowuje krajową ocenę ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, zwaną dalej "krajową oceną ryzyka", we współpracy z Komitetem,</p>	

				<p>jednostkami współpracującymi i instytucjami obowiązany.</p> <p>2. Przy przygotowywaniu krajowej oceny ryzyka Generalny Inspektor bierze pod uwagę sprawozdanie Komisji Europejskiej z ponadnarodowej oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 dyrektywy 2015/849.</p> <p>3. Generalny Inspektor weryfikuje aktualność i w razie potrzeby aktualizuje krajową ocenę ryzyka nie rzadziej niż co 2 lata.</p> <p>Art. 26. 1. Krajowa ocena ryzyka zawiera w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis metodyki krajowej oceny ryzyka; 2) opis zjawiska prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; 3) opis obowiązujących przepisów dotyczących prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu; 4) poziom ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu w Rzeczypospolitej Polskiej wraz z jego uzasadnieniem; 5) wnioski wynikające z oceny ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu; 6) identyfikację zagadnień dotyczących ochrony danych osobowych związanych z przeciwdziałaniem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. <p>2. W krajowej ocenie ryzyka Generalny Inspektor może określić ryzyka typowe dla poszczególnych rodzajów instytucji obowiązanych, które nie wymagają dokumentowania w ocenach ryzyka sporządzanych przez te instytucje obowiązane.</p>	
--	--	--	--	---	--

					3. Generalny Inspektor przedstawia krajową ocenę ryzyka do zaopiniowania przez Komitet.	
88	art. 33 ust. 1 lit. a	<p>1. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane, a w stosownych przypadkach także na członków ich kadry kierowniczej i pracowników, wymóg pełnej współpracy polegającej na niezwłocznym:</p> <p>a) informowaniu jednostki analityki finansowej - z własnej inicjatywy podmiotów zobowiązanych - również w drodze przekazania zgłoszenia, w przypadku gdy dany podmiot zobowiązany wie, podejrzewa lub ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że określone środki finansowe, niezależnie od kwoty, o jaką chodzi, są dochodami pochodzącymi z działalności przestępczej lub są powiązane z finansowaniem terroryzmu, a także na niezwłocznym odpowiadaniu na wnioski jednostki analityki finansowej o udzielenie dodatkowych informacji w takich przypadkach;</p>	T	art. 70, art. 83, art. 85 ust. 8	<p>Art. 70. 1. Instytucja obowiązana zawiadamia Generalnego Inspektora o okolicznościach które mogą wskazywać na podejrzenie popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.</p> <p>2. Zawiadomienie jest przekazywane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych od dnia stwierdzenia zaistnienia okoliczności, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 określa:</p> <p>1) dane identyfikacyjne, o których mowa w art. 32 ust. 1, klienta lub klientów instytucji zobowiązanej przekazującej zawiadomienie;</p> <p>2) posiadane dane identyfikacyjne, o których mowa w art. 32 ust. 1, osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej niebędących klientami instytucji zobowiązanej przekazującej zawiadomienie;</p> <p>3) rodzaj, wysokość i miejsce przechowywanych wartości majątkowych;</p> <p>4) numery rachunków, prowadzone dla klienta lub klientów, o których mowa w pkt 1, przez instytucje obowiązane przekazującą zawiadomienie, oznaczone identyfikatorem Międzynarodowego Numeru Rachunku Bankowego (IBAN) lub identyfikatorem zawierającym kod kraju oraz numer rachunku w przypadku rachunków nieoznaczonych IBAN;</p> <p>5) posiadane informacje, o których mowa w art. 69 ust. 8, w odniesieniu do transakcji lub</p>	

					<p>prób ich przeprowadzenia;</p> <p>6) informacje o przeprowadzeniu transakcji na zasadzie swobody świadczenia usług lub próbach ich przeprowadzenia;</p> <p>7) posiadane informacje, o rozpoznanym ryzyku prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz o czynie zabronionym, z którego mogą pochodzić wartości majątkowe;</p> <p>8) uzasadnienie przekazania zawiadomienia.</p> <p>Art. 83. 1. Instytucja obowiązana w przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że określona transakcja lub wartości majątkowe będące przedmiotem tej transakcji mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, niezwłocznie zawiadamia Generalnego Inspektora o tym fakcie. Zawiadomienie, instytucja obowiązana przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. W zawiadomieniu instytucja obowiązana przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje związane z powziętym podejrzeniem że określona transakcja lub wartości majątkowe będące przedmiotem tej transakcji mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu oraz informację o przewidywanym terminie przeprowadzenia transakcji, o której mowa w ust. 1. Do zawiadomienia przepisy art. 70 ust 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Po otrzymaniu zawiadomienia Generalny Inspektor dokonuje niezwłocznie potwierdzenia jego przyjęcia, podając datę i godzinę przyjęcia zawiadomienia. Potwierdzenie przekazuje za pomocą środków</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>komunikacji elektronicznej.</p> <p>4. Do czasu otrzymania żądania, o którym mowa w ust. 5 lub zwolnienia, o którym mowa w ust. 6, nie dłużej niż przez 24 godzin, od momentu potwierdzenia przyjęcia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3, instytucja obowiązana nie przeprowadza transakcji, o której mowa w ust. 1.</p> <p>5. Generalny Inspektor w przypadku uznania, że transakcja, o których mowa w ust. 1, może mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu przekazuje instytucji obowiązanej żądanie wstrzymania transakcji lub blokady rachunku na okres nie dłuższy niż 96 godziny od daty i godziny wskazanych w potwierdzeniu, o którym mowa w ust. 3. Niezwłocznie po otrzymaniu tego żądania instytucja obowiązana wstrzymuje transakcję lub blokuje rachunek. W żądaniu Generalny Inspektor określa wartości majątkowe, objęte żądaniem.</p> <p>6. Generalny Inspektor może zwolnić instytucję obowiązaną z obowiązku, o którym mowa w ust. 4, w przypadku, gdy posiadane informacje nie dają podstaw do zawiadomienia prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu albo w przypadku uznania, że wstrzymanie transakcji lub blokada rachunku, mogłoby utrudnić wykonywanie zadań służbom lub instytucjom odpowiedzialnym za ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa obywateli lub ściganie sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz organom wymiaru sprawiedliwości.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

				<p>7. Generalny Inspektor przekazuje instytucji obowiązanej żądanie, o którym mowa w ust. 5, lub zwolnienie, o którym mowa w ust. 6, za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>8. Niezwłocznie po przekazaniu żądania, o którym mowa w ust. 5, Generalny Inspektor zawiadamia właściwego prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.</p> <p>9. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 8, prokurator może postanowieniem wstrzymać transakcję lub dokonać blokady rachunku na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy od otrzymania tego zawiadomienia.</p> <p>10. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 9, określa się zakres, sposób i termin wstrzymania transakcji lub blokady rachunku. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.</p> <p>11. Wstrzymanie transakcji lub blokady rachunku upada, jeżeli przed upływem 6 miesięcy od otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 8, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym lub postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych.</p> <p>8. Niezwłocznie od otrzymania postanowienia lub postanowień, o których mowa w ust. 4 i 7, instytucja obowiązana przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej Generalnemu Inspektorowi informacje o zawiadomieniach, o którym mowa w ust. 1 oraz kopie tych postanowień.</p>	
--	--	--	--	--	--

89	art. 33 ust. 1 lit. b		T	art. 73	<p>Art. 73. 1. Na żądanie Generalnego Inspektora instytucja obowiązana niezwłocznie przekazuje lub udostępnia posiadane informacje lub dokumenty, w tym dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanych klientów; 2) przeprowadzonych transakcji, w zakresie określonym w art. 69 ust. 8; 3) wskazanych wartości majątkowych, w zakresie określonym w art. 70 ust. 3 pkt 3; 4) stosowania środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4; 5) adresów IP, z których następowało połączenie z systemem teleinformatycznym instytucji obowiązanej oraz czasów połączeń z tym systemem. <p>2. Instytucja obowiązana, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 13, na żądanie Generalnego Inspektora przekazuje również informacje i dokumenty w zakresie innych czynności notarialnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 13.</p> <p>3. Generalny Inspektor w żądaniu, o którym mowa w ust. 1 i 2, może wskazać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) termin oraz formę przekazania lub udostępnienia informacji lub dokumentów; 2) zakres informacji oraz termin do ich pozyskania przez instytucję obowiązaną w związku ze stosowaniem środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4, lub w związku z określonymi transakcjami okazjonalnymi. <p>4. Informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane i udostępniane</p>	
----	--------------------------	--	---	---------	---	--

					nieodpłatnie.	
90	art. 33 ust. 2	2. Osoba wyznaczona zgodnie z art. 8 ust. 4 lit. a) przekazuje informacje określone w ust. 1 niniejszego artykułu jednostce analityki finansowej państwa członkowskiego, na którego terytorium ma siedzibę podmiot zobowiązany przekazujący informacje.	N			
91	art. 34 ust. 1	1. W drodze odstępstwa od art. 33 ust. 1, państwa członkowskie mogą - w przypadku podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a), b) i d) - wyznaczyć odpowiedni organ danego samorządu zawodowego jako organ, do którego należy kierować informacje, o których mowa w art. 33 ust. 1. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 2, wyznaczony organ samorządu zawodowego w przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, niezwłocznie przekazuje informacje jednostce analityki finansowej z zachowaniem ich pierwotnej formy i treści.	N			
92	art. 34 ust. 2	2. Państwa członkowskie nie stosują obowiązków określonych w art. 33 ust. 1 do notariuszy, innych przedstawicieli wolnych zawodów prawniczych, biegłych rewidentów, zewnętrznych księgowych oraz doradców podatkowych jedynie w ścisłym zakresie, w jakim wyłączenie to dotyczy informacji, które otrzymują oni od jednego ze swoich klientów lub które uzyskują na temat jednego ze swoich klientów, podczas ustalania sytuacji prawnej danego klienta lub podczas wykonywania swoich obowiązków polegających na obronie lub reprezentowaniu tego klienta w postępowaniu sądowym, lub w związku z takim postępowaniem, włącznie z udzielaniem porad w sprawie wszczęcia lub uniknięcia takiego postępowania, bez względu na to, czy takie informacje są otrzymane lub uzyskane przed zakończeniem takiego postępowania, w jego trakcie czy po jego	T	art. 72	Art. 72. Obowiązek przekazywania informacji i zawiadomień, o których mowa w art. 70, art. 83 i art. 86, nie dotyczy instytucji obowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14, w zakresie informacji uzyskanych podczas ustalania sytuacji prawnej klienta w związku z postępowaniem sądowym, wykonywaniem obowiązków polegających na obronie, reprezentowaniu lub zastępowaniu klienta w postępowaniu sądowym albo udzielaniu klientowi porady prawnej dotyczącej wszczęcia postępowania sądowego lub uniknięcia takiego postępowania, niezależnie od czasu uzyskania tych informacji.	

		zakończeniu.				
93	art. 35 ust. 1	1. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane wymóg zaniechania przeprowadzania transakcji, o których podmioty te wiedzą, lub co do których podejrzewają, że mają one związek z dochodami z działalności przestępczej lub z finansowaniem terroryzmu, do momentu gdy podmioty te zakończą niezbędne działania zgodnie z art. 33 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i spełnią wszelkie dalsze szczegółowe instrukcje wydane przez jednostkę analityki finansowej lub właściwe organy zgodnie z prawem odpowiedniego państwa członkowskiego.	T	art. 83, art. 85	<p>Art. 83. 1. Instytucja obowiązana w przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że określona transakcja lub wartości majątkowe będące przedmiotem tej transakcji mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, niezwłocznie zawiadamia Generalnego Inspektora o tym fakcie. Zawiadomienie, instytucja obowiązana przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. W zawiadomieniu instytucja obowiązana przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje związane z powziętym podejrzeniem że określona transakcja lub wartości majątkowe będące przedmiotem tej transakcji mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu oraz informację o przewidywanym terminie przeprowadzenia transakcji, o której mowa w ust. 1. Do zawiadomienia przepisy art. 70 ust 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Po otrzymaniu zawiadomienia Generalny Inspektor dokonuje niezwłocznie potwierdzenia jego przyjęcia, podając datę i godzinę przyjęcia zawiadomienia. Potwierdzenie przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>4. Do czasu otrzymania żądania, o którym mowa w ust. 5 lub zwolnienia, o którym mowa w ust. 6, nie dłużej niż przez 24 godzin, od momentu potwierdzenia przyjęcia zawiadomienia, o którym mowa ust. 3, instytucja obowiązana nie przeprowadza transakcji, o której mowa w ust. 1.</p> <p>5. Generalny Inspektor w przypadku</p>	

					<p>uznania, że transakcja, o których mowa w ust. 1, może mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu przekazuje instytucji obowiązanej żądanie wstrzymania transakcji lub blokady rachunku na okres nie dłuższy niż 96 godziny od daty i godziny wskazanych w potwierdzeniu, o którym mowa w ust. 3. Niezwłocznie po otrzymaniu tego żądania instytucja obowiązana wstrzymuje transakcję lub blokuje rachunek. W żądaniu Generalny Inspektor określa wartości majątkowe, objęte żądaniem.</p> <p>6. Generalny Inspektor może zwolnić instytucję obowiązaną z obowiązku, o którym mowa w ust. 4, w przypadku, gdy posiadane informacje nie dają podstaw do zawiadomienia prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu albo w przypadku uznania, że wstrzymanie transakcji lub blokada rachunku, mogłoby utrudnić wykonywanie zadań służbom lub instytucjom odpowiedzialnym za ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa obywateli lub ściganie sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz organom wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>7. Generalny Inspektor przekazuje instytucji obowiązanej żądanie, o którym mowa w ust. 5, lub zwolnienie, o którym mowa w ust. 6, za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>8. Niezwłocznie po przekazaniu żądania, o którym mowa w ust. 5, Generalny Inspektor zawiadamia właściwego prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>9. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 8, prokurator może postanowieniem wstrzymać transakcję lub dokonać blokady rachunku na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy od otrzymania tego zawiadomienia.</p> <p>10. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 9, określa się zakres, sposób i termin wstrzymania transakcji lub blokady rachunku. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.</p> <p>11. Wstrzymanie transakcji lub blokady rachunku upada, jeżeli przed upływem 6 miesięcy od otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 8, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym lub postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych.</p> <p>Art. 85. 1. Instytucja obowiązana w przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że określona transakcja lub wartości majątkowe będące przedmiotem tej transakcji mogą mieć związek z przestępstwem lub przestępstwem skarbowym innym niż przestępstwo prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, niezwłocznie zawiadamia właściwego prokuratora o tym fakcie.</p> <p>2. W zawiadomieniu instytucja obowiązana przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje pozostające w związku z powziętym podejrzeniem oraz informację o przewidywanym terminie przeprowadzenia transakcji, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Do czasu otrzymania postanowienia, o którym mowa w ust. 4, nie dłużej niż w ciągu 96</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>godzin, od momentu przekazania zawiadomienia, o którym mowa ust. 1, instytucja obowiązana nie przeprowadza transakcji, o której mowa w ust. 1.</p> <p>4. W terminie określonym w ust. 3, prokurator wydaje postanowienie o wszczęciu lub odmowie wszczęcia postępowania, o którym niezwłocznie zawiadamia właściwą instytucję obowiązana. W przypadku wszczęcia postępowania prokurator w drodze postanowienia dokonuje wstrzymania transakcji lub blokady rachunku, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy od otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>5. Postanowienie w przedmiocie blokady rachunku lub wstrzymania transakcji, o którym mowa w ust. 4, może zostać wydane również pomimo braku zawiadomienia określonego w ust. 1.</p> <p>6. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 4, określa się zakres, sposób i termin wstrzymania transakcji lub blokady rachunku. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.</p> <p>7. Wstrzymanie transakcji lub blokada rachunku upada, jeżeli przed upływem 6 miesięcy od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 4, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym lub postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych.</p> <p>8. Niezwłocznie od otrzymania postanowienia lub postanowień, o których mowa w ust. 4 i 7, instytucja obowiązana przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej Generalnemu Inspektorowi informacje o</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					zawiadomieniach, o którym mowa w ust. 1 oraz kopie tych postanowień.	
94	art. 35 ust. 2	2. Jeżeli zaniechanie przeprowadzenia transakcji, o których mowa w ust. 1, nie jest możliwe lub może udaremnić działania mające na celu ściganie beneficjentów podejrzewanej transakcji, dane podmioty zobowiązane informują jednostkę analityki finansowej natychmiast po przeprowadzeniu tej transakcji.	T	art. 83, art. 85, art. 86	<p>Art. 83. 1. Instytucja obowiązana w przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że określona transakcja lub wartości majątkowe będące przedmiotem tej transakcji mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, niezwłocznie zawiadamia Generalnego Inspektora o tym fakcie. Zawiadomienie, instytucja obowiązana przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>2. W zawiadomieniu instytucja obowiązana przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje związane z powziętym podejrzeniem że określona transakcja lub wartości majątkowe będące przedmiotem tej transakcji mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu oraz informację o przewidywanym terminie przeprowadzenia transakcji, o której mowa w ust. 1. Do zawiadomienia przepisy art. 70 ust 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Po otrzymaniu zawiadomienia Generalny Inspektor dokonuje niezwłocznie potwierdzenia jego przyjęcia, podając datę i godzinę przyjęcia zawiadomienia. Potwierdzenie przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>4. Do czasu otrzymania żądania, o którym mowa w ust. 5 lub zwolnienia, o którym mowa w ust. 6, nie dłużej niż przez 24 godzin, od momentu potwierdzenia przyjęcia zawiadomienia, o którym mowa ust. 3, instytucja obowiązana nie przeprowadza transakcji, o której mowa w ust. 1.</p>	

					<p>5. Generalny Inspektor w przypadku uznania, że transakcja, o których mowa w ust. 1, może mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu przekazuje instytucji obowiązanej żądanie wstrzymania transakcji lub blokady rachunku na okres nie dłuższy niż 96 godziny od daty i godziny wskazanych w potwierdzeniu, o którym mowa w ust. 3. Niezwłocznie po otrzymaniu tego żądania instytucja obowiązana wstrzymuje transakcję lub blokuje rachunek. W żądaniu Generalny Inspektor określa wartości majątkowe, objęte żądaniem.</p> <p>6. Generalny Inspektor może zwolnić instytucję obowiązaną z obowiązku, o którym mowa w ust. 4, w przypadku, gdy posiadane informacje nie dają podstaw do zawiadomienia prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu albo w przypadku uznania, że wstrzymanie transakcji lub blokada rachunku, mogłoby utrudnić wykonywanie zadań służbom lub instytucjom odpowiedzialnym za ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa obywateli lub ściganie sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz organom wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>7. Generalny Inspektor przekazuje instytucji obowiązanej żądanie, o którym mowa w ust. 5, lub zwolnienie, o którym mowa w ust. 6, za pomocą środków komunikacji elektronicznej.</p> <p>8. Niezwłocznie po przekazaniu żądania, o którym mowa w ust. 5, Generalny Inspektor zawiadamia właściwego prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>pieniędzy lub finansowania terroryzmu.</p> <p>9. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 8, prokurator może postanowieniem wstrzymać transakcję lub dokonać blokady rachunku na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy od otrzymania tego zawiadomienia.</p> <p>10. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 9, określa się zakres, sposób i termin wstrzymania transakcji lub blokady rachunku. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.</p> <p>11. Wstrzymanie transakcji lub blokady rachunku upada, jeżeli przed upływem 6 miesięcy od otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 8, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym lub postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych.</p> <p>Art. 85. 1. Instytucja obowiązana w przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że określona transakcja lub wartości majątkowe będące przedmiotem tej transakcji mogą mieć związek z przestępstwem lub przestępstwem skarbowym innym niż przestępstwo prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, niezwłocznie zawiadamia właściwego prokuratora o tym fakcie.</p> <p>2. W zawiadomieniu instytucja obowiązana przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje pozostające w związku z powziętym podejrzeniem oraz informację o przewidywanym terminie przeprowadzenia transakcji, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Do czasu otrzymania postanowienia, o</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>którym mowa w ust. 4, nie dłużej niż w ciągu 96 godzin, od momentu przekazania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, instytucja obowiązana nie przeprowadza transakcji, o której mowa w ust. 1.</p> <p>4. W terminie określonym w ust. 3, prokurator wydaje postanowienie o wszczęciu lub odmowie wszczęcia postępowania, o którym niezwłocznie zawiadamia właściwą instytucję obowiązaną. W przypadku wszczęcia postępowania prokurator w drodze postanowienia dokonuje wstrzymania transakcji lub blokady rachunku, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy od otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>5. Postanowienie w przedmiocie blokady rachunku lub wstrzymania transakcji, o którym mowa w ust. 4, może zostać wydane również pomimo braku zawiadomienia określonego w ust. 1.</p> <p>6. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 4, określa się zakres, sposób i termin wstrzymania transakcji lub blokady rachunku. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.</p> <p>7. Wstrzymanie transakcji lub blokada rachunku upada, jeżeli przed upływem 6 miesięcy od wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 4, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym lub postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych.</p> <p>8. Niezwłocznie od otrzymania postanowienia lub postanowień, o których mowa w ust. 4 i 7, instytucja obowiązana przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej Generalnemu Inspektorowi informacje o</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>zawiadomieniach, o którym mowa w ust. 1 oraz kopie tych postanowień.</p> <p>Art. 86. 1. Instytucja obowiązana niezwłocznie zawiadamia Generalnego Inspektora o przeprowadzeniu transakcji, o której mowa w art. 83 ust. 1, w przypadku gdy przekazanie zawiadomienia było niemożliwe przed jej przeprowadzeniem. W zawiadomieniu instytucja obowiązana uzasadnia przyczyny braku wcześniejszego zawiadomienia oraz przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje potwierdzające powzięcie podejrzenia, o którym mowa w 83 ust. 1. Zawiadomienie, instytucja obowiązana przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Do zawiadomienia stosuje się przepis art. 70 ust. 3, odpowiednio.</p> <p>2. Instytucja obowiązana niezwłocznie zawiadamia właściwego prokuratora o przeprowadzeniu transakcji, o której mowa w art. 85 ust. 1, w przypadku gdy przekazanie zawiadomienia o tej transakcji było niemożliwe przed jej przeprowadzeniem. W zawiadomieniu instytucja obowiązana uzasadnia przyczyny braku wcześniejszego zawiadomienia oraz przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje potwierdzające powzięcie podejrzenia, o którym mowa w 85 ust. 1. Przepisy art. 85 ust. 7 stosuje się odpowiednio.</p>	
95	art. 36	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji gdy - w trakcie kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy, o których mowa w art. 48, u podmiotów zobowiązanych lub w jakikolwiek inny sposób - organy te odkryją okoliczności faktyczne mogące mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, organy te niezwłocznie	T	art. 80	<p>Art. 80. 1. Jednostki współpracujące niezwłocznie powiadamiają Generalnego Inspektora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz opracowują instrukcje postępowania w tych przypadkach.</p> <p>2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1,</p>	

		<p>poinformowały o tym jednostkę analityki finansowej.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy nadzorcze upoważnione na mocy przepisów ustawowych lub wykonawczych do nadzorowania rynku akcji, rynku walutowego oraz rynku finansowych instrumentów pochodnych informował jednostkę analityki finansowej o ujawnieniu okoliczności faktycznych mogących mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu.</p>			<p>powinno zawierać w szczególności:</p> <p>1) posiadane dane, o których mowa w art. 31 ust. 1, osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej podejrzanych o popełnienie przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;</p> <p>2) opis okoliczności, które mogą wskazywać na podejrzenie popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;</p> <p>3) uzasadnienie przekazania powiadomienia.</p> <p>3. Przepis art. 78 ust. 4 stosuje się odpowiednio do powiadomień, o których mowa w ust. 1, przekazanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Policję, Żandarmerię Wojskową i Straż Graniczną.</p>	
96	art. 37	<p>Ujawnienie informacji w dobrej wierze przez podmiot zobowiązany lub pracownika lub członka kadry kierowniczej takiego podmiotu zobowiązanego zgodnie z art. 33 i 34 nie stanowi naruszenia żadnego ograniczenia w zakresie ujawniania informacji obowiązującego na mocy umowy lub wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych i nie naraża tego podmiotu zobowiązanego lub członków jego kadry kierowniczej ani jego pracowników na jakiegokolwiek rodzaju odpowiedzialność, nawet w sytuacji gdy nie wiedzieli oni dokładnie, jaka działalność przestępcza leżała u podstaw transakcji, i bez względu na to, czy nielegalna działalność faktycznie miała miejsce.</p>	T	art. 90 ust. 1	<p>Art. 90. 1. Do ujawnienia Generalnemu Inspektorowi informacji w trybie i zakresie przewidzianym ustawą nie stosuje się przepisów ograniczających udostępnianie informacji lub danych objętych tajemnicą, z wyjątkiem informacji niejawnych w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.</p>	<p>W ocenie projektodawcy, w zakresie odpowiedzialności przepis nie wymaga wdrożenia. Wykonanie nałożonych ustawowo obowiązków m.in. w zakresie raportowania podejrzeń związanych z</p>

						praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu nie może stanowić podstawy do pociągnięcia osoby lub podmiotu realizującego te obowiązki do odpowiedzialności.
97	art. 38	Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne, w tym pracownicy i przedstawiciele podmiotu zobowiązanego, które zgłaszają podejrzenia co do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w ramach swoich struktur wewnętrznych albo jednostce analityki finansowej, były chronione przed narażeniem na groźby lub wrogie działania, w szczególności przed negatywnymi działaniami i dyskryminacją w kontekście zatrudnienia.	T	art. 96	<p>Art. 96. 1. Generalny Inspektor udostępnia dane osobowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) osób fizycznych dokonujących w imieniu instytucji obowiązanej zawiadomień, o których mowa w art. 70 i art. 83 ust. 1, 2) osób zgłaszających podejrzenia prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w ramach struktur wewnętrznych instytucji obowiązanej, 3) osób zgłaszających naruszenia przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, o których mowa w art. 77 ust. 1, 4) pracowników komórki organizacyjnej, o której mowa w art. 8 ust. 2, wykonujących zadania Generalnego Inspektora, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1-2 i 3-5, z wyłączeniem pracowników kierujących tą komórką <p>– wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, gdy jest to konieczne w toku prowadzonego postępowania.</p>	

					2. Dane osobowe udostępnione na podstawie ust. 1, nie mogą być udostępniane innym podmiotom lub osobom za wyjątkiem osób, o których mowa w art. 321 § 1 oraz 156 § 1 i 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, którym mogą być udostępnione na zasadach określonych w tych przepisach.	
98	art. 39 ust. 1	1. Podmioty zobowiązane oraz członkowie ich kadry kierowniczej i ich pracownicy nie ujawniają zainteresowanemu klientowi ani innym osobom trzecim faktu przekazywania w danym momencie, przekazania w przyszłości lub w przeszłości informacji zgodnie z art. 33 lub 34 ani faktu, że jest lub może być prowadzona analiza dotycząca prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.	T	art. 50	Art. 50. 1. Instytucje obowiązane, ich pracownicy oraz inne osoby działające w imieniu i na rzecz instytucji obowiązanych zachowują w tajemnicy, fakt przekazania Generalnemu Inspektorowi lub innym właściwym organom informacji określonych w rozdziale 7 i 8 oraz informacji o prowadzonych analizach dotyczących prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. 2. Obowiązek zachowania w tajemnicy informacji, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy przekazywania informacji pomiędzy: 1) instytucjami obowiązаныmi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem oddziałów instytucji, pkt 2-5, pkt 7-11 oraz pkt 24 i 25, oraz ich oddziałami i jednostkami zależnymi wchodzącymi w skład grupy i stosującymi zasady postępowania określone w procedurze grupowej, w tym oddziałami i jednostkami zależnymi mającymi siedzibę w państwie trzecim; 2) instytucjami obowiązаныmi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14, oraz osobami z państw trzecich, które podlegają wymogom określonym w dyrektywie 2015/849 lub równoważnym i wykonują swoje czynności	

					<p>zawodowe w ramach tej samej osoby prawnej lub w ramach struktury mającej wspólnego właściciela, wspólny zarząd lub wspólną kontrolę zgodności z przepisami z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w skład której wchodzi osoba prawna, w ramach której ta instytucja obowiązana wykonuje swoje czynności zawodowe;</p> <p>3) instytucjami obowiązanymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14, a ich klientami w zakresie informacji przekazywanych w celu zaprzestania przez klienta prowadzenia działalności sprzecznej z prawem lub powstrzymania klienta od podjęcia takiej działalności.</p> <p>4) instytucjami obowiązanymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem oddziałów instytucji kredytowych, pkt 2-5, pkt 7-11 oraz pkt 24 i 25, oraz pomiędzy tymi instytucjami obowiązanymi i ich odpowiednikami mającymi siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, które podlegają wymogom określonym w dyrektywie 2015/849 lub równoważnym oraz stosują właściwe przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej i ochrony danych osobowych, w przypadkach dotyczących tego samego klienta i tej samej transakcji.</p> <p>3. Generalny Inspektor w uzasadnionych przypadkach może zażądać od instytucji obowiązanym, o których mowa ust. 2 pkt 1, zachowania w tajemnicy faktu przekazania Generalnemu Inspektorowi lub innym właściwym organom informacji, na zasadach</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					określonych w rozdziale 9.	
99	art. 39 ust. 2	2. Zakaz ustanowiony w ust. 1 nie obejmuje ujawniania informacji właściwym organom, w tym organom samorządu zawodowego, ani ujawniania do celów egzekwowania prawa.	N			
100	art. 39 ust. 3	3. Zakaz określony w ust. 1 nie uniemożliwia ujawniania informacji pomiędzy instytucjami kredytowymi i finansowymi, ani między tymi instytucjami a ich oddziałami i jednostkami zależnymi z większościowym udziałem tych podmiotów, które to oddziały i jednostki zależne znajdują się w państwach trzecich, pod warunkiem że przedmiotowe oddziały i jednostki zależne w pełni stosują się do strategii i procedur obejmujących całą grupę, łącznie z procedurami dotyczącymi wymiany informacji w obrębie grupy, zgodnie z art. 45, oraz że przedmiotowe strategie i procedury obejmujące całą grupę są zgodne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie.	T	art. 50 ust. 2 pkt 1	2. Obowiązek zachowania w tajemnicy informacji, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy przekazywania informacji pomiędzy: 1) instytucjami obowiązany, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem oddziałów instytucji, pkt 2-5, pkt 7-11 oraz pkt 24 i 25, oraz ich oddziałami i jednostkami zależnymi wchodzącymi w skład grupy i stosującymi zasady postępowania określone w procedurze grupowej, w tym oddziałami i jednostkami zależnymi mającymi siedzibę w państwie trzecim;	
101	art. 39 ust. 4	4. Zakaz określony w ust. 1 nie uniemożliwia ujawniania informacji pomiędzy podmiotami zobowiązanymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a) i b), ani podmiotami z państw trzecich, w których nałożono wymogi równoważne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie, które to podmioty wykonują swoje czynności zawodowe jako pracownicy lub w innym charakterze w ramach tej samej osoby prawnej lub większej struktury, do której należy dana osoba prawna i która ma wspólnego właściciela, wspólny zarząd lub wspólną kontrolę zgodności z przepisami.	T	art. 50 ust. 2 pkt 2	2. Obowiązek zachowania w tajemnicy informacji, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy przekazywania informacji pomiędzy: (...) 2) instytucjami obowiązany, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14, oraz osobami z państw trzecich, które podlegają wymogom określonym w dyrektywie 2015/849 lub równoważnym i wykonują swoje czynności zawodowe w ramach tej samej osoby prawnej lub w ramach struktury mającej wspólnego właściciela, wspólny zarząd lub wspólną kontrolę zgodności z przepisami z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w skład której wchodzi osoba prawna, w ramach której ta instytucja obowiązana wykonuje swoje	

					czynności zawodowe;	
102	art. 39 ust. 5	5. W odniesieniu do podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a) i b), w przypadkach dotyczących tego samego klienta oraz tej samej transakcji obejmującej co najmniej dwa podmioty zobowiązane, zakaz ustanowiony w ust. 1 niniejszego artykułu nie uniemożliwia ujawniania informacji pomiędzy stosownymi podmiotami zobowiązanymi, pod warunkiem że są one z państwa członkowskiego, lub podmiotami w państwie trzecim, w którym nałożono wymogi równoważne z wymogami określonymi w niniejszej dyrektywie, oraz że należą one do tej samej kategorii zawodowej i podlegają obowiązkowi dotyczącemu tajemnicy zawodowej i ochrony danych osobowych.	T	art. 50 ust. 2 pkt 4	2. Obowiązek zachowania w tajemnicy informacji, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy przekazywania informacji pomiędzy: (...) 4) instytucjami obowiązanymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem oddziałów instytucji kredytowych, pkt 2-5, pkt 7-11 oraz pkt 24 i 25, oraz pomiędzy tymi instytucjami obowiązanymi i ich odpowiednikami mającymi siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, które podlegają wymogom określonym w dyrektywie 2015/849 lub równoważnym oraz stosują właściwe przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej i ochrony danych osobowych, w przypadkach dotyczących tego samego klienta i tej samej transakcji.	
103	art. 39 ust. 6	6. Przypadki, w których podmioty zobowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a) i b), starają się odwieść klienta od udziału w nielegalnej działalności, nie stanowią ujawnienia w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu.	T	art. 50 ust. 2 pkt 3	2. Obowiązek zachowania w tajemnicy informacji, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy przekazywania informacji pomiędzy: (...) 3) instytucjami obowiązanymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14, a ich klientami w zakresie informacji przekazywanych w celu zaprzestania przez klienta prowadzenia działalności sprzecznej z prawem lub powstrzymania klienta od podjęcia takiej działalności.	
104	art. 40 ust. 1	1. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane wymóg przechowywania zgodnie z przepisami prawa krajowego następujących dokumentów i informacji, które mogą być wykorzystane przez jednostkę analityki finansowej lub inne właściwe organy do celów zapobiegania	T	art. 45	Art. 45. 1. Instytucje obowiązane przechowują przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zakończono stosunki gospodarcze z danym klientem lub od dnia przeprowadzenia transakcji okazjonalnej: 1) kopie dokumentów i informacje	

		<p>możliwym przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania tych przypadków i prowadzenia dochodzeń w ich sprawie:</p> <p>a) w przypadku należytej staranności wobec klienta - kopii dokumentów i informacji niezbędnych do spełnienia wymogów należytej staranności wobec klienta określonych w rozdziale II, przez okres co najmniej pięciu lat od zakończenia stosunków gospodarczych z danym klientem lub od dnia przeprowadzenia sporadycznej transakcji;</p> <p>b) dowodów potwierdzających transakcje i rejestrów transakcji, obejmujących oryginalne dokumenty lub kopie dopuszczalne w postępowaniach sądowych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi, które to dowody, rejestry i dokumenty są konieczne do identyfikacji transakcji, przez okres pięciu lat od zakończenia stosunków gospodarczych z danym klientem lub od dnia przeprowadzenia sporadycznej transakcji.</p> <p>Po upływie tego okresu zatrzymywania, o którym mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie zapewniają by podmioty zobowiązane usuwały dane osobowe, chyba że prawo krajowe przewiduje inaczej, określając okoliczności, w jakich podmioty zobowiązane mogą dalej zatrzymywać dane lub mają obowiązek ich dalszego zatrzymywania. Państwa członkowskie mogą zezwolić na dalsze zatrzymywanie danych lub wymagać takiego dalszego ich zatrzymywania po dokonaniu gruntownej oceny konieczności i proporcjonalności takiego dalszego zatrzymania i tylko wtedy, gdy stwierdzono, że jest to konieczne do celów zapobiegania przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania takich przypadków lub prowadzenia dochodzeń w ich sprawie. Taki okres dalszego zatrzymania nie może</p>		<p>uzyskane w wyniku stosowania środków bezpieczeństwa finansowego;</p> <p>2) dowody potwierdzające przeprowadzone transakcje i ewidencje transakcji, obejmujące oryginalne dokumenty lub kopie dokumentów, konieczne do identyfikacji transakcji.</p> <p>2. Instytucje obowiązane przechowują wyniki analiz, o których mowa w art. 38 ust. 3, przez okres 5 lat, licząc od dnia ich przeprowadzenia.</p> <p>3. Przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Generalny Inspektor może zażądać przechowywania dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i 2, przez okres nie dłuższy niż 5 lat, licząc od upływu okresu, o którym mowa w ust. 1 i 2, jeżeli jest to konieczne w celu przeciwdziałania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu.</p> <p>4. W przypadku likwidacji, połączenia, podziału lub przekształcenia instytucji obowiązanej, do przechowywania dokumentacji stosuje się przepisy art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.</p>	
--	--	---	--	---	--

		przekroczyć kolejnych pięciu lat.				
105	art. 40 ust. 2	2. W przypadku gdy w dniu 25 czerwca 2015 r. w państwie członkowskim toczy się postępowanie sądowe dotyczące zapobiegania podejrzanym przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania takich przypadków, prowadzenia w ich sprawie dochodzeń lub ich ścigania, a podmiot zobowiązany posiada informacje lub dokumenty związane z tym toczącym się postępowaniem, takie informacje lub dokumenty mogą być zatrzymane przez dany podmiot zobowiązany zgodnie z przepisami prawa krajowego przez okres pięciu lat od dnia 25 czerwca 2015 r. Państwa członkowskie mogą - bez uszczerbku dla krajowych przepisów prawa karnego dotyczących dowodów, mających zastosowanie do trwających dochodzeń i postępowań sądowych - zezwolić na zatrzymywanie takich informacji lub dokumentów na dalszy okres pięciu lat lub wymagać takiego zatrzymywania, w przypadku gdy stwierdzono, że takie dalsze zatrzymanie jest konieczne i proporcjonalne do zapobiegania podejrzanym przypadkom prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, wykrywania takich przypadków, prowadzenia w ich sprawie dochodzeń lub ich ścigania.	N			Zastosowanie znajdują przepisu obecnie obowiązującej ustawy dotyczące przechowywania informacji.
106	art. 41	1. Do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszej dyrektywy stosuje się dyrektywę 95/46/WE, transponowaną do prawa krajowego. Do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszej dyrektywy prowadzonego przez Komisję lub europejskie urzędy nadzoru stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady. 2. Dane osobowe mogą być przetwarzane przez podmioty zobowiązane na podstawie niniejszej dyrektywy wyłącznie do celów zapobiegania praniu	N			

	<p>pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z art. 1, i nie mogą być dalej przetwarzane w sposób niezgodny z tymi celami. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszej dyrektywy do jakichkolwiek innych celów, takich jak cele handlowe, jest zabronione.</p> <p>3. Przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przed przeprowadzeniem sporadycznej transakcji podmioty zobowiązane dostarczają nowym klientom informacje wymagane na podstawie art. 10 dyrektywy 95/46/WE. Informacje te obejmują w szczególności ogólne powiadomienie o obowiązkach prawnych spoczywających na podmiotach zobowiązanych na mocy niniejszej dyrektywy w zakresie przetwarzania danych osobowych do celów zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z art. 1 niniejszej dyrektywy.</p> <p>4. W zastosowaniu zakazu ujawniania informacji ustanowionego w art. 39 ust. 1 państwa członkowskie przyjmują środki ustawodawcze ograniczające, w całości lub w części, prawo dostępu osoby, której dane dotyczą, do jej danych osobowych w zakresie, w jakim takie częściowe lub pełne ograniczenie stanowi konieczny i proporcjonalny środek w demokratycznym społeczeństwie, z należyтым uwzględnieniem uzasadnionych interesów danej osoby aby:</p> <p>a) umożliwić podmiotowi zobowiązanemu lub właściwemu organowi krajowemu właściwe wypełnienie ich zadań do celów niniejszej dyrektywy; lub</p> <p>b) uniknąć utrudniania urzędowych lub prawnych postępowań, analiz, dochodzeń i procedur do celów niniejszej dyrektywy oraz aby zapewnić, by zapobieganie przypadkom prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, wykrywanie takich</p>				
--	---	--	--	--	--

		przypadków oraz prowadzenie dochodzeń w ich sprawie nie były narażone na szwank.				
107	art. 42	Państwa członkowskie nakładają na swoje podmioty zobowiązane wymóg posiadania systemów umożliwiających im udzielanie pełnych i szybkich odpowiedzi na zapytania jednostki analityki finansowej lub innych organów wystosowane zgodnie z ich prawem krajowym, dotyczące tego, czy podmioty te utrzymują lub utrzymywały w ciągu pięciu lat przed otrzymaniem zapytania stosunki gospodarcze z określonymi osobami, oraz dotyczące charakteru tych stosunków, z wykorzystaniem bezpiecznych kanałów oraz w sposób zapewniający pełną poufność zapytań.	T	art. 73	<p>Art. 73. 1. Na żądanie Generalnego Inspektora instytucja obowiązana niezwłocznie przekazuje lub udostępnia posiadane informacje lub dokumenty, w tym dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanych klientów; 2) przeprowadzonych transakcji, w zakresie określonym w art. 69 ust. 8; 3) wskazanych wartości majątkowych, w zakresie określonym w art. 70 ust. 3 pkt 3; 4) stosowania środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4; 5) adresów IP, z których następowało połączenie z systemem teleinformatycznym instytucji obowiązanej oraz czasów połączeń z tym systemem. <p>2. Instytucja obowiązana, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 13, na żądanie Generalnego Inspektora przekazuje również informacje i dokumenty w zakresie innych czynności notarialnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 13.</p> <p>3. Generalny Inspektor w żądaniu, o którym mowa w ust. 1 i 2, może wskazać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) termin oraz formę przekazania lub udostępnienia informacji lub dokumentów; 2) zakres informacji oraz termin do ich pozyskania przez instytucję obowiązaną w związku ze stosowaniem środka bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4, lub w związku z określonymi transakcjami okazjonalnymi. <p>4. Informacje i dokumenty, o których mowa w</p>	

					ust. 1 i 2, są przekazywane i udostępniane nieodpłatnie.	
108	art. 43	Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszej dyrektywy do celów zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, zgodnie z art. 1, uznaje się za działania leżące w interesie publicznym zgodnie z dyrektywą 95/46/WE.	N			
109	art. 44	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby - na potrzeby udziału w przygotowaniu ocen ryzyka zgodnie z art. 7 - były zdolne do prowadzenia przeglądów skuteczności swoich systemów zwalczania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu poprzez prowadzenie kompleksowych statystyk dotyczących kwestii związanych ze skutecznością takich systemów.</p> <p>2. Statystyki, o których mowa w ust. 1, obejmują następujące dane:</p> <p>a) dane określające wielkość i znaczenie poszczególnych sektorów objętych zakresem niniejszej dyrektywy, w tym szeregu podmiotów i osób, a także znaczenie gospodarcze każdego sektora;</p> <p>b) dane pozwalające zmierzyć etapy zgłaszania, dochodzenia i postępowania sądowego w ramach krajowego systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym liczbę zgłoszeń o podejrzanym transakcjach przedstawionych jednostce analityki finansowej, działania następcze podjęte w związku z tymi zgłoszeniami oraz, w skali roku, liczbę spraw, w których przeprowadzono dochodzenie, liczbę osób ściganych i osób skazanych za przestępstwa polegające na praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu, rodzaje przestępstw źródłowych, o ile takie informacje są dostępne, oraz wartość w euro zamrożonego, zajętego lub skonfiskowanego mienia;</p> <p>c) o ile są dostępne, dane określające liczbę i odsetek zgłoszeń, w wyniku których podjęto dalsze</p>	T	art. 11	<p>Art. 11. 1. Generalny Inspektor przedstawia Prezesowi Rady Ministrów, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw finansów publicznych, roczne sprawozdanie ze swojej działalności w ciągu 3 miesięcy od zakończenia roku, za który składane jest sprawozdanie.</p> <p>2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:</p> <p>1) informacje o poszczególnych kategoriach instytucji obowiązanych i znaczeniu gospodarczym sektorów rynku, do których należą, według stanu na 31 grudnia tego roku, za które składane jest sprawozdanie;</p> <p>2) liczbę przekazanych przez instytucje obowiązane informacji w trybie przewidzianym w ustawie;</p> <p>3) liczbę przekazanych przez jednostki współpracujące informacji w trybie przewidzianym w ustawie;</p> <p>4) opis działań podjętych przez Generalnego Inspektora na podstawie przekazanych informacji, o których mowa w pkt 2 i 3;</p> <p>5) liczbę postępowań karnych wszczętych i zakończonych w sprawach dotyczących prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;</p> <p>6) liczbę osób, którym przedstawiono zarzut prania pieniędzy lub finansowania</p>	

	<p>dochodzenie, wraz ze sprawozdaniem rocznym dla podmiotów zobowiązanych opisującym szczegółowo przydatność przedstawionych przez nie zgłoszeń oraz działania podjęte w ich następstwie;</p> <p>d) dane dotyczące liczby transgranicznych wniosków o udzielenie informacji, które zostały złożone, otrzymane, odrzucone oraz częściowo lub w całości rozpatrzone przez jednostkę analityki finansowej.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają publikację skonsolidowanego zestawienia swoich sprawozdań statystycznych.</p> <p>4. Państwa członkowskie przekazują Komisji statystyki, o których mowa w ust. 2.</p>		<p>terroryzmu;</p> <p>7) liczbę osób prawomocnie skazanych za pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu;</p> <p>8) rodzaje przestępstw bazowych, o których mowa w art. 1 lit. e Konwencji Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2008 r. poz. 1028), do których odnoszą się informacje z pkt 5-7;</p> <p>9) określenie wartości majątkowych, w stosunku do których dokonano zamrożenia, wstrzymania transakcji i blokady lub orzeczono zajęcie, zabezpieczenie majątkowe lub przepadek;</p> <p>10) dane statystyczne dotyczące informacji od instytucji obowiązanych i jednostek współpracujących, przekazanych przez Generalnego Inspektora do prokuratury i innych organów oraz jednostek administracji publicznej, w trybie przewidzianym w ustawie;</p> <p>11) dane statystyczne dotyczące informacji, o których mowa w pkt 10, w wyniku których prokurator, inny organ lub jednostka administracji publicznej podjęła dalsze czynności, w tym dotyczących przekazania innemu organowi lub jednostce administracji publicznej, a w przypadku czynności podjętych przez prokuratora – wszczęcia postępowania przygotowawczego, postawienia zarzutów popełnienia przestępstwa, dokonania blokady rachunku albo wstrzymania transakcji, wydania postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym;</p> <p>12) liczbę transgranicznych wniosków o udzielenie informacji, które zostały przekazane</p>	
--	--	--	--	--

					<p>przez zagraniczne jednostki analityki finansowej rozpatrzone przez Generalnego Inspektora;</p> <p>13) liczbę kontroli instytucji obowiązanych przeprowadzonych na podstawie przepisów ustawy;</p> <p>14) informację o karach administracyjnych nałożonych na instytucje obowiązane na podstawie przepisów ustawy;</p> <p>15) informację o działalności Komitetu Bezpieczeństwa Finansowego.</p> <p>3. Minister Sprawiedliwości przekazuje Generalnemu Inspektorowi informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 5-9, w terminie 1 miesiąca od zakończenia roku, za który przekazywane są informacje.</p> <p>4. Podmioty, o których mowa w art. 124 ust. 2, w zakresie swoich właściwości przekazują Generalnemu Inspektorowi informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w terminie 1 miesiąca od zakończenia roku, za który przekazywane są informacje.</p> <p>5. Podmioty, o których mowa w art. 99, przekazują Generalnemu Inspektorowi informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 11, w terminie 1 miesiąca od zakończenia roku, za który przekazywane są informacje.</p> <p>6. Podmioty, o których mowa w ust. 3-5, przekazują informacje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w trybie i formie uzgodnionej z Generalnym Inspektorem.</p> <p>7. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, po przekazaniu Prezesowi Rady Ministrów, Generalny Inspektor udostępnia na stronie Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					finansów publicznych.	
110	art. 45 ust. 1	1. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane będące częścią grupy wymóg wdrożenia strategii i procedur obejmujących całą grupę, w tym strategii w zakresie ochrony danych oraz strategii i procedur dotyczących wymiany informacji w obrębie grupy do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy i zwalczania finansowania terroryzmu. Przedmiotowe strategie i procedury wdraża się skutecznie na szczeblu oddziałów i jednostek zależnych z większościowym udziałem tych podmiotów w państwach członkowskich i w państwach trzecich.	T	art. 47 ust. 1 i 2	Art. 47. 1. Instytucje obowiązane wchodzące w skład grupy oraz ich oddziały i jednostki zależne z większościowym udziałem tych instytucji mające siedzibę w państwie trzecim wprowadzają grupową procedurę w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu, zwaną dalej „procedurą grupową”. 2. Procedura grupowa określa zasady postępowania stosowane w grupie, w celu wykonania ciężących na grupie oraz wchodzących w jej skład podmiotach obowiązków określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, dotyczące zasad wymiany i ochrony informacji przekazywanych na potrzeby wykonywania obowiązków z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu pomiędzy poszczególnymi podmiotami wchodzącymi w skład grupy.	
111	art. 45 ust. 2	2. Państwa członkowskie wymagają, aby podmioty zobowiązane zarządzające zakładami w innym państwie członkowskim zapewniały przestrzeganie przez te zakłady przepisów krajowych tego innego państwa członkowskiego transponujących niniejszą dyrektywę.	N			
112	art. 45 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, by - w przypadkach gdy podmioty zobowiązane posiadają oddziały lub jednostki zależne z większościowym udziałem tych podmiotów znajdujące się w państwach trzecich, w których minimalne wymogi dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy i zwalczania	T	art. 47 ust. 3	3. W przypadku gdy wymogi obowiązujące w państwie trzecim w zakresie przeciwdziałania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu są mniej rygorystyczne niż wynikające z niniejszej ustawy instytucje obowiązane wymagają stosowania przepisów niniejszej ustawy,	

		finansowania terroryzmu są mniej surowe niż wymogi w danym państwie członkowskim - odnośne oddziały i jednostki zależne z większościowym udziałem tych podmiotów znajdujące się w danym państwie trzecim wdrażały wymogi danego państwa członkowskiego, w tym odnośnie do ochrony danych, w zakresie, w jakim pozwalają na to przepisy krajowe danego państwa trzeciego.			również dotyczące ochrony danych osobowych, przez ich oddziały i jednostki zależne z większościowym udziałem tych instytucji mające siedzibę w państwie trzecim, w zakresie w jakim pozwalają na to przepisy tego państwa.	
113	art. 45 ust. 4	4. Państwa członkowskie i europejskie urzędy nadzoru informują się wzajemnie o przypadkach, w których przepisy państwa trzeciego nie pozwalają na wdrożenie strategii i procedur wymaganych na mocy ust. 1. W takich przypadkach możliwe jest podjęcie skoordynowanych działań w celu znalezienia rozwiązania.	T	art. 47 ust. 5	5. Generalny Inspektor informuje europejskie organy nadzoru oraz właściwe organy państw członkowskich o przypadkach, gdy przepisy państwa trzeciego nie pozwalają na wdrożenie procedury grupowej.	
114	art. 45 ust. 5	5. Państwa członkowskie wymagają, by - w przypadku gdy przepisy państwa trzeciego nie pozwalają na wdrożenie strategii i procedur wymaganych na mocy ust. 1 - podmioty zobowiązane zapewniały zastosowanie przez oddziały i jednostki zależne z większościowym udziałem tych podmiotów znajdujące się w danym państwie trzecim, dodatkowych środków w celu skutecznego przeciwdziałania ryzyku prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, oraz informowały właściwe organy swojego państwa członkowskiego pochodzenia. Jeżeli przedmiotowe dodatkowe środki nie są wystarczające, właściwe organy w państwie członkowskim pochodzenia prowadzą dodatkowe czynności nadzorcze, w tym wymagając, by grupa nie nawiązywała stosunków gospodarczych lub by je zakończyła, oraz by nie podejmowała transakcji i, w razie potrzeby, zwracając się do grupy z żądaniem zamknięcia jej operacji w danym państwie trzecim.	T	art. 47 ust. 4	4. W przypadku gdy przepisy państwa trzeciego nie pozwalają na wdrożenie procedury grupowej w oddziałach instytucji obowiązanych i jednostkach zależnych z większościowym udziałem instytucji obowiązanych mających siedzibę w państwie trzecim instytucje obowiązane zapewniają stosowanie przez te oddziały i jednostki zależne dodatkowych środków w celu skutecznego przeciwdziałania ryzyku prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu i informują o tym Generalnego Inspektora. Jeżeli zastosowane dodatkowe środki okażą się niewystarczające do skutecznego przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowania terroryzmu Generalny Inspektor przeprowadza kontrolę w instytucji obowiązanej i zakazuje nawiązywania stosunków gospodarczych lub nakazuje ich zakończenie, jak również zakazuje przeprowadzania transakcji, a w razie potrzeby	

					nakazuje zakończenie działalności w państwie trzecim.	
115	art. 45 ust. 6	6. Europejskie urzędy nadzoru opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych określających rodzaje dodatkowych środków, o których mowa w ust. 5, oraz minimalny zakres działań, które powinny podjąć instytucje kredytowe i finansowe, w przypadkach gdy przepisy danego państwa trzeciego nie pozwalają na wdrożenie środków wymaganych w ust. 1 i 3.	N			
116	art. 45 ust. 7	7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 10-14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.	N			
117	art. 45 ust. 8	8. Państwa członkowskie zapewniają, by wymiana informacji w obrębie grupy była dozwolona. Informacje na temat podejrzeń, że określone środki finansowe są dochodami pochodzącymi z działalności przestępczej lub są powiązane z finansowaniem terroryzmu, zgłaszanych jednostce analityki finansowej, są przedmiotem wymiany w obrębie grupy, chyba że dana jednostka analityki finansowej zaleci inaczej.	T	art. 50 ust. 2	2. Obowiązek zachowania w tajemnicy informacji, o których mowa w ust. 1, nie dotyczy przekazywania informacji pomiędzy: 1) instytucjami obowiązanyymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem oddziałów instytucji, pkt 2-5, pkt 7-11 oraz pkt 24 i 25, oraz ich oddziałami i jednostkami zależnymi wchodzącymi w skład grupy i stosującymi zasady postępowania określone w procedurze grupowej, w tym oddziałami i jednostkami zależnymi mającymi siedzibę w państwie trzecim;	
118	art. 45 ust. 9	9. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby emitenci pieniądza elektronicznego zdefiniowani w art. 2 pkt 3 dyrektywy 2009/110/WG oraz dostawcy usług płatniczych, zdefiniowani w art. 4 pkt 9 dyrektywy 2007/64/WE, mający na terytorium tych państw siedzibę w postaci innej niż oddział oraz posiadający	N			Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie do projektu przepisów

		siedzibę zarządu w innym państwie członkowskim, wyznaczyli na ich terytorium centralny punkt kontaktowy w celu zapewnienia - w imieniu instytucji wyznaczającej - przestrzegania przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz ułatwienia właściwym organom nadzorowania, w tym poprzez przedstawianie właściwym organom na żądanie dokumentów i informacji.				wprowadzających do krajowego porządku prawnego art. 45 ust. 9 Dyrektywy 2015/849 zawierający opcję narodową do nałożenia przez państwa członkowskie na emitentów pieniądza elektronicznego oraz dostawców usług płatniczych działających na terytorium danego państwa członkowskiego w formie innej niż oddział oraz posiadających siedzibę zarządu w innym państwie członkowskim obowiązku ustanowienia centralnego punktu kontaktowego.
--	--	--	--	--	--	---

						<p>Zgodnie z art. 45 ust. 9 Dyrektywy 2015/849 celem wyznaczenia centralnego punktu kontaktowy jest zapewnienie – w imieniu ustanawiającej instytucji – przestrzegania przepisów w zakresie przeciwdziałani a praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu oraz ułatwienie sprawowania nadzory właściwym organom państwa. Ze względu na konieczność zapewnienia spójnego podejścia na poziomie Unii Europejskiej oraz uniknięcia stanu</p>
--	--	--	--	--	--	---

						<p>niepewności prawnej art. 45 ust. 10 Dyrektywy 2015/849 nakłada na Europejskie Organy Nadzoru obowiązek opracowania oraz przedłożenia Komisji Europejskiej regulacyjnych standardów technicznych określających okoliczności, w których wyznaczenie centralnych punktów kontaktowych byłoby wskazane oraz funkcji, jakie punkty te powinny pełnić. W chwili opracowywania projektu Komisja Europejska nie</p>
--	--	--	--	--	--	--

						<p>przyjęła ww. regulacyjnych standardów technicznych. W związku z powyższym, uznając zasadność wdrożenia do krajowego porządku prawnego art. 45 ust. 9 Dyrektywy 2015/849 przy jednoczesnym uwzględnieniu postulatu pewności prawa, w ocenie projektodawcy ze względu na zakres podmiotowy instytucji objętych obowiązkiem, racjonalnym będzie dokonanie stosowanych zmian w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o</p>
--	--	--	--	--	--	--

						usługach płatniczych po przyjęciu przez Komisję Europejską ww. regulacyjnych standardów technicznych.
119	art. 45 ust. 10	10. Europejskie urzędy nadzoru opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych dotyczące kryteriów ustalania okoliczności, w których stosowne jest wyznaczenie centralnego punktu kontaktowego zgodnie z ust. 9, oraz funkcji, jakie powinny pełnić centralne punkty kontaktowe. Europejskie urzędy nadzoru przedłożą Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 26 czerwca 2017 r.	N			
120	art. 45 ust. 11	11. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 10 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 10-14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010.	N			
121	art. 46 ust. 1	1. Państwa członkowskie nakładają na podmioty zobowiązane wymóg podjęcia środków proporcjonalnych do ich ryzyka, charakteru i wielkości, które to środki mają na celu upowszechnianie wśród pracowników tych podmiotów wiedzy o przepisach przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, w tym o stosownych wymogach dotyczących ochrony danych. Środki te obejmują udział pracowników w specjalnych ciągłych programach szkoleniowych mających pomóc im w identyfikowaniu operacji mogących mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem	T	art. 48	Art. 48. 1. Instytucje obowiązane zapewniają udział osób, wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w stałych programach szkoleniowych dotyczących realizacji tych obowiązków. Zakres programów szkoleniowych powinien uwzględniać charakter, rodzaj i rozmiar działalności prowadzonej przez instytucję obowiązaną. 2. Do instytucji obowiązanych będących osobami fizycznymi prowadzącymi działalność gospodarczą ust. 1 stosuje się odpowiednio.	

		<p>terroryzmu oraz zalecić im sposób postępowania w takich przypadkach.</p> <p>W przypadku gdy osoba fizyczna należąca do dowolnej z kategorii wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 3 wykonuje czynności zawodowe jako pracownik osoby prawnej, obowiązki przewidziane w niniejszej sekcji mają zastosowanie do tej osoby prawnej, a nie do danej osoby fizycznej.</p>				
122	art. 46 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty zobowiązane miały dostęp do aktualnych informacji na temat praktyk stosowanych przez osoby zajmujące się praniem pieniędzy i osoby finansujące terroryzm oraz na temat wskazówek ułatwiających rozpoznawanie podejrzanych transakcji.</p>	T	art. 8 ust. 1 pkt 11	<p>1. Do zadań Generalnego Inspektora należy przetwarzanie informacji w trybie określonym w ustawie oraz podejmowanie działań w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w szczególności:</p> <p>(...)</p> <p>11) udostępnianie wiedzy i informacji z zakresu przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu na stronie podmiotowej Generalnego Inspektora;</p> <p>(...)</p>	
123	art. 46 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają - o ile jest to wykonalne - terminowe udzielanie podmiotom zobowiązanym informacji zwrotnych o skuteczności zgłoszeń dotyczących podejrzenia przypadków prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz o działaniach następczych wobec tych zgłoszeń.</p>	T	art. 97	<p>Art. 97. 1. Jeżeli uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu wynika z posiadanych przez Generalnego Inspektora informacji, ich przetworzenia lub analizy, Generalny Inspektor przekazuje właściwemu prokuratorowi zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wraz z informacjami lub dokumentami uzasadniającymi to podejrzenie.</p> <p>2. Jeżeli podstawą zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, była:</p> <p>1) informacja lub zawiadomienie, o którym mowa w art. 70 i art. 83 ust. 1,</p> <p>2) powiadomienie, o którym mowa w art. 80 ust. 1,</p> <p>– Generalny Inspektor, nie później niż w</p>	

					terminie 90 dni od przekazania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, informuje o tym fakcie instytucję obowiązaną lub jednostkę współpracującą, która przekazała informacje będące podstawą tego zawiadomienia.	
124	art. 46 ust. 4	4. Państwa członkowskie wymagają, by - w stosownych przypadkach - podmioty zobowiązane wyznaczały członka organu zarządzającego odpowiedzialnego za wdrażanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy.	T	art. 51 ust. 2	2. W przypadku instytucji obowiązanej, w której działa zarząd lub inny organ zarządzający, wyznacza się spośród członków tego organu, osobę odpowiedzialną za wykonanie obowiązków określonych w ustawie.	
125	art. 47	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby kantory wymiany walut i biura realizujące czeki oraz podmioty świadczące usługi na rzecz trustów lub spółek podlegały obowiązkowi rejestracji lub uzyskania zezwolenia, a podmioty świadczące usługi w zakresie gier hazardowych były regulowane. 2. Państwa członkowskie zobowiązują właściwe organy do zapewnienia, by osoby, które zajmują stanowiska kierownicze w podmiotach określonych w ust. 1 lub są beneficjentami rzeczywistymi tych podmiotów, były osobami spełniającymi wymogi dotyczące kompetencji i reputacji. 3. W odniesieniu do podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a), b) i d), państwa członkowskie zapewniają podejmowanie przez właściwe organy niezbędnych środków w celu zapobiegania sytuacjom, w których osoby karane za przestępstwa istotne w tym kontekście lub ich wspólnicy zajmują stanowiska kierownicze w tych podmiotach zobowiązanych lub są ich beneficjentami rzeczywistymi.	N			Instytucjami obowiązany wskazanymi w art. 2 ust. 1 pkt 7 (przedsiębiorcy świadczący usługi na rzecz spółek i trustów) są wyłącznie przedsiębiorcy, a więc podmioty podlegające obowiązkowi wpisu do odpowiedniego rejestru. Ponadto, w zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca

						2002 r. – Prawo dewizowe działalność kantorowa jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.
126	art. 48 ust. 1	1. Państwa członkowskie zobowiązują właściwe organy do skutecznego monitorowania i podejmowania niezbędnych środków służących zapewnieniu przestrzegania niniejszej dyrektywy.	T	art. 124 ust. 1	<p>Art. 124. 1. Generalny Inspektor sprawuje kontrolę wypełniania przez instytucje obowiązane obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zwanej dalej "kontrolą".</p> <p>2. W ramach sprawowanego nadzoru lub kontroli, na zasadach określonych w przepisach odrębnych, kontrolę mogą przeprowadzać :</p> <p>1) Prezes NBP – w odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność kantorową w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe;</p> <p>2) Komisja Nadzoru Finansowego- w przypadku instytucji przez nią nadzorowanych ;</p> <p>3) Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa – w odniesieniu do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych;</p> <p>4) prezesi sądów apelacyjnych – w odniesieniu do notariuszy;</p> <p>5) wojewodowie lub starostowie – w</p>	

					odniesieniu do stowarzyszeń; 6) naczelnicy urzędów celno-skarbowych.	
127	art. 48 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez właściwe organy odpowiednich uprawnień, łącznie z uprawnieniem do nakazania przedstawienia wszelkich informacji istotnych dla monitorowania zgodności z przepisami i przeprowadzania kontroli, oraz dysponowanie przez nie adekwatnymi zasobami finansowymi, ludzkimi i technicznymi do wykonywania ich zadań. Państwa członkowskie zapewniają, aby personel tych organów zachowywał wysokie standardy zawodowe, w tym standardy w zakresie poufności i ochrony danych, cechował się wysoką etyką zawodową oraz odpowiednimi kwalifikacjami.	T	art. 131 ust. 1	Art. 131. 1. Kontrolowana instytucja obowiązana ma obowiązek zapewnić kontrolerowi warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzania kontroli, a w szczególności w wyznaczonym terminie przedstawić żądane dokumenty i materiały, zapewnić terminowe udzielanie informacji, udostępnić w niezbędnym zakresie środki łączności, a także inne urządzenia techniczne, umożliwić sporządzanie kopii, szkiców filmowania fotografowania, dokonywania nagrań dźwiękowych oraz przedłożyć urzędowe tłumaczenia na język polski dokumentów mających znaczenia dla kontroli, sporządzonych w języku obcym.	
128	art. 48 ust. 3	3. W przypadku instytucji kredytowych i finansowych oraz podmiotów świadczących usługi w zakresie gier hazardowych, właściwe organy posiadają zwiększone uprawnienia nadzorcze.	N			Upewnienia nadzorcze właściwych organów wynikają odpowiednio z przepisów ustawy o podmioty prowadzące działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych, gier w karty i gier na

						automatach w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych oraz ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.
129	art. 48 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy państwa członkowskiego, w którym dany podmiot zobowiązany zarządza zakładami, nadzorowały przestrzeganie przez te zakłady krajowych przepisów danego państwa członkowskiego transponujących niniejszą dyrektywę. W przypadku zakładów, o których mowa w art. 45 ust. 9, taki nadzór może obejmować podejmowanie stosownych i proporcjonalnych środków w celu zaradzenia poważnym uchybieniom wymagającym natychmiastowych działań naprawczych. Środki te mają charakter tymczasowy i zaprzestaje się ich stosowania, gdy stwierdzonym uchybieniem zaradzi się, w tym z pomocą właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia podmiotu zobowiązanego lub przy współpracy tych organów, zgodnie z art. 45 ust. 2.	N			
130	art. 48 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają współpracę właściwych organów państwa członkowskiego, w którym podmiot zobowiązany zarządza zakładami, z właściwymi organami państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba zarządu podmiotu	T	art. 110	Art. 110. Generalny Inspektor w ramach współpracy z właściwymi organami innych państw, zagranicznymi instytucjami i międzynarodowymi organizacjami zajmującymi się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub	

		zobowiązanego, w celu zapewnienia skutecznego nadzoru nad przestrzeganiem wymogów niniejszej dyrektywy.			finansowaniu terroryzmu oraz europejskimi urzędami nadzoru może udostępniać oraz pozyskiwać informacje. W celu realizacji współpracy Generalny Inspektor może zawierać porozumienia, w których określi tryb i warunki techniczne na jakich udostępniania się lub pozyskuje informacje.	
131	art. 48 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają, aby podczas stosowania do nadzoru podejścia opartego na analizie ryzyka właściwe organy: a) wyraźnie rozumiały ryzyko związane z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu obecne w ich państwie członkowskim; b) posiadały dostęp na miejscu i zdalnie do wszystkich stosownych informacji dotyczących szczególnych form ryzyka na szczeblu krajowym i międzynarodowym związanych z klientami, produktami i usługami podmiotów zobowiązanych; oraz c) uzależniały częstotliwość i intensywność nadzoru na miejscu i zdalnego od profilu ryzyka podmiotów zobowiązanych oraz od ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu w tym państwie członkowskim.	T	art. 125 ust. 1 i 2	Art. 125. 1. Kontrola jest przeprowadzana na podstawie rocznych planów kontroli zawierających w szczególności wykaz podmiotów podlegających kontroli, zakres kontroli oraz uzasadnienie przeprowadzenia kontroli. 2. Przy opracowaniu planów kontroli bierze się pod uwagę ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w szczególności określone w krajowej ocenie ryzyka oraz w sprawozdaniu Komisji Europejskiej z ponadnarodowej oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.	
132	art. 48 ust. 7	7. Ocena profilu ryzyka podmiotów zobowiązanych pod kątem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, w tym ryzyka nieprzestrzegania przepisów, podlega przeglądowi zarówno okresowemu, jak i w przypadku istotnych wydarzeń lub zmian w zarządzaniu nimi i ich działalności.	T	art. 125 ust. 1 i 2	Art. 125. 1. Kontrola jest przeprowadzana na podstawie rocznych planów kontroli zawierających w szczególności wykaz podmiotów podlegających kontroli, zakres kontroli oraz uzasadnienie przeprowadzenia kontroli. 2. Przy opracowaniu planów kontroli bierze się pod uwagę ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w szczególności określone w krajowej ocenie	

					ryzyka oraz w sprawozdaniu Komisji Europejskiej z ponadnarodowej oceny ryzyka prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.	
133	art. 48 ust. 8	8. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnienie przez właściwe organy stopnia swobody decyzyjnej, na jaki zezwolono danemu podmiotowi zobowiązanemu, oraz dokonywanie przez nie stosownego przeglądu ocen ryzyka stanowiących podstawę przedmiotowej swobody decyzyjnej, a także adekwatności i wdrażania wewnętrznych strategii, kontroli i procedur tego podmiotu.	N			
134	art. 48 ust. 9	9. W przypadku podmiotów zobowiązanych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a), b) i d), państwa członkowskie mogą zezwolić, aby zadania określone w ust. 1 niniejszego artykułu wykonywane były przez organy samorządu zawodowego, pod warunkiem że te organy samorządu zawodowego spełniają wymogi ust. 2 niniejszego artykułu.	N			
135	art. 48 ust. 10	10. Do dnia 26 czerwca 2017 r. europejskie urzędy nadzoru wydają wytyczne skierowane do właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 dotyczące cech podejścia do nadzoru z uwzględnieniem ryzyka oraz kroków, jakie należy podjąć przy prowadzeniu nadzoru z uwzględnieniem ryzyka. Przedmiotem szczególnej uwagi są charakter i wielkość działalności gospodarczej, a w przypadkach, w których jest to właściwe i proporcjonalne, określa się środki szczególne.	N			
136	art. 49	Państwa członkowskie zapewniają, by decydenci polityczni, jednostki analityki finansowej, organy nadzoru i inne właściwe organy biorące udział w przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i zwalczaniu finansowania terroryzmu posiadali skuteczne	N			Przepis o charakterze ogólnym, deklaratoryjny m.

		mechanizmy umożliwiające im współpracę i koordynację działań na szczeblu krajowym w zakresie opracowywania i wdrażania strategii oraz działań mających na celu zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, również z myślą o wypełnieniu ich obowiązku na mocy art. 7.				Konkretyzacja jego poszczególnych założeń znajduje odbicie we właściwych przepisach materialnych.
137	art. 50	Właściwe organy przekazują europejskim urzędom nadzoru wszelkie informacje niezbędne do wykonywania przez nie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.	T	art. 110	Art. 110. Generalny Inspektor w ramach współpracy z właściwymi organami innych państw, zagranicznymi instytucjami i międzynarodowymi organizacjami zajmującymi się przeciwdziałaniem praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu oraz europejskimi urzędami nadzoru może udostępniać oraz pozyskiwać informacje. W celu realizacji współpracy Generalny Inspektor może zawierać porozumienia, w których określi tryb i warunki techniczne na jakich udostępniania się lub pozyskuje informacje.	
138	art. 51	Komisja może udzielić wszelkiej pomocy, jaka może być potrzebna do ułatwienia koordynacji działań, w tym wymiany informacji między jednostkami analityki finansowej w obrębie Unii. Komisja może regularnie zwoływać posiedzenia unijnej platformy jednostek analityki finansowej złożonej z przedstawicieli tych jednostek z państw członkowskich w celu ułatwienia współpracy między takimi jednostkami, wymiany poglądów oraz udzielania porad w kwestiach wykonawczych istotnych dla jednostek analityki finansowej oraz podmiotów dokonujących zgłoszeń oraz w kwestiach dotyczących współpracy, takich jak skuteczna współpraca jednostek analityki finansowej, identyfikowanie podejrzanych transakcji mających	N			

		wymiar transgraniczny, standaryzacja formatów zgłoszeń za pomocą sieci FIU.net lub jej następcy, wspólna analiza przypadków transgranicznych, określenie tendencji i czynników istotnych dla oceny ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu na szczeblu krajowym i ponadnarodowym.				
139	art. 52	Państwa członkowskie zapewniają jak najszerszą współpracę między jednostkami analityki finansowej, bez względu na ich status organizacyjny.	T	art. 104	Art. 104. 1. Generalny Inspektor udostępnia, na wniosek lub z urzędu, zagranicznym jednostkom analityki finansowej oraz pozyskuje od tych jednostek informacje związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, w tym informacje o czynach zabronionych, z których mogą pochodzić wartości majątkowe. 2. Udostępnienie informacji, o których mowa w ust. 1, następuje w celu ich wykorzystania przy wykonywaniu zadań właściwych jednostkom analityki finansowej, określonych w dyrektywie 2015/849, przepisach krajowych wydanych na jej podstawie lub w przepisach prawa międzynarodowego regulujących zasady funkcjonowania jednostek analityki finansowej.	
140	art. 53 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by jednostki analityki finansowej wymieniały między sobą - z własnej inicjatywy lub na żądanie - wszelkie informacje mogące mieć znaczenie w kontekście przetwarzania lub analizy informacji przez daną jednostkę analityki finansowej i związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu oraz osobą fizyczną lub prawną zaangażowaną w te działania, nawet jeżeli w momencie wymiany informacji nie jest określony rodzaj przestępstw źródłowych, których te informacje mogą dotyczyć. We wniosku podaje się stosowne fakty, informacje	T	art. 105 ust. 1, art. 106 ust. 1 i 3	Art. 105. 1. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje i dokumenty jednostkom analityki finansowej państw członkowskich Unii Europejskiej. Art. 106. 1. Wniosek zagranicznej jednostki analityki finansowej o udostępnienie informacji, kierowany do Generalnego Inspektora oraz wniosek Generalnego Inspektora kierowany do zagranicznej jednostki analityki finansowej w celu pozyskania informacji zawiera dane identyfikacyjne, o których mowa w art. 32 ust.	

		ogólne, uzasadnienie wniosku oraz sposób wykorzystania informacji będących przedmiotem wniosku. Zastosowanie mogą mieć różne mechanizmy wymiany informacji, jeżeli zostało to uzgodnione między jednostkami analityki finansowej, w szczególności w odniesieniu do wymiany informacji za pomocą FIU.net lub jej następcy. W przypadku gdy dana jednostka analityki finansowej otrzyma zgłoszenie na mocy art. 33 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), dotyczące innego państwa członkowskiego, niezwłocznie przekazuje je jednostce analityki finansowej tego państwa członkowskiego.			1, opis okoliczności wskazujących na związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu oraz zamierzony cel wykorzystania informacji. 3. W przypadku, gdy informacje przekazane Generalnemu Inspektorowi w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 70 ust. 1, w art. 83 ust. 1, w art. 85 ust. 7 lub art. 86, dotyczą innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Generalny Inspektor nie później niż w terminie 30 dni przekazuje te informacje z własnej inicjatywy do jednostki analityki finansowej właściwego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.	
141	art. 53 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, by - w momencie odpowiadania na wniosek o udzielenie informacji, o którym mowa w ust. 1, złożony przez inną jednostkę analityki finansowej - jednostka analityki finansowej, do której skierowano wniosek, była zobowiązana do wykorzystania pełnego zakresu dostępnych jej uprawnień, z jakiego skorzystałaby zwyczajowo na gruncie krajowym na potrzeby otrzymania i przeanalizowania informacji. Jednostka analityki finansowej, do której skierowano wniosek, odpowiada w sposób terminowy. W przypadku gdy jednostka analityki finansowej chce uzyskać dodatkowe informacje od podmiotu zobowiązanego z siedzibą w innym państwie członkowskim, który prowadzi działalność na jej terytorium, wniosek kieruje się do jednostki analityki finansowej państwa członkowskiego, na którego terytorium ma siedzibę ten podmiot zobowiązany. Ta jednostka analityki finansowej niezwłocznie przekazuje wnioski i odpowiedzi.	T	art. 105 ust. 1 i 4	Art. 105. 1. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje i dokumenty jednostkom analityki finansowej państw członkowskich Unii Europejskiej. 4. Generalny Inspektor w zakresie swoich uprawnień określonych w ustawie może pozyskiwać informacje w celu udostępnienia ich zagranicznej jednostce analityki finansowej.	

142	art. 53 ust. 3	3. Jednostka analityki finansowej może odmówić wymiany informacji wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, gdy wymiana taka byłaby sprzeczna z podstawowymi zasadami jej prawa krajowego. Wyjątki te trzeba sprecyzować w sposób zapobiegający nadużyciom i nadmiernym ograniczeniom swobodnej wymiany informacji do celów analitycznych.	T	art. 108 ust. 1	<p>Art. 108. 1. Generalny Inspektor odmawia udostępnienia informacji zagranicznej jednostce analityki finansowej, jeżeli:</p> <p>1) wniosek zagranicznej jednostki analityki finansowej o udostępnienie informacji nie dotyczy informacji, o których mowa w art. 104 ust. 1 lub pozyskane informacje mają być wykorzystane dla celów innych niż te, o których mowa w art. 104 ust. 2;</p> <p>2) informacje podlegają ochronie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948);</p> <p>3) udostępnienie informacji mogłoby utrudnić wykonywanie zadań służbom lub instytucjom odpowiedzialnym za ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa obywateli lub ściganie sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz organom wymiaru sprawiedliwości;</p> <p>4) udostępnienie informacji mogłoby zagrozić bezpieczeństwu lub porządkowi konstytucyjnemu Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>5) państwo trzecie nie gwarantuje odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych.</p> <p>2. Odmowa udostępnienia informacji zagranicznej jednostce analityki finansowej wymaga uzasadnienia. Przepis art. 93 ust. 7, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, nie stosuje się do informacji udostępnianych zagranicznym jednostkom analityki finansowej.</p>	
143	art. 54	Informacje i dokumenty otrzymane zgodnie z art. 52 i 53 wykorzystuje się do wykonywania zadań jednostki	T	art. 104, art. 107 ust. 1 i 2	<p>Art. 104. 1. Generalny Inspektor udostępnia, na wniosek lub z urzędu, zagranicznym jednostkom</p>	

		<p>analitiky finansowej określonych w niniejszej dyrektywie. Przy wymianie informacji i dokumentów zgodnie z art. 52 i 53, przekazująca jednostka analitiky finansowej może nałożyć ograniczenia i warunki korzystania z tych informacji. Jednostka analitiky finansowej otrzymująca informacje przestrzega wspomnianych ograniczeń i warunków.</p>			<p>analitiky finansowej oraz pozyskuje od tych jednostek informacje związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, w tym informacje o czynach zabronionych, z których mogą pochodzić wartości majątkowe.</p> <p>2. Udostępnienie informacji, o których mowa w ust. 1, następuje w celu ich wykorzystania przy wykonywaniu zadań właściwych jednostkom analitiky finansowej, określonych w dyrektywie 2015/849, przepisach krajowych wydanych na jej podstawie lub w przepisach prawa międzynarodowego regulujących zasady funkcjonowania jednostek analitiky finansowej.</p> <p>Art. 107. 1. Na uzasadniony wniosek zagranicznej jednostki analitiky finansowej Generalny Inspektor może zezwolić na przekazanie udostępnionych informacji innym organom lub jednostkom analitiky finansowej lub na wykorzystanie tych informacji do celów innych, niż mowa w art. 104 ust. 2. Generalny Inspektor wskazuje organy lub jednostki analitiky finansowej, którym udostępnione informacje mogą być przekazane oraz określa cele, do jakich informacje te mogą być wykorzystane. Przepis art. 105 ust. 5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Generalny Inspektor może wystąpić do zagranicznej jednostki analitiky finansowej o wyrażenie zgody na przekazanie informacji od niej pozyskanych sądom, jednostkom współpracującym, innym jednostkom analitiky finansowej lub na wykorzystanie pozyskanych informacji do celów innych niż wykonywanie swoich zadań. W przypadku wyrażenia zgody</p>	
--	--	---	--	--	---	--

					przez zagraniczną jednostką analityki finansowej Generalny Inspektor przekazuje lub wykorzystuje pozyskane od niej informacje wyłącznie w zakresie i na cele przez nią wskazane.	
144	art. 55	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje wymieniane na podstawie art. 52 i 53 były wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których się o nie zwrócono lub dla których je przedstawiono, oraz by wszelkie przypadki, gdy jednostka analityki finansowej otrzymująca informacje przekazuje te informacje dowolnemu innemu organowi, agencji lub departamentowi, lub wszelkie przypadki wykorzystania tych informacji do celów wykraczających poza cele pierwotnie zatwierdzone, podlegały uzyskaniu uprzedniej zgody jednostki analityki finansowej przekazującej dane informacje.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by jednostka analityki finansowej, do której skierowano wniosek, jak najszybciej i w jak najszerszym możliwym zakresie udzieliła takiej uprzedniej zgody na przekazanie danych informacji właściwym organom. Jednostka analityki finansowej, do której skierowano wniosek, nie może odmówić zgody na takie przekazanie informacji, chyba że wykraczałoby to poza zakres zastosowania jej przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, mogło zaszkodzić dochodzeniu, było wyrażnie nieproporcjonalne do uzasadnionych interesów osoby fizycznej lub prawnej lub państwa członkowskiego jednostki analityki finansowej, do której skierowano wniosek, lub w inny sposób było niezgodne z podstawowymi zasadami prawa krajowego danego państwa członkowskiego. Wszelka</p>	T	art. 107 ust. 1 i 2, art. 108	<p>Art. 107. 1. Na uzasadniony wniosek zagranicznej jednostki analityki finansowej Generalny Inspektor może zezwolić na przekazanie udostępnionych informacji innym organom lub jednostkom analityki finansowej lub na wykorzystanie tych informacji do celów innych, niż mowa w art. 104 ust. 2. Generalny Inspektor wskazuje organy lub jednostki analityki finansowej, którym udostępnione informacje mogą być przekazane oraz określa cele, do jakich informacje te mogą być wykorzystane. Przepis art. 105 ust. 5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Generalny Inspektor może wystąpić do zagranicznej jednostki analityki finansowej o wyrażenie zgody na przekazanie informacji od niej pozyskanych sądom, jednostkom współpracującym, innym jednostkom analityki finansowej lub na wykorzystanie pozyskanych informacji do celów innych niż wykonywanie swoich zadań. W przypadku wyrażenia zgody przez zagraniczną jednostką analityki finansowej Generalny Inspektor przekazuje lub wykorzystuje pozyskane od niej informacje wyłącznie w zakresie i na cele przez nią wskazane.</p> <p>Art. 108. 1. Generalny Inspektor odmawia udostępnienia informacji zagranicznej jednostce analityki finansowej, jeżeli:</p>	

		taka odmowa udzielenia zgody musi być należycie wyjaśniona.			<p>1) wniosek zagranicznej jednostki analityki finansowej o udostępnienie informacji nie dotyczy informacji, o których mowa w art. 104 ust. 1 lub pozyskane informacje mają być wykorzystane dla celów innych niż te, o których mowa w art. 104 ust. 2;</p> <p>2) informacje podlegają ochronie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948);</p> <p>3) udostępnienie informacji mogłoby utrudnić wykonywanie zadań służbom lub instytucjom odpowiedzialnym za ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa obywateli lub ściganie sprawców przestępstw lub przestępstw skarbowych oraz organom wymiaru sprawiedliwości;</p> <p>4) udostępnienie informacji mogłoby zagrozić bezpieczeństwu lub porządkowi konstytucyjnemu Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>5) państwo trzecie nie gwarantuje odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych.</p> <p>2. Odmowa udostępnienia informacji zagranicznej jednostce analityki finansowej wymaga uzasadnienia. Przepis art. 93 ust. 7, z wyjątkiem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, nie stosuje się do informacji udostępnianych zagranicznym jednostkom analityki finansowej.</p>	
145	art. 56	1. Państwa członkowskie wymagają od swoich jednostek analityki finansowej stosowania chronionych kanałów komunikacji pomiędzy jednostkami analityki finansowej i zachęcają do stosowania zdecentralizowanej sieci komputerowej FIU.net lub jej	N			

		<p>następcy.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by ich odnośne jednostki analityki finansowej - w celu realizacji swoich zadań określonych w niniejszej dyrektywie - współpracowały ze sobą w zakresie stosowania najnowocześniejszych technologii, zgodnie z prawem krajowym. Technologie te umożliwiają jednostkom analityki finansowej dopasowanie ich danych do danych innych jednostek analityki finansowej w sposób anonimowy poprzez zapewnienie pełnej ochrony danych osobowych w celu wykrycia podmiotów, które są przedmiotem zainteresowania jednostki analityki finansowej w innych państwach członkowskich, oraz identyfikacji ich dochodów i środków finansowych.</p>				
146	art. 57	<p>Różnice między definicjami przestępstw podatkowych w przepisach poszczególnych państw nie mogą wpływać na zdolność jednostek analityki finansowej do wymiany informacji lub udzielania pomocy innej takiej jednostce, w najszerszym zakresie, na jaki zezwala ich prawo krajowe.</p>	T	art. 104 ust. 1, art. 105 ust. 1	<p>Art. 104. 1. Generalny Inspektor udostępnia, na wniosek lub z urzędu, zagranicznym jednostkom analityki finansowej oraz pozyskuje od tych jednostek informacje związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, w tym informacje o czynach zabronionych, z których mogą pochodzić wartości majątkowe.</p> <p>Art. 105. 1. Generalny Inspektor udostępnia posiadane informacje i dokumenty jednostkom analityki finansowej państw członkowskich Unii Europejskiej.</p>	
147	art. 58 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają - zgodnie z niniejszym artykułem i z art. 59-61 - możliwość pociągania podmiotów zobowiązanych do odpowiedzialności z tytułu naruszeń przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę. Wszelkie wynikające stąd kary lub środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.</p>	T	art. 139	<p>Art. 139. Instytucja obowiązana, która w sposób poważny, powtarzający się lub zorganizowany narusza obowiązek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sporządzania oceny ryzyka oraz jej aktualizacji, o których mowa w art. 24 ust. 3; 2) przekazania na żądanie Generalnego Inspektora oceny ryzyka oraz innych informacji 	

					<p>mogących mieć wpływ na krajową ocenę ryzyka, o którym mowa w art. 25;</p> <p>3) stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 30;</p> <p>4) niezastosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnych uznanych przez instytucję obowiązującą za związane z wyższym ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz w przypadkach, o których mowa w art. 41-43;</p> <p>5) dokumentowania stosowanych środków bezpieczeństwa finansowego oraz wyników bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji oraz wykazania na żądania organów, o których mowa w art. 124 ust. 1 i 2, stosowania odpowiednich środków bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 31 ust. 3;</p> <p>6) wprowadzenia procedury w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, o których mowa w art. 46;</p> <p>7) wprowadzenia procedury w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, o których mowa w art. 47;</p> <p>8) zapewnienia udziału osób wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych, o których mowa w art. 48;</p> <p>9) wprowadzenia procedury anonimowego zgłaszania naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					finansowaniu terroryzmu, o którym mowa w art. 49; 10) przekazania w terminie informacji o transakcjach, o których mowa w art. 69 lub art. 73, 11) przekazania w terminie zawiadomień, o których mowa w art. 70, art. 83 oraz art. 86, – podlega karze administracyjnej.	
148	art. 58 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przewidywania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar i środków administracyjnych oraz zapewniają, by ich właściwe organy mogły stosować takie kary i środki w związku z naruszeniami przepisów krajowych transponujących przepisy niniejszej dyrektywy, a także zapewniają ich stosowanie. Państwa członkowskie mogą zdecydować o nieustanowieniu przepisów dotyczących kar lub środków administracyjnych w przypadku naruszeń, które podlegają sankcjom karnym na podstawie ich prawa krajowego. W takim przypadku państwa członkowskie informują Komisję o odpowiednich przepisach swojego prawa karnego.	N			
149	art. 58 ust. 3	3. W odniesieniu do obowiązków osób prawnych - w przypadku naruszenia przepisów krajowych transponujących przepisy niniejszej dyrektywy - państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania kar i środków wobec członków organu zarządzającego i innych osób fizycznych odpowiedzialnych za naruszenie w świetle prawa krajowego.	T	art. 146	Art. 146. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez instytucję obowiązana przepisów ustawy, o którym mowa w art. 139, organy o których mowa w art. 143 ust. 1, mogą nałożyć na osobę, o której mowa w art. 51 ust. 2, odpowiedzialną za wykonanie obowiązków określonych w ustawie, w czasie w którym naruszono te przepisy, karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł. 2. Do nakładania kary, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 142 ust. 4 i 5 i art. 144.	

150	art. 58 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez właściwe organy wszelkich uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych koniecznych do wykonywania ich funkcji.	T	art. 131 ust. 1	Art. 131. 1. Kontrolowana instytucja obowiązana ma obowiązek zapewnić kontrolerowi warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzania kontroli, a w szczególności w wyznaczonym terminie przedstawić żądane dokumenty i materiały, zapewnić terminowe udzielanie informacji, udostępnić w niezbędnym zakresie środki łączności, a także inne urządzenia techniczne, umożliwić sporządzanie kopii, szkiców filmowania fotografowania, dokonywania nagrań dźwiękowych oraz przedłożyć urzędowe tłumaczenia na język polski dokumentów mających znaczenia dla kontroli, sporządzonych w języku obcym.	
151	art. 58 ust. 5	5. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia do nakładania kar i środków administracyjnych zgodnie z niniejszą dyrektywą i przepisami krajowymi, w dowolny z następujących sposobów: a) bezpośrednio; b) we współpracy z innymi organami; c) w drodze przekazania uprawnień takim innym organom, przy czym właściwe organy zachowują odpowiedzialność za wykonanie tych zadań; d) poprzez zwracanie się do właściwych organów sądowych. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania kar i środków administracyjnych, właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia, by kary lub środki administracyjne przynosiły pożądane wyniki, oraz koordynują swoje działania w przypadkach o charakterze transgranicznym.	T	art. 143	Art. 143. 1. Kary administracyjne nakłada: 1) Generalny Inspektor – w zakresie naruszeń stwierdzonych w wyniku kontroli, o których mowa w art. 124 ust. 1 i ust. 2 pkt 3-5; 2) Prezes NBP – w zakresie naruszeń stwierdzonych w wyniku kontroli, o której mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1; 3) KNF – w zakresie naruszeń stwierdzonych w wyniku kontroli, o której mowa w art. 124 ust. 2 pkt 2; 4) naczelnik urzędu celno-skarbowego – w zakresie naruszeń stwierdzonych w wyniku kontroli, o której mowa w art. 124 ust. 2 pkt 6. 2. Od decyzji Generalnego Inspektora przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, a w przypadku decyzji wydanych przez pozostałe organy - do Generalnego Inspektora, w terminie 14 dni od	

					<p>jej doręczenia.</p> <p>3. Do postępowania w sprawie nałożenia kary administracyjnej przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p>	
152	art. 59 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają stosowanie niniejszego artykułu przynajmniej w przypadku naruszeń ze strony podmiotów zobowiązanych, które to naruszenia mają charakter poważny, powtarzający się, systematyczny lub charakteryzują się występowaniem dowolnego połączenia tych cech, w odniesieniu do wymogów określonych w:</p> <p>a) art. 10-24 (należyta staranność wobec klienta);</p> <p>b) art. 33, 34 i 35 (zgłaszanie podejrzanych transakcji);</p> <p>c) art. 40 (przechowywanie dokumentacji); oraz</p> <p>d) art. 45 i 46 (kontrole wewnętrzne).</p>	T	art. 139	<p>Art. 139. Instytucja obowiązana, która w sposób poważny, powtarzający się lub zorganizowany narusza obowiązek:</p> <p>1) sporządzania oceny ryzyka oraz jej aktualizacji, o których mowa w art. 24 ust. 3;</p> <p>2) przekazania na żądanie Generalnego Inspektora oceny ryzyka oraz innych informacji mogących mieć wpływ na krajową ocenę ryzyka, o którym mowa w art. 25;</p> <p>3) stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, o którym mowa w art. 30;</p> <p>4) niezastosowania wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego w przypadkach stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnych uznanych przez instytucję obowiązaną za związane z wyższym ryzykiem prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz w przypadkach, o których mowa w art. 41-43;</p> <p>5) dokumentowania stosowanych środków bezpieczeństwa finansowego oraz wyników bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji oraz wykazania na żądania organów, o których mowa w art. 124 ust. 1 i 2, stosowania odpowiednich środków bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 31 ust. 3;</p> <p>6) wprowadzenia procedury w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, o których mowa w art.</p>	

					<p>46;</p> <p>7) wprowadzenia procedury w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, o których mowa w art. 47;</p> <p>8) zapewnienia udziału osób wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych, o których mowa w art. 48;</p> <p>9) wprowadzenia procedury anonimowego zgłaszania naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, o którym mowa w art. 49;</p> <p>10) przekazania w terminie informacji o transakcjach, o których mowa w art. 69 lub art. 73,</p> <p>11) przekazania w terminie zawiadomień, o których mowa w art. 70, art. 83 oraz art. 86, – podlega karze administracyjnej.</p>	
153	art. 59 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadkach określonych w ust. 1, kary i środki administracyjne, które można zastosować, obejmowały co najmniej następujące elementy:</p> <p>a) oświadczenie publiczne wskazujące daną osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia;</p> <p>b) decyzję nakazującą danej osobie fizycznej lub prawnej zaprzestanie danego zachowania i zaniechanie powtarzania tego zachowania;</p> <p>c) w przypadku podmiotu zobowiązanego podlegającego obowiązkowi posiadania zezwolenia - cofnięcie lub zawieszenie zezwolenia;</p> <p>d) tymczasowy zakaz pełnienia funkcji kierowniczych w podmiocie zobowiązanym wobec</p>	T	art. 142 ust. 1	<p>Art. 142. 1. Karami administracyjnymi są:</p> <p>1) publikacja informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych informacji o instytucji obowiązanej oraz zakresie naruszenia przepisów ustawy przez tę instytucję;</p> <p>2) nakaz zaprzestania podejmowania przez instytucję obowiązaną określonych czynności;</p> <p>3) zakaz wykonywania działalności regulowanej, do lat trzech lub wykreślenie z rejestru działalności regulowanej;</p> <p>4) zakaz pełnienia obowiązków na stanowisku kierowniczym osoby</p>	

		wszelkich osób wykonujących obowiązki kierownicze w podmiocie zobowiązanym lub wszelkich innych osób fizycznych, odpowiedzialnych za naruszenie; e) maksymalne administracyjne kary pieniężne: co najmniej dwukrotnie wyższe od kwoty korzyści uzyskanej w wyniku naruszenia, jeśli można ustalić kwotę takiej korzyści, lub w wysokości co najmniej 1 000 000 EUR.			odpowiedzialnej za naruszenie przez instytucje obowiązanej przepisów ustawy, przez okres nie dłuższy niż rok; 5) kara pieniężna.	
154	art. 59 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. e), by w przypadku gdy dany podmiot zobowiązany jest instytucją kredytową lub finansową, możliwe było zastosowanie również następujących kar: a) w przypadku osoby prawnej: maksymalnych administracyjnych kar pieniężnych w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub 10 % całkowitego rocznego obrotu zgodnie z najnowszym dostępnym sprawozdaniem finansowym zatwierdzonym przez organ zarządzający; gdy podmiot zobowiązany jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek przygotować skonsolidowane sprawozdanie finansowe, zgodnie z art. 22 dyrektywy 2013/34/UE, stosowny całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu lub analogiczny rodzaj dochodu zgodnie ze stosownymi dyrektywami w sprawie rachunkowości, wynikające z najnowszego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla; lub b) w przypadku osoby fizycznej: maksymalnych administracyjnych kar pieniężnych w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub, w przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień	T	art. 142 ust. 2 i 3	2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 5, nakłada się w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty w przypadku, gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez instytucję obowiązaną w wyniku naruszenia lub w wysokości do równowartości kwoty 1 000 000 euro. 3. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 5, nakłada się na instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2-5, 7-11 oraz pkt 24 i 25: 1) w przypadku osoby fizycznej - do wysokości 20 868 500 zł; 2) w przypadku osoby prawnej lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej - w wysokości do równowartości kwoty 5 000 000 euro lub w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy lub w ostatnim skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym za rok obrotowy, w przypadku instytucji objętych skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym grupy kapitałowej.	

		25 czerwca 2015 r.				
155	art. 59 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą upoważnić właściwe organy do nakładania dodatkowych rodzajów kar administracyjnych - oprócz kar określonych w ust. 2 lit. a)-d) - lub do nakładania administracyjnych kar pieniężnych w wysokości przekraczającej kwoty, o których mowa w ust. 2 lit. e) i w ust. 3.	N			
156	art. 60 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by decyzją, od której nie ma odwołania, o nałożeniu kary administracyjnej lub środka administracyjnego za naruszenie przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę była publikowana przez właściwe organy na ich oficjalnej stronie internetowej niezwłocznie po poinformowaniu osoby, której dotyczy kara, o tej decyzji. Publikowane są co najmniej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości odpowiedzialnych osób. Państwa członkowskie nie są zobowiązane do stosowania niniejszego akapitu do decyzji o nałożeniu środków o charakterze dochodzeniowym.</p> <p>Jeżeli właściwy organ uzna publikację informacji o tożsamości odpowiedzialnych osób, o których mowa w akapicie pierwszym, lub o ich danych osobowych na podstawie indywidualnej oceny proporcjonalności publikacji takich danych, za nieproporcjonalną, lub w przypadku gdy publikacja zagraża stabilności rynków finansowych lub trwającemu dochodzeniu, właściwe organy:</p> <p>a) odraczają publikację decyzji o nałożeniu kary lub środka administracyjnego do momentu, kiedy przyczyny odroczenia publikacji ustaną; lub</p> <p>b) publikują decyzję o nałożeniu kary lub środka administracyjnego w formie anonimowej w sposób zgodny z prawem krajowym, o ile taka anonimowa publikacja zapewnia skuteczną ochronę odnośnych</p>	T	art. 144 ust. 1 i 2	<p>Art. 144. 1. Generalny Inspektor publikuje na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych informacje o:</p> <p>1) wydaniu ostatecznej decyzji w sprawie nałożenia kary administracyjnej;</p> <p>2) wniesieniu skargi na decyzję, o której mowa w pkt 1;</p> <p>3) orzeczeniach zapadłych w wyniku rozpatrzenia skargi, o której mowa w pkt 2. - w tym dane identyfikacyjne instytucji obowiązanej, na którą nałożono karę administracyjną, rodzaj i charakter naruszenia przepisów ustawy oraz rodzaj lub wysokość nałożonej kary administracyjnej.</p> <p>2. Dane identyfikacyjne instytucji obowiązanej, o których mowa w ust. 1, obejmują w przypadku:</p> <p>a) osoby fizycznej dane, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 lit. a-c i f,</p> <p>b) osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej dane, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 lit. a-d.</p>	

		<p>danych osobowych. W przypadku podjęcia decyzji o opublikowaniu informacji o karze administracyjnej lub środka administracyjnym w formie anonimowej, można odroczyć opublikowanie odnośnych danych, ustalając rozsądny termin, jeżeli przewiduje się, że po upływie tego terminu przyczyny publikowania informacji w formie anonimowej przestaną być aktualne;</p> <p>c) nie publikują decyzji o nałożeniu kary administracyjnej lub środka administracyjnego, jeżeli warianty określone w lit. a) i b) uznaje się za niewystarczające w celu zapewnienia:</p> <p>(i) by stabilność rynków finansowych nie była zagrożona; lub</p> <p>(ii) proporcjonalności publikacji decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za mało istotny.</p>				
157	art. 60 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na publikację decyzji, od których przysługuje odwołanie, właściwe organy niezwłocznie publikują na swojej oficjalnej stronie internetowej również taką informację i wszelkie późniejsze informacje na temat wyniku tego odwołania. Ponadto publikuje się również wszelkie decyzje unieważniające poprzednią decyzję o nałożeniu kary administracyjnej lub środka administracyjnego.</p>	T	art. 144 ust. 1	<p>Art. 144. 1. Generalny Inspektor publikuje na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych informacje o:</p> <p>1) wydaniu ostatecznej decyzji w sprawie nałożenia kary administracyjnej;</p> <p>2) wniesieniu skargi na decyzję, o której mowa w pkt 1;</p> <p>3) orzeczeniach zapadłych w wyniku rozpatrzenia skargi, o której mowa w pkt 2. - w tym dane identyfikacyjne instytucji obowiązanej, na którą nałożono karę administracyjną, rodzaj i charakter naruszenia przepisów ustawy oraz rodzaj lub wysokość nałożonej kary administracyjnej.</p>	
158	art. 60 ust. 3	<p>3. Właściwe organy zapewniają, by wszelkie informacje opublikowane zgodnie z niniejszym</p>	T	art. 144 ust. 4	<p>4. Informacje, o których mowa w ust. 1, usuwa się z Biuletynu Informacji Publicznej po</p>	

		artykułem widniały na ich oficjalnej stronie internetowej przez pięć lat po ich opublikowaniu. Dane osobowe zawarte w publikacji widnieją jednak na oficjalnej stronie internetowej właściwego organu jedynie przez okres, który jest niezbędny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych.			upływie pięciu lat od momentu ich opublikowania, z tym że informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, usuwa się po upływie roku.	
159	art. 60 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy - przy ustalaniu rodzaju oraz wysokości kar lub środków administracyjnych - wszelkich istotnych okoliczności, w tym w stosownych przypadkach: a) wagi naruszenia i czasu jego trwania; b) stopnia odpowiedzialności danej odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej; c) kondycji finansowej odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której to kondycji wyznacznikiem jest na przykład wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej; d) korzyści z naruszenia uzyskanej przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można taką korzyść ustalić; e) strat poniesionych przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić; f) stopnia współpracy odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej z właściwym organem; g) uprzednich naruszeń popełnionych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.	T	art. 142 ust. 4	4. Ustalając rodzaj kary administracyjnej oraz wysokość kary uwzględnia się: 1) wagę naruszenia i czas jego trwania; 2) zakres odpowiedzialności instytucji obowiązanej; 3) możliwości finansowe instytucji obowiązanej; 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez instytucję obowiązaną, o ile można te korzyści lub straty ustalić; 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić; 6) stopień współpracy instytucji obowiązanej z organami właściwymi w sprawach przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu; 7) uprzednie naruszenia przepisów ustawy przez instytucje obowiązaną.	
160	art. 60 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, by osoby prawne mogły zostać pociągnięte do odpowiedzialności za naruszenia, o których mowa w art. 59 ust. 1, popełnione na ich korzyść przez jakąkolwiek osobę działającą indywidualnie lub jako członek organu danej osoby prawnej i pełniącą funkcje kierownicze w ramach tej osoby prawnej, na podstawie dowolnego z	N			Kary administracyjne nakładane są na instytucje obowiązane.

		poniższych: a) uprawnienia do reprezentowania danej osoby prawnej; b) upoważnienia do podejmowania decyzji w imieniu danej osoby prawnej; lub c) upoważnienia do sprawowania kontroli w ramach danej osoby prawnej.				
161	art. 60 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają również, by osoby prawne mogły zostać pociągnięte do odpowiedzialności w przypadku, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, umożliwił popełnienie jednego z naruszeń, o których mowa w art. 59 ust. 1, na korzyść danej osoby prawnej, przez osobę pozostającą pod jej zwierzchnictwem.	N			Kary administracyjne nakładane są na instytucje obowiązane.
162	art. 61 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych i niezawodnych mechanizmów zachęcających do zgłaszania właściwym organom potencjalnych lub faktycznych naruszeń przepisów krajowych transponujących przepisy niniejszej dyrektywy.	T	art. 77	Art. 77. 1. Generalny Inspektor przyjmuje zgłoszenia rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu od pracowników, byłych pracowników instytucji obowiązanych lub innych osób wykonujących lub które wykonywały czynności na rzecz instytucji obowiązanych na innej podstawie niż stosunek pracy. Przekazanie zgłoszenia nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej. 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób odbierania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1, sposób postępowania z odebranymi zgłoszeniami i ich przechowywania, a także informowania o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, mając na względzie zapewnienie należytej ochrony osoby dokonującej zgłoszenia lub osoby, której	

					zarzuca się naruszenie, w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.	
163	art. 61 ust. 2	<p>2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej następujące elementy:</p> <p>a) szczegółowe procedury odbierania zgłoszeń o naruszeniach oraz działania następne;</p> <p>b) właściwą ochronę osób będących pracownikami podmiotów zobowiązanych lub osób o porównywalnym statusie w ramach tych podmiotów, które to osoby zgłaszają naruszenia popełnione w danym podmiocie zobowiązanym;</p> <p>c) właściwą ochronę osoby, której zarzuca się popełnienie danego naruszenia;</p> <p>d) ochronę danych osobowych, zarówno osoby, która zgłasza naruszenia, jak i osoby fizycznej, co do której istnieje domniemanie, że jest odpowiedzialna za naruszenie, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE;</p> <p>e) przejrzyste zasady zapewniające zachowanie we wszystkich przypadkach poufności w odniesieniu do osoby, która zgłasza naruszenia popełnione w podmiocie zobowiązanym, chyba że ujawnienia tej osoby wymaga prawo krajowe w związku z dalszym dochodzeniem lub późniejszym postępowaniem sądowym.</p>	T	art. 77	<p>Art. 77. 1. Generalny Inspektor przyjmuje zgłoszenia rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu od pracowników, byłych pracowników instytucji obowiązanych lub innych osób wykonujących lub które wykonywały czynności na rzecz instytucji obowiązanych na innej podstawie niż stosunek pracy. Przekazanie zgłoszenia nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób odbierania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1, sposób postępowania z odebranymi zgłoszeniami i ich przechowywania, a także informowania o działaniach, jakie mogą być podejmowane po przyjęciu zgłoszenia, mając na względzie zapewnienie należytej ochrony osoby dokonującej zgłoszenia lub osoby, której zarzuca się naruszenie, w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p>	
164	art. 61 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie wymagają od podmiotów zobowiązanych posiadania odpowiednich procedur, które zapewniają ich pracownikom lub osobom o porównywalnym statusie możliwość wewnętrznego zgłaszania naruszeń za pomocą specjalnego, niezależnego i zapewniającego anonimowość kanału, proporcjonalnie do charakteru i wielkości danego</p>	T	art. 49	<p>Art. 49. 1. Instytucje obowiązane opracowują i wdrażają wewnętrzną procedurę anonimowego zgłaszania przez pracowników, rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p> <p>2. Procedura anonimowego zgłaszania</p>	

		podmiotu zobowiązanego.			<p>naruszeń, o której mowa w ust. 1, określa co najmniej:</p> <p>1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za odbieranie zgłoszeń;</p> <p>2) sposób odbierania zgłoszeń;</p> <p>3) sposób ochrony pracownika dokonującego zgłoszenia, zapewniający co najmniej ochronę przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania;</p> <p>4) sposób ochrony danych osobowych pracownika dokonującego zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się dokonanie naruszenia, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922);</p> <p>6) zasady zachowania poufności, w przypadku ujawnienia tożsamości lub gdy tożsamość jest możliwa do ustalenia;</p> <p>6) rodzaj i charakter działań następczych podejmowanych na skutek odebrania zgłoszeń;</p> <p>7) termin usunięcia przez instytucje obowiązane danych osobowych, zawartych w zgłoszeniach.</p>	
165	art. 62 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by ich właściwe organy informowały europejskie urzędy nadzoru o wszelkich karach i środkach administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 58 i 59 na instytucje kredytowe i finansowe, w tym o wszelkich odwołaniach w związku z takim nałożeniem i o wyniku tych odwołań.	T	art. 144 ust. 6	6. Informacja o nałożonej karze administracyjnej na instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2-5, 7-11 oraz pkt 24 i 25, w zakresie wskazanym w ust. 1 pkt 1-3 jest przekazywana europejskim urzędom nadzoru.	
166	art. 62 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy sprawdzały - zgodnie ze swoim prawem krajowym - czy rejestr karny nie zawiera informacji o	N			

		odnośnym wyroku skazującym zapadłym wobec danej osoby. Wszelka wymiana informacji do tych celów jest prowadzona zgodnie z decyzją 2009/316/WSiSW i decyzją ramową 2009/315/WSiSW wdrożonymi do prawa krajowego.				
167	art. 62 ust. 3	3. Europejskie urzędy nadzoru prowadzą strony internetowe zawierające łącza do publikacji każdego właściwego organu na temat kar i środków administracyjnych nałożonych zgodnie z art. 60 na instytucje kredytowe i finansowe, i wskazują okres, przez jaki każde państwo członkowskie upublicznia informacje na temat kar i środków administracyjnych.	N			
168	art. 63	Art. 25. ust. 2 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 otrzymuje brzmienie: "d) CCP ma siedzibę lub uzyskał zezwolenie w państwie trzecim, którego Komisja zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 nie uznaje za mające strategiczne braki w jego krajowym systemie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii."	N			
169	art. 64	1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 9, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 25 czerwca 2015 r. 3. Przekazanie uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 9, może w dowolnym momencie zostać odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od	N			

		<p>następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.</p> <p>4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p> <p>5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 9 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski ani Rada nie zgłoszą sprzeciwu w terminie jednego miesiąca od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o jeden miesiąc z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.</p>				
170	art. 65	Do dnia 26 czerwca 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie z wdrażania niniejszej dyrektywy i przedkłada je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N			
171	art. 66	Dyrektywy 2005/60/WE i 2006/70/WE zostają uchylone ze skutkiem od dnia 26 czerwca 2017 r. Odesłania do uchylonych dyrektyw traktuje się jak odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji określoną w załączniku IV.	N			
172	art. 67	<p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 26 czerwca 2017 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.</p>	N			

		2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.				
173	art. 68	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			
174	art. 69	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			